

અફઝલે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمة الله عليه બયાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા હમરત

નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

ઓગષ્ટ-૨૦૨૪

મુહર્રમુલ હરામ - સફરુલ મુઝફ્ફર
હિજરી સન : ૧૪૪૬

વર્ષ : ૨૧, અંક : ૦૮, સળંગ અંક : ૨૪૭

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયુઝાને રઝા મંઝિલ, દયાદરા-૩૯૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web. : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂા.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂા.	૩૦૦/-
વિદેશ માટે	રૂા.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂા.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂા.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂા.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂા.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01	શીઆ-રાફઝી વિશે શરીઅતના હુકમો	04
02	કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન	07
03	(દર્સે હદીષ) મિઆત (ઉદ્દ) શર્હે મિશકાત (ભાગ : ૨)	10
04	હદાઈકે બખ્શિશ (ભાગ : ૨)	13
05	હશત બહિશત : ફવાઈદુલ ફવાદ (દિલોના ફાયદા)	16
06	ફાનૂને શરીઅત (ભાગ-૨)	20
07	અવામી ગલતફેહમી અને તેની સુધારણા	23
08	તઝકેરતુલ અવલિયા : હઝરત શાહ શુજાઅ કિર્માની <small>رحمة الله عليه</small>	26
09	ઈસ્લામી અખ્લાક તથા આદાબ	28
10	રસૂલે ખુદા <small>صلى الله عليه وسلم</small> નો ગયબનો ઈલ્મ કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં	32
11	(બીજી સદીના મુજદ્દિદ-૫) હઝરત અસદુદ્દીન મઅરૂફ ઈબને ફીરોઝ કર્ખી <small>رحمة الله عليه</small>	35
12	સાચા ઈબ્રાહીમી કોણ ?!	38
13	મસ્જિદ સંબંધી મસાઈલ અને ઈમામ અહમદ રઝા <small>عليه السلام</small>	41
14	બાગે ફિદક વિશે શીઆના દુખ્ખર્યારનો પર્દાફાશ !	47
15	બરકાતે ખ્વાજાની ટપાલ	49

વો અતા જામ હો ગયા

અમ્મ ફલમ : શાયરે ઈસ્લામ જવાબ "ફારૂક" સાહેબ

આલે રસૂલ સે વો અતા જામ હો ગયા પીને સે જિસ કે સુન્નીયોંકા કામ હો ગયા અહમદ રઝા કા નિસ્બતે આલે રસૂલસે હુન્યા એ સુન્નીયતમે બળા નામ હો ગયા ઈસ મયકદે સે પી કે બને મુફતી-એ-આ'ઝમ એક ઈસસે પીકે હુજજતુલ-ઈસ્લામ હો ગયા અહમદ રઝા કે શેર કી હયબત તો દેખીયે અશરફ અલી ભી લરઝા બર અંદામ હો ગયા ફયઝાને ગૌબો-ખ્વાજા રઝા આમ હો ગયા હયદર હસનમિયાં કા બળા નામ હો ગયા જિસ વફત મેં ને નામે રઝા બા-અદબ લિયા તો બંદગાને દેવ કો સરશામ હો ગયા ઈશકે રસૂલે પાકકા એ'જાઝ દેખીયે નઝમીકા શાઈરો મેં બળા નામ હો ગયા જો મસ્લકે રઝા સે ઝરા સા ભી હટ ગયા હુન્યા મેં બુરી તરહ સે બદનામ હો ગયા. "ફારૂક" એસે પીર સે કુરબાન કયોં ન હો જિન કે તુફેલ શાઈરે ઈસ્લામ હો ગયા

શીઆ-રાફઝી વિશે

શરીઅતના હુકમો

શીઆ-રાફઝી ફિક્ફાની બદઅફીદગી વિશે, અવાર નવાર આપણા "બરકાતે પ્વાજા" મંથલીમાં તેમના કુર્આન હદીષ વિરુદ્ધના અફીદાઓ વિશે માહિતી દર્શાવી ચેતવણી કરવામાં આવે છે કે આવા બાતિલ ફિક્ફાઓથી તમારા તથા તમારી ઔલાદના ઈમાનની રક્ષા કરશો. આજના આ લેખમાં તેમના ગુમરાહીપૂર્ણ તથા કુફી અફીદાઓનો અમે નિર્દેશ કરીએ છીએ તથા તેમના વિશે શરઈ હુકમો વર્ણવીએ છીએ, જેથી અહલે બયતની જૂઠી મહોબ્બતની આડમાં ભરમાઈ જતા સુન્નીઓ ચેતી જાય.

હઝરત અલી رضی اللہ عنہ થકી રાફઝી વિશે હદીષ

હઝરત ઈબ્રાહીમ ઈબ્ને હસન ઈબ્ને હસન ઈબ્ને અલી ઈબ્ને અબી તાલિબથી મરવી છે, તે પોતાના પિતા (હસન)થી રિવાયત કરે છે, તે પોતાના દાદા (મૌલા અલી)થી રિવાયત કરતાં ફર્માવે છે કે હઝરત અલી رضی اللہ عنہએ ફર્માવ્યું કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે આખરી જમાનામાં એક ફૌમ જાહેર થશે જેનું નામ રાફઝી હશે અને તેઓ ઈસ્લામના મુન્કિર હશે."

(મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ, ૨/૧૮૬, મુસ્નદે બઝઝાર, ૨/૧૩૮)

રાફઝી શીઆની બુરાઈ દર્શાવતી ઉપરોક્ત હદીષના રાવી મૌલાએ કાઈનાત હઝરત અલીયે મુતઝા رضી લલ્લે એ. આ હદીષમાં શીઆઓની મહત્વની શાખ "રાફઝી"ની બુરાઈ વર્ણવવામાં આવી છે. રાફઝી શીઆને બાતિલ ઠરાવવા માટે કેવળ આ હદીષ જ પૂરતી છે. અને આશ્ચર્યની વાત તો એ છે કે "હુબ્બે અલી" (મહોબ્બતે અલી)નો દાવો કરનાર શીઆ ફિક્ફાની તઝલીલ તથા બુતલાનની (બેઈજજતી તથા તેમને ગલત ઠરાવતી) આ હદીષ ખુદ મૌલાએ કાઈનાત હઝરત અલી رضી લલ્લેએ રિવાયત કરીને ઝુલ્ફિકારે હૈદરીનો જલ્વો દેખાડતાં શીઆ ફિક્ફા પર કારમો ઘા કર્યો છે.

સહાબાની શાનમાં ગુસ્તાખી તથા તબર્કા કરનારાઓનો રદ

અબ્દુલમલિક ઈબ્ને ઉમૈરથી મરવી છે તે હઝરત આઈશા رضી લલ્લેએથી રિવાયત કરે છે કે આપે ફર્માવ્યું કે લોકોને પયગંબરે ખુદા ﷺના સહાબીઓના માટે બખ્શિશ તલબ કરવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો, જ્યારે કે લોકો તેમને બુરુ ભલુ કહેવા લાગ્યા. મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺને ફર્માવતાં સાંભળ્યું છે કે, કયામત રચાશે નહીં ત્યાં સુધી કે આ ઉમ્મતના આખરના લોકો પોતાના પહેલાંવાળાઓને ભલુબુરુ કહેશે.

(અશશરીઅહ, ૪/૨૪૯૭, પ્રકાશક : દારુલ વતન અરિયાઝ, સબીદી અરબિયા, આવૃત્તિ-૨, હિ. ૧૪૨૦)

હઝરત અબૂબક્ર તથા ઉમર رضી લલ્લેએની શાનમાં ગાળો (તબર્કા) બોલનાર કાફિર

" અને રાફઝીઓ કે જેઓ હઝરત અલી رضી લલ્લેએને ત્રણેવ ખલીફાઓ પર ફઝીલત આપે છે તો તે બિદઅતી છે અને જો તે હઝરત સિદીકે અકબર તથા ઉમર رضી લલ્લેએની ખિલાફતનો ઈન્કાર કરે છે તો તે કાફિર છે."

(ફતહુલ કદીર, ૧/૩૫૦, દારુલ ફિક-બૈરુત)

"ખુલાસા તથા બઝઝાઝિયામાં આ સ્પષ્ટતા મૌજૂદ છે કે રાફઝી જ્યારે શયખૈન (અબૂબક્ર, ઉમર رضી લલ્લેએ)ને

ગાળો આપે અથવા તેમના બારામાં લઅન તઅન કરે તો એવો શપ્સ કાફિર છે. અને જો તે હઝરત અલીને આ બંને પર ફઝીલત આપે તો ગુમરાહ છે. અને જોહરામાં છે કે જેણે શયખૈન (અબૂબક, ઉમર رضي الله عنهما)ને ગાળ આપી અથવા તેમના પર લઅન તઅન કર્યું તો તે કાફિર છે....."

(અલ બહુરુઈફ શરહે કન્ઝુદફાઈફ, ૫/૧૩૬)

"જેણે શયખૈન (અબૂબક ઉમર رضي الله عنهما)ને ગાળ આપી અથવા એમના બારામાં લઅન તઅન કરી તેણે કુફ કર્યું અને તેની તૌબા સ્વીકાર્ય નથી." (હુરૈ મુપ્તાર શરહે તન્વીરુલ અબ્સાર, ૧/૩૪૬)

"જેણે શયખૈન (અબૂબક, ઉમર رضي الله عنهما)ને ગાળ આપી અથવા એમના બારામાં લઅન તઅન કરી તેણે કુફ કર્યું અને તેની તૌબા સ્વીકાર્ય નથી." (રદ્દુલ મુહતાર અલા હુરૈલ મુપ્તાર, ૪/૨૩૬)

ઈમામોને નબીઓથી બલ્કે કેવળ એક નબીથી અફઝલ કહેનાર કાફિર

શીઆ ફિક્ફાની મહત્વની શાખ "રાફઝી ફિક્ફો" ઈસ્લામના અટલ તથા બદલાય નહીં તેવા ઉસૂલો તથા ફાનૂનોની વિરૂદ્ધ, એટલે કે જરૂરિયાતે દીનની વિરૂદ્ધ નીચે પ્રમાણે અફીદા ધરાવે છે : (૧) શીઆ ફિક્ફો જેમને અઈમ્મએ હૂદા (હિદાયતના ઈમામ) માને છે તેમનો મર્તબો હુજૂરે અફદસ عليه السلامના સિવાય સર્વ નબીઓ કરતાં અફઝલ તથા અધિક છે. (૨) હઝરત અલી رضي الله عنهનો મર્તબો હુજૂરે અફદસ عليه السلامના સિવાય સર્વ અંબિયાએ કિરામ કરતાં અફઝલ છે. (૩) અલ્લાહ તઆલાના પવિત્ર કલામ કુઆને મજહદમાંથી અહલે ભૈતની અઝમત તથા ફઝીલતની આયતો કાઢી નાખવાની સાબિતી વિવિધ નિશાનીઓ, દલીલો, નિશાનો, ચિન્હો, તથા ઝરીયાઓ તથા અન્ય કયાસોથી સાબિત થયેલ છે. નોંધ : ઉપર વર્ણવેલ અફીદા શીઆ ફિક્ફાના વિશ્વસનીય આલિમ મોલ્વી સૈયદ અલી મુહમ્મદે પોતાના ફત્વાઓમાં લખ્યા છે, જેની વિગત કિતાબ "ઈઝહારે હક્ક" પ્રકાશક : મતબઅ સુબ્હે સાદિક-સીતાપુર, યુ.પી. માં છે. પ્રકાશન વર્ષ : હિ. ૧૩૮૩, બહવાલા ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૧૪/૨૬૨

ઉપરોક્ત શીઆ અફીદાઓ વિશે શરીઅતનો હુકમ જુઓ ! "અને એ જ પ્રમાણે અમે યફીની કાફિર જાણીએ છીએ તે કટ્ટર રાફઝીઓને જેઓ ઈમામોને નબીઓ કરતાં અફઝલ માને છે." (શિકા શરીફ, ફઝી અયાઝ, ૨/૨૮૦, બૈરૂન)

વલીઓને નબીઓથી અફઝલ માનનાર વિશે હુકમ

"તે જે અમુક કરામિયાથી નફલ થયેલ છે કે "જાઈઝ છે કે વલી નબીથી મર્તબામાં વધી જાય," તો એ કુફ તથા ગુમરાહી તથા બેદીની તથા જેહાલત છે. (મન્હુલ રૌઝુલ અઝહર ફી શરહુલ ફિક્ફુલ અકબર, ૧/૩૪૮, બૈરૂત તથા મન્હુલ રૌઝુલ અઝહર, ૧/૧૨૧, મિસર)

"બેશક ! મુસલમાનોનો ઈજમાઅ ફાયમ છે એના પર કે અંબિયાએ કિરામ عليهم السلام અવલિયાએ એઝામ કરતાં અફઝલ છે." (અત્તરીફતુલ મુહમ્મદિયહ, ૧/૮૪, મકતબે હનફિયા, કોઈટા)

"કોઈ ગૈર નબીને એક નબીથી અફઝલ કહેવું એ સર્વ નબીઓથી અફઝલ બતાવવું છે." (હદીકતુન્ન નદિયહ શરહે અત્તરીફતુલ મુહમ્મદિયહ, ૧/૩૧૫, ફૈસલાબાદ) એ જ કિતાબમાં બીજે ઠેકાણે છે :

"વલીને કોઈ નબી કરતાં અફઝલ બતાવવું ચાહે તે નબી મુરસલ હોય કે ગૈર મુરસલ, કુફ તથા ગુમરાહી છે. અને કેમ ન હોય કે એમાં વલીની સરખામણીમાં નબીનું અપમાન તથા ઈજમાઅનો રદ છે, કેમ કે વલી કરતાં

નબીનું અફઝલ હોવા પર સર્વ અહલે ઈસ્લામનો ઈજમાઅ છે." (અલ હદીકતુન્નદિયહ શરહે તરીકતિલ મુહમ્મદિયહ, ૧/૩૧૬)

"નબી વલી કરતાં અફઝલ છે ને આ બાબત યકીની છે, અને એની વિરુદ્ધ કહેનાર કાફિર છે, કેમ કે એ જરૂરિયાતે દીનથી છે." (ઈશાદુસ્સારી લિ શરહે સહીહ બુખારી, ૧/૨૧૪, મિસર)

કુર્આનનો કે તેના કોઈ અક્ષરનો ઈન્કાર કરનાર કે બદલનાર કે અધિક બતાવનાર કાફિર છે

"એ જ પ્રમાણે તે પણ કૃતઅન્ ઈજમાઅન્ કાફિર છે જે કુર્આને અઝીમ અથવા તેના કોઈ અક્ષર (હફ)નો ઈન્કાર કરે અથવા એમાંથી કાંઈક બદલે અથવા કુર્આનમાં કાંઈક અધિક બતાવે.

(અશિશાફા બતઅરીફે હુકૂલ મુસ્તફા, ૨/૨૭૪)

શીઆ રાફઝી વિશે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليهનો મહત્વનો ફત્વો

"સારાંશ આ રાફઝીઓ તબર્રાઈઓના બારામાં હુકમે યકીની કૃતઈ ઈજમાઈ એ છે કે તેઓ અલલ ઉમૂમ કુફર, મુર્તદીન છે. તેમના હાથનું ઝબીહા મુરદાર છે. તેમની સાથે નિકાહ કરવું ન કેવળ હરામ બલકે ખાલિસ ઝિના છે. મઆઝલ્લાહ ! પુરૂષ રાફઝી અને સ્ત્રી મુસલમાન હોય તો આ સખત કહરે ઈલાહી છે. જો પુરૂષ સુન્ની અને સ્ત્રી એ બબીષોમાંથી હોય તો પણ કદાપિ નિકાહ ન થશે, તદ્દન ઝિના થશે, ઔલાદ વલદુઝ્ઝિના (હરામની) થશે. બાપનો વારસો ન પામશે ભલે ઔલાદ પણ સુન્ની હોય, કેમ કે શરીઅતની રૂએ ઝિનાની ઔલાદ (હરામની ઔલાદ)નો બાપ કોઈ નથી, પત્ની ન વારસાની મુસ્તહિક થશે ન મહેરની કેમ કે ઝાનિયા માટે મહેર નથી. રાફઝી પોતાના કોઈ નજીકના, ત્યાં સુધી કે બાપ, પુત્ર, મા, પુત્રીનો પણ વારસો નથી પામી શકતો. સુન્ની તો સુન્ની, કોઈ મુસલમાન બલકે કોઈ કાફિરને ત્યાં પણ કે ખુદ પોતાના હમ મઝહબ રાફઝીના વારસામાં તેનો અસલમાં કોઈ હિસ્સો નથી. તેમના પુરૂષ, સ્ત્રી, આલિમ, જાહિલ કોઈની સાથે પણ મેલજોલ, સલામ કલામ સૌ સખત કબીરા (ગુનોહ) અને સખત હરામ છે. જે તેમના આ મલઊન અફીદાઓ પર માહિતગાર થઈને પણ તેમને મુસલમાન જાણે અથવા તેમના કાફિર હોવામાં શક કરે તે દીનના તમામ ઈમામોના ઈજમાઅતથી ખુદ કાફિર બેદીન છે. અને એના માટે પણ આ જ સૌ હુકમો છે જે તેમના માટે વર્ણન પામ્યા." (ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૧૪/૪૬૮, ગુજરાત)

"ફતાવા શામી" અઝ : ઈમામ ઈબને આબિદીન શામીનો મહત્વનો ફત્વો

"તમામ જમાનાઓના ઉલમાનો ઈજમાઅ છે કે જેઓ આ રાફઝીઓના કુફમાં શક કરે તે ખુદ કાફિર છે." (અલ ઉકૂદુદ્ દરિયહ ફી તન્કીહિલ ફતાવલ હમીદિયહ, અઝ : ઈમામ શામી, ૧/૧૦૩, બૈરૂત) –(બહવાલા "શીઆ ફિફાકી તારીખ ઓર અફાઈદ)

અલ્લાહ કરીમ તેના પ્યારા હબીબે પાક صلى الله عليه وسلمના સદફા તુફૈલથી સુન્ની મુસલમાનોના ઈમાનની હિફાઝત ફર્માવે અને શીઆ ફિફાના બાતિલ અફીદાઓથી મેહફૂઝ રાખે અને મસ્લકે આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા પર અડગતાથી ફાયમ રાખે, મદીના પાકમાં મૌત અને જન્નતુલ બકીઅમાં મદફનની સઆદત બખ્શે. આમીન બિજાહિન્નબી કરીમ صلى الله عليه وسلم

કુર્આને પાકની તફસીર

કબુલ ઈમાન વ ખમાઇનુલ ઈફાન

:: અમ ::

આ'લા હમરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه

:: અનુવાદક ::

મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمة الله عليه

સૂરએ અનઆમની તફસીર

અને શું તે જે મૃત હતો તો અમે તેને જીવંત કર્યો,²⁹ અને તેના માટે એક નૂર કરી દીધું.²² જેનાથી લોકોમાં ચાલે છે.²³ તે તેના જેવો થઈ જશે જે અંધકારમાં છે?²⁸ તેમાંથી નીકળનાર નથી. એવી જ રીતે કાફિરોની આંખમાં એમના કર્મો રૂપાળાં કરી દેવામાં આવ્યાં છે (૧૨૨) અને એ જ રીતે અમે દરેક આબાદીમાં તેના ગુનેહગારોમાં સરદાર બનાવ્યા કે તેમાં દાવ રમે.²⁴ અને દાવ નથી રમતા પણ પોતાના જીવો પર અને તેમને સમજ નથી²⁵ (૧૨૩) અને જ્યારે તેમની પાસે કોઈ નિશાની આવે ત્યારે કહે છે, "અમે કદાપિ ઈમાન નહિ લાવીએ જ્યાં સુધી અમને પણ એવું જ ન મળે જેવું કે અલ્લાહના રસૂલોને મળ્યું"²⁶ અલ્લાહ ખૂબ જાણે છે જ્યાં પોતાની રિસાલત રાખે.²⁷ નજીકમાં ગુનેહગારોને અલ્લાહને ત્યાં અપમાન મળશે અને સખ્ત અઝાબ, એમના પ્રપંચનો બદલો (૧૨૪) અને જેને અલ્લાહ માર્ગ દેખાડવા ઈચ્છે તેની છાતી ઈસ્લામ માટે વિશાળ કરી દે છે.²⁸ અને જેને ભટકાવવા ઈચ્છે છે તેની છાતી સાંકડી, ખૂબ ભીંસાયેલી બનાવી દે છે³⁰ જાણે કોઈ બળ જબરીથી આકાશ પર ચઢી રહ્યો છે. અલ્લાહ

આ સૂરહમાં ૧૬૫ આયતો અને ૧૨૯૩૫ અક્ષરો છે.

أَوْ مَنْ كَانَ مِيثًا فَآخِيْنُهُ وَ جَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيُنْكَرُوا فِيهَا ۚ وَ مَا يَنْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلَ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۗ وَ مَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا ۖ كَانَتْ أَصْوَاطُ السَّمَاوَاتِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَ هَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۚ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ هُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا ۚ لِيُعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرُوا مِنَّا مِنَ الْإِنْسِ ۚ وَ قَالَ أَوْلِيُّهُمْ مِمَّنْ أَوْلَىٰ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَ بَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَ كَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ لِيُعْشَرَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَ يَنْذِرُوكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَ غَرَّبْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ شَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝

• • •

આમ જ અઝાબમાં નાખે છે ઈમાન નહીં લાવનારાઓને (૧૨૫) અને આ^{૩૧} તમારા રબનો સીધો રસ્તો છે. અમે શિખામણ માનનારાઓ માટે આયતો વિગતવાર વર્ણવી દીધી છે (૧૨૬) એમના માટે એમના રબને ત્યાં સલામતીનું ઘર છે અને તે અમનો માલિક છે. આ એમના કામોનું ફળ છે (૧૨૭) અને જે દિવસે એ બધાને ઉઠાડશે, અને ફરમાવશે, "હે જિન્નાતના વર્ગ ! તમે ઘણા માનવીઓ ઘેરી લીધા"^{૩૨} અને તેમના મિત્ર માનવીઓ વિનંતિ કરશે, "હે અમારા રબ ! અમારામાં એક બીજાથી ફાયદો ઉઠાવ્યો."^{૩૩} અને અમે આ મુદત સુધી પહોંચ્યા જે તે અમારા માટે નક્કી કરી હતી."^{૩૪} ફર્માવશે, "આગ તમારુ રહેઠાણ છે, હમેશાં એમાં રહો, પણ જેને અલ્લાહ ઈચ્છે"^{૩૫} હે મહબૂબ ! બેશક ! તમારો રબ હિકમતવાળો છે (૧૨૮) અને આમ જ અમે જુલ્મીઓને એકને બીજા પર સરસાઈ આપીએ છીએ, તેમના કરતુતોનો બદલો^{૩૬} (૧૨૯) હે જિન્નાત અને માનવીના જુથો ! શું તમારી પાસે તમારામાંના રસૂલ ન આવ્યા હતા ? તમારા પર મારી આયતો પઢતા, ને તમને આ દિવસ^{૩૭} જોવાથી ડરાવતા^{૩૮} કહેશે, "અમે અમારા પ્રાણો પર સાક્ષી આપીએ^{૩૯} અને તેમને દુનિયાના જીવને છેતર્યા. અને પોતે સાક્ષી આપશે પોતાના પ્રાણો પર કે તેઓ કાફિર હતા"^{૪૦} (૧૩૦)

:: સમજૂતી ::

૨૧ : મરેલા એટલે કાફિરો અને જીવંત એટલે મો'મિન. કારણ કે કુફ્ર હૃદયોનું મૃત્યુ છે અને ઈમાન જીવન છે.

૨૨ : નૂરથી ઈમાન મુરાદ છે, જેનાથી માનવી કુફ્રના અંધકારથી છૂટકારો મેળવે છે. કતાહહનું કથન

છે કે નૂરથી ખુદાની કિતાબ એટલે કે કુર્આન શરીફ મુરાદ છે. ૨૩ : અને દ્રષ્ટિ પ્રાપ્ત કરીને સત્યમાર્ગને શોધી કાઢે છે. ૨૪ : કુફ્ર, જહાલત અને અંતરના અંધકારનું આ દ્રષ્ટાંત છે જેમાં મો'મિન અને કાફિરની હાલત વર્ણવવામાં આવી છે કે, સાચો માર્ગ મેળવનાર મો'મિન તે મૃત્યુ પામેલા જેવો છે જેને ફરી જીવન મેળવ્યું. અને તેને નૂર પ્રાપ્ત થયું જેનાથી તે ધારેલી જગ્યાનું માર્ગ મેળવે છે. અને કાફિર તેના જેવો છે જે જાતજાતના અંધકારમાં સપડાયેલા હોય, અને તેમાંથી નીકળી ન શકે. હમેશાં બાધાપણાની હાલતમાં લબઠાએલો રહે. આ બન્ને દ્રષ્ટાંતો દરેક મો'મિન અને કાફિર માટે સામાન્ય છે. જો કે હઝરત ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنهના કથનાનુસાર એનું શાને નુઝૂલ એ છે કે :

અબૂ જહલે એક દિવસ સૈયદે આલમ عليه السلام પર કોઈ નાપાક વસ્તુ ફેંકી હતી, તે દિવસે હઝરત અમીર હમ્ઝા رضي الله عنه શિકાર કરવા ગયેલા હતા, જ્યારે તેઓ હાથમાં કમાન લઈને શિકારેથી પાછા ફર્યા ત્યારે તેમને આ બનાવની ખબર આપવામાં આવી, ત્યાં સુધી તેઓ ઈમાનથી પાવન બન્યા ન હતા, પણ આ ખબર સાંભળીને તેમને ખૂબ ક્રોધ ભરાયો, અને તેઓ અબૂ જહલ પર ચઢી બેઠા અને તેને કમાન વડે મારવા માંડ્યા, અને અબૂ જહલ ખુશામદ અને ચાપલુસી કરવા લાગ્યો, અને બોલ્યો.

"હે અબૂ યઅલા ! (અમીર હમ્ઝાની અટક) શું તમે દેખતા નથી કે મુહમ્મદ عليه السلام કેવો ધર્મ લાવ્યા છે ? અને તેમણે આપણા મઅબૂદને બુરું ભલું કહ્યું, અને આપણા પૂર્વજોનો વિરોધ કર્યો, અને આપણને કમઅક્કલ કહ્યા ?!"

ત્યારે હઝરત અમીર હમ્ઝાએ કહ્યું કે, તમારા જેવો કમઅક્કલ બીજો કોણ છે કે અલ્લાહને છોડીને પથ્થરોને પૂજો છો ? હું ગવાહી આપું છું કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી, અને હું ગવાહી આપું છું કે મુહમ્મદ عليه السلام અલ્લાહના રસૂલ છે. તે જ સમયે

હઝરત અમીર હમ્ઝા رضي الله عنه એ ઈસ્લામ સ્વીકારી લીધો, તે વિશે આ આયતે કરીમા ઉતરી, તો અમીર હમ્ઝાની હાલત મડદા જેવી હતી, જે ઈમાન ન ધરાવતું હતું, અલ્લાહ તઆલાએ તેને જીવતુ કર્યું, અને અંતરને પ્રકાશ આપ્યો. અને અબૂ જહલની હાલત એ છે કે તે કુફ્ર અને જહાલતના અંધકારમાં સપડાયેલો રહે. ૨૫ : અને જાતજાતની ચાલબાજીઓ, ધોકાબાજીઓ અને પ્રપંચો વડે લોકોને ભટકાવવા અને અસત્યને પ્રસરાવવાના પ્રયાસો કરે છે. ૨૬ : કે તેનો વબાલ તેમના પર જ પડે છે. ૨૭ : અર્થાત જ્યાં સુધી અમારી પાસે વહી ન આવે, અને અમને નબી બનાવવામાં ન આવે.

શાને નુઝૂલ : વલીદ બિન મુગીરાએ કહ્યું હતું, "જો નબુવ્વત સત્ય હોય તો એનો વધારે હકદાર હું છું કારણ કે મારી ઉમર હુઝૂર કરતાં વધારે છે અને માલ દોલત પણ." ત્યારે આ આયત ઉતરી.

૨૮ : અર્થાત અલ્લાહ જાણે છે કે નબુવ્વતની લાયકાત અને યોગ્યતા કોણ ધરાવે છે અને કોણ નહીં. ઉમર અને ધનદોલત વડે કોઈ નબુવ્વતનો હકદાર બની શકતો નથી, અને આ નબુવ્વતના ઉમ્મેદવારો તો હસદ, પ્રપંચ, વચનભંગ વિગેરે કુકર્મો અને નીચ આદતોમાં સપડાયેલા છે. તેઓ ક્યાં અને નબુવ્વતની પદવી ક્યાં ?? ૨૯ : તેને ઈમાનની તૌફીક આપે છે અને તેના હૃદયમાં પ્રકાશ પાથરે છે.

૩૦ : કે એમાં જ્ઞાન અને તવહીદ તેમજ ઈમાનની દલીલોની ગુંજાઈશ ન રહે, તો તેની હાલત એવી થઈ જાય છે કે જ્યારે તેને ઈમાનનું નિમંત્રણ આપવામાં આવે છે, અને ઈસ્લામ તરફ બોલાવવામાં આવે છે, ત્યારે તે તેને ખૂબ જ આકર્ષ લાગે છે, અને ઘણું જ અઘરું જણાય છે.

૩૧ : ઈસ્લામ ધર્મ. ૩૨ : તેમને ભટકાવ્યા અને સાચા માર્ગથી દૂર ફેંકી દીધા. ૩૩ : એવી રીતે કે માનવીઓએ વાસના અને ગુનાહખોરીમાં તેમની

મદદ મેળવી, ને જિન્નાતોએ (શયતાનોએ) માનવીઓને પોતાના આજ્ઞાકિત બનાવ્યા, અંતે એનું ફળ ભોગવ્યું. ૩૪ : સમય પસાર થઈ ગયો, કયામતનો દિવસ આવી ગયો, પસ્તાવો અને શર્મિદગી રહી ગઈ. ૩૫ : હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما એ કહ્યું છે કે, આ અપવાદ તે કોમ તરફ વળે છે જેમના વિશે અલ્લાહના ઈલ્મમાં છે કે તેઓ ઈમાન લાવશે, અને નબી صلي الله عليه وسلم ને સાચા સમજશે. તેમને જહન્નમમાંથી કાઢવામાં આવશે. ૩૬ : હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنه એ કહ્યું છે કે જ્યારે અલ્લાહ કોઈ કોમની ભલાઈ ઈચ્છે છે ત્યારે સારા લોકોને તેમની સાથે મૂકે છે, બુરાઈ ઈચ્છે છે ત્યારે બુરા લોકોને. આનાથી એ પરિણામ અત્યાચારી પંજાથી છૂટવા માગે તેમણે જોઈએ કે અત્યાચાર ત્યજી દે. ૩૭ : અર્થાત કયામતનો દિવસ. ૩૮ : અને ખુદાઈ અઝાબનો ડર અપાવતા. ૩૯ : કાફિર જિન્નાત અને માનવીઓ એકરાર કરશે કે તેમની પાસે રસૂલ આવ્યા, અને તેમના મોઢે સંદેશ પહોંચાડ્યો, અને આ દિવસે માથે પડનાર પરિસ્થિતિનો ડર બતાવ્યો, છતાં કાફિરોએ તેમને જૂઠાડયા અને તેમના પર ઈમાન ન લાવ્યા. કાફિરોનો આ એકરાર તે સમયે થશે જ્યારે તેમના શરીરના અવયવો તેમના કુફ્ર અને શિર્કની સાક્ષી આપશે. ૪૦ : કયામતનો દિવસ ઘણો લાંબો હશે, અને તેમાં જુદી જુદી હાલતો સામે આવશે, જ્યારે કાફિરો મો'મિનોના ઈનામ ઈકરામ અને ઈજજત આબરૂને જોશે ત્યારે પોતાના કુફ્ર શિર્કનો ઈન્કાર કરી દેશે, અને એવો વિચાર કરીને કે કદાચ ફરી જવાથી કંઈ કામ બની જાય. કહેશે, والله ربنا ما كنا مشركين (અલ્લાહના સોગંદ અમે મુશ્રિક ન હતા) ત્યારે તેમના મોઢા પર મોહર મારી દેવામાં આવશે, અને તેમના અવયવો તેમના કુફ્ર અને શિર્કની સાક્ષી આપશે, તે બાબત જ આ આયતમાં ફર્માવ્યું છે કે وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (પોતાના પ્રાણો પર સાક્ષી આપશે કે તેઓ કાફિર હતા.)

દરે
હદીષે પાક

એટલે

મિર્ઝતુલ મનાઝહ તર્જુમએ મિશકાતુલ મસાબીહ
મિર્ઝાત (ઉર્દૂ) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

અઝ : હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મુફતી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رحمة الله عليه
અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા-માસિક)

(વિભાગ : ૧) الفصل الاول

૧. એટલે કે અતહિયાત બાદ આખર નમાઝમાં દુઆ શું માગે અને નમાઝથી ફારિગ કઈ રીતે થાય. આ દુઆ સુન્નત છે પરંતુ એવી માગવામાં આવે જે લોકોના કલામથી મળતી ન હોય. બેહતર એ છે કે દુઆએ માપૂરા માગે જે નબી صلى الله عليه وسلم અથવા સહાબાથી નફલ થયેલ હોય. જામિઉદ્દુઆ ખૂબ જ બેહતર છે.

"હઝરત આઈશા رضي الله عنها થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم નમાઝમાં દુઆ માગતા હતા. કહેતા હતા, ઈલાહી ! હું તારી પનાહ માગુ છું કબરના અઝાબથી^૧ અને તારી પનાહ માગુ છું મસીહ દજ્જાલના કિત્નાથી.^૨ અને તારી પનાહ માગું છું જિંદગી તથા મૌતના કિત્નાઓથી^૩ ઈલાહી ! હું તારી પનાહ માગું છું ગુનાહ અને ફર્જથી^૪ કોઈએ ઝર્જ કરી^૫ હુઝૂર ! ફર્જથી આટલી બધી પનાહ માગો છો ? તો ફર્માવ્યું કે માણસ જ્યારે કરજદાર હોય છે, વાત કરે છે તો ખૂદ બોલે છે અને વાચદો કરે છે તો વિરૂદ્ધ કરે છે."^૬ (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. અઝાબે કબ્રની તેહફીક પહેલાં કરવામાં આવી ચૂકી છે. મોઅતઝલી ફિકો એનો મુન્કર છે. આ હદીષ એમનો પૂરો રહિયો છે. કબ્રના અઝાબમાં ત્યાંની ગભરાહટ, સંકડાશ, ગરમી પણ સામેલ છે. અલ્લાહ બધાથી બચાવે.

૨. દજ્જાલ દજ્જાલથી બન્યું ધોકાના અર્થમાં. દજ્જાલ ધોકાબાઝ તથા મકકાર, મસીહ કેમ કે દજ્જાલની એક આંખ મસ્સૂહ એટલે લુછાયેલી છે. અથવા એ હરમૈન શરીફેન સિવાય બાકીની આખી દુનિયાની સૈર કરશે જેથી તેને મસીહ કહેવામાં આવે છે. યાદ રાખશો કે ઈસા عليه السلام ને મસીહ એટલા માટે કહે છે કે આપ મુડદાને સ્પર્શીને જિંદા કરતા તથા બીમારને સ્પર્શીને તંદુરસ્ત કરતા અથવા એટલા માટે કે આપે ક્યાંય ઘર ન બનાવ્યું, હમેશાં સફરમાં રહ્યા. મસીહ દજ્જાલની સંપૂર્ણ તેહફીક ઈન્શાઅલ્લાહ ! દજ્જાલના પ્રકરણમાં કરવામાં આવશે.

૩. સુબ્હાનલ્લાહ ! કેવો જામેઅ (સમૃદ્ધ) કલમો છે ! કુફ, ગુમરાહી, ગુનાહ, એ આફતો જે રબથી ગુમરાહ કરી દે, તે માલ, ઔલાદ, સલ્તનત જે નાફર્માન કરી દે, સર્વ જિંદગીના કિત્નાઓ છે. મૌતના સમયે શૈતાની વસવસા, મુન્કર નકીરના સવાલોમાં નિષ્ફળતા એ સૌ મૌતના કિત્ના છે.

૪. ગુનાહથી મુરાદ નાના મોટા સર્વ ગુનાહ અને ગુનાહોના સબબો છે. કરજથી મુરાદ તે કરજ છે જે ગુનાહના માટે લેવામાં આવે અથવા તે કરજદાર પર બોજ બને અને તેને અદા કરવાની કોઈ સ્થિતિ જોવા ન મળે. હુઝૂરે અન્વર صلى الله عليه وسلم એ

ઈબાદતોના માટે કરજ લીધું અને સિદીકે અકબર رضي الله عنه એ આપની વફાતના પછી સર્વ છોડેલું કરજ અદા કરી આપ્યું. જેથી આ હદીષ પર એ વાંધો નથી કે જ્યારે હુઝૂર صلي الله عليه وسلم આ દુઆ માગતા હતા તો આપના પર કરજ કેમ રહેતું હતું.

૫. આ અર્ઝ કરનાર ખુદ હઝરત આઈશા સિદીકા رضي الله عنها હતાં, જેવું કે નિસાઈ શરીફમાં છે. (મિકાત)

૬. એટલે કે કરજ ઘણા બધા ગુનાહોનો ઝરીયો છે સામાન્યતઃ કરજદાર કરજ માગનારના તકાદા વખતે જૂદું પણ બોલે છે કે ઘરમાં છુપાઈને કહેવડાવી દે છે કે એ ઘરમાં નથી. અને પકડાય ગયા તો કહી દીધું કે અમારો માલ આવવાનો છે, જલ્દીમાં આપી દઈશું. વાયદા ભંગ પણ કરે છે કે કાલે લઈ જાજો, પણ આપતા નથી.

"હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત છે, ફર્માવે છે કે રસૂલલ્લાહ صلي الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું, તમારામાંથી જ્યારે કોઈ બીજી અત્તહિયાતથી ફારિગ થાય^૧ તો ચાર ચીજોથી પનાહ માગે, દોઝખ તથા ફૂબ્રના અઝાબથી, જિંદગી તથા મૌતના ફિત્નાઓથી, મસીહ દજજાલની શરારતોથી."^૨ (મુસ્લિમ)

૧. અને દુરૂદે ઈબ્રાહીમ પઢી ચૂક્યા. એનાથી જાણવા મળ્યું કે નમાઝ નફલ હોય કે ફર્ઝ દુઆ તેના અંતિમ કાર્દામાં જ માગવામાં આવે. હા ! નફલોમાં બંને દુરૂદે ઈબ્રાહીમી બંનેવ ફાર્દાઓમાં પઢવામાં આવે.

૨. યાદ રાખશો કે મોટો દજજાલ તો એક જ છે જે ફયામતની નજીકમાં જાહેર થશે અને ઈસા عليه السلام ના હાથે માર્યો જશે. પણ નાના દજજાલો ઘણા છે જે દરેક જમાનામાં રહે છે, દરેક ગુમરાહ કરનાર દજજાલ છે.

"હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما થી રિવાયત છે કે નબી કરીમ صلي الله عليه وسلم એમને એ દુઆ એવી રીતે શીખવાડતા હતા જેવી રીતે કુર્આનની સૂરતો શીખવાડતા હતા. ફર્માવતા હતા કે હે અલ્લાહ ! હું તારી પનાહ માગુ છું દોઝખના અઝાબથી અને તારી પનાહ માગુ છું ફૂબ્રના અઝાબથી, અને તારી પનાહ માગુ છું મસીહ દજજાલના ફિત્નાથી, અને તારી પનાહ માગુ છું જિંદગી તથા મૌતના ફિત્નાથી." (મુસ્લિમ)

૧. આ સર્વ દુઆઓ ઉમ્મતની તાલીમના માટે છે, નહીં તો અંબિયાએ કિરામ અઝાબે ફૂબ્રના હિસાબથી પણ મેહફૂઝ છે. એ જ પ્રમાણે જે એમના દામનમાં આવી જાય તે જિંદગી તથા મૌતના ફિત્નાઓથી મેહફૂઝ થઈ જાય છે. આપના નામની બરકતથી લોકોને દજજાલના ફિત્નાઓથી અમ્ન મળશે. જ્યાં પણ હુઝૂર صلي الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે હું ફલાણી ચીજથી તારી પનાહ માગુ છું, ત્યાં ઉમ્મતના માટે પનાહ મુરાદ છે. (મિકાત વગેરે)

"હઝરત અબૂબકર સિદીક رضي الله عنه થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે, મેં અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! મને કોઈ એવી દુઆ શીખવાડો જે મારી નમાઝમાં માગ્યા કરું^૧ ફર્માવ્યું : કહો, ઈલાહી ! મેં મારી જાન પર ખૂબ જ જુલ્મ કર્યો^૨ અને તારા સિવાય ગુનાહ કોઈ નથી બખ્શી શકતું^૩ તું તારા તરફથી મારી બખ્શિશ કર, મારા પર રહમ કર, તું બખ્શવાવાળો મહેરબાન છે." (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. એટલે કે નમાઝના અંતમાં અત્તહિયાત તથા દુરૂદોથી ફારિગ થઈને. કેમ કે એના સિવાય નમાઝમાં અન્ય કોઈ સમય દુઆઓ નથી. જાહેર એ છે કે નમાઝથી નફલ નમાઝ મુરાદ છે. જો ફર્ઝોમાં પણ કદી કદી આ દુઆઓ માગે તો બેહતર છે.

૨. સિદીકે અકબર رضي الله عنه થી આ શબ્દો કહેવડાવવા અથવા આદમ عليه السلام આ કહેવું كَلِمَاتِنَا أَنْفُسَنَا અથવા યૂનુસ عليه السلام અર્ઝ કરવું: إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ એ અતિશય કક્ષાની નફસની આજીજ છે. અહીં જુમ્મનો એ અર્થ કરવામાં આવશે જે એમની શાનને લાયક હોય. કાફિરનો જુલ્મ કુફ છે, આપણો જુલ્મ ગુનાહ, અંબિયા તથા અવલિયાનો

જુલમ લગાશો અને ખતાઓ. જે શપ્સ આ કલમાઓને સાંભળીને તેમની શાનમાં ગુસ્તાખી કરે એ બેદીન છે. અમુક સૂફીઓને ફર્માવતાં સાંભળવામાં આવ્યું કે ક્યારેક જૂઠ મહબૂબિયતનો ઝરીયો બની જાય છે અને સત્ય મરદૂદિયતનો સબબ બની જાય છે. શૈતાને સાચુ કહ્યું હતું કે ખુદાયા ! તે મને ગુમરાહ કર્યો. હિદાયત આપનાર તથા ગુમરાહ કરનાર રબ જ છે. પણ આ સત્યથી શૈતાન માર્યો ગયો. તે મહબૂબ બંદાઓ જે ગુનાહની નજીક પણ નથી ગયા તેમનું એ અર્ઝ કરવું કે ખુદાયા ! અમો મહાન ગુનેહગાર છીએ, એ છે જૂઠ પણ કુર્બતનો ઝરીયો છે. હઝરત સિદીકે અકબર رضی اللہ عنہ એ કદી ગુનાહનો ઈરાદો પણ નથી કર્યો.

૩. યાદ રાખશો કે બંદાઓના હક્કો બંદો માફ કરે છે, પણ ગુનાહ કેવળ રબ જ માફ કરી શકે છે. જ્યાં અંબિયાએ કિરામ ફર્માવી દે છે કે જા તારા સર્વ ગુનાહ માફ ! એ રબની તરફથી કહે છે. જીભ એમની હોય છે અને કલામ રબનું હોય છે. જેથી આ હદીષ પર કોઈ વાંધો નથી.

"હઝરત આમિર બિન સઅદ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે, તે પોતાના વાલિદથી^૧ રિવાયત કરે છે. ફર્માવે છે કે મેં રસૂલૂલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم ને જોયા હતા કે આપ જમણે ડાબે સલામ ફેરવતા હતા, ત્યાં સુધી કે આપના ચહેરાની સફેદી હું જોઈ લેતો."^૨ (મુસ્લિમ)

૧. આપના પિતા સઅદ ઈબને અબી વક્કાસ رضی اللہ عنہ છે. જલીલુલ કદર સહાબી, ખુદ આમિર તાબઈ છે જેમણે પોતાના પિતા તથા ઉષ્માનગની, આઈશા સિદીકા عليها السلام થી રિવાયતો લીધી.

૨. એટલે કે આપ સલામમાં એટલા પ્રમાણમાં ચેહરએ અન્વર ફેરવતા હતા કે પાછળવાળા સહાબીઓ બંને ચહેરાઓની સફેદી જોઈ લેતા. જમણી બાજુવાળા ચહેરાની જમણી બાજુની અને ડાબી બાજુવાળા ચહેરાની ડાબી બાજુની. અમુક રિવાયતોમાં بيضاء خديجة છે, બંનેમાં કોઈ મતભેદ નથી. બંનેવ ચહેરો જોવા અને હાલતમાં હતા. એક જોવું અને હાલતમાં. જાણવા મળ્યું કે સહાબાએ કિરામ અચન નમાઝમાં અને નમાઝથી નીકળતી વખતે હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم ને જોયા કરતા હતા. (શેઅર)

کاش کہ اندر نمازم جاشود پہلوئے تو تا تقریب سلام اقتدر نظر بر روی تو

એટલા માટે સૂફીઓ ફર્માવે છે કે એ સહાબીઓ જેવી નમાઝ કોઈને પણ મયસ્સર નથી થઈ શકતી.

"હઝરત સમુરહ ઈબને જુન્દુબ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી કરીમ صلی اللہ علیہ وسلم જ્યારે નમાઝ પઢી લેતા તો અમારા પ્રતિ પોતાના ચહેરાથી ધ્યાનિત થતા."^૧ (બુખારી)

૧. એ રીતે સલામ પછી કદી જમણી તરફ ચેહરો ફેરવતા કદી ડાબી બાજુ કરતા, ક્યારેક કિબ્લાને પીઠ કરીને મુકતદીઓ તરફ ચેહરો કરી લેતા. આ શબ્દ ત્રણેવ હાલતોને સમાવે છે. પરંતુ એ હાલત પણ ફાયમી ન હતી બલકે મોટાભાગે, નહીં તો સરકાર صلی اللہ علیہ وسلم ક્યારેક કિબ્લા ૩ બેસીને જ હુઆ માગતા હતા.

"હઝરત અનસ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે ફર્માવે છે કે નબી صلی اللہ علیہ وسلم જમણી બાજુ ફરતા હતા."^૧ (મુસ્લિમ)

૧. એટલે કે મોટાભાગના સમયે સલામ ફેરવીને હુઆના માટે જમણી બાજુ ચહેરો કરતા હતા. એટલા માટે ફકીહો ફર્માવે છે કે ઈમામ હુઆના સમયે દરેક બાજુ ફરી શકે છે પણ જમણી બાજુ ફરવું બેહતર છે કેમ કે નબી صلی اللہ علیہ وسلم ને જમણી બાજુ મહબૂબ હતી. (અઝ : મિક્રાત)

અઝ : આ'લા હઝરત
 ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه
 :: શરહકર્તા ::
 મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
 :: અનુવાદક તથા સંપાદક ::
 પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

જો વહદતુલ વજૂદનો એ મતલબ હોય તો એમાં કાંઈ ખરાબી નથી કે દુનિયા તો ઘાસ તણખલાઓની જેમ છે એને શું જોવાની? અલ્લાહને જોવાની તૈયારી કરો, કેમ કે તે જ એક જાત છે જે વાજિબુલ વજૂદ છે. અને મુમ્કિનુલ વજૂદનું શું છે?! ક્યારેક ન હતુ, અત્યારે છે, પછી નહીં હોય. જેનું હોવું ન હોવું એક સમાન હોય તેને "લા શયઉન"ના હુકમમાં જ સમજો! એનું એક સરસ દષ્ટાંત આપવામાં આવે છે કે સળગતો અંગારો કે જેને જોરથી ઘુમાવવામાં આવે તો એવું લાગે છે કે જાણે વર્તુળ બનેલું છે. જ્યારે કે તે વર્તુળ નથી, બલકે કેવળ એક કોયલો છે બાકી સૌ તેના જ જલ્વા છે.

નબી અકરમ عليه السلامના ફર્માનની રોશનીમાં આપણે ન અલ્લાહની ઈબાદતનો હક્ક અદા કરી શકીએ છીએ અને ન તેની હમ્દનો ન મઅરેફતનો ما عرفناك حق معرفتك وما عبادتك حق عبادتك અને જે રીતે તે જાત ખુદ પોતાની હમ્દો ધના કરી શકે છે તેવી કોણ કરી શકે છે?!

આજિઝ હૂં તેરી હમ્દકા ઈદરાક નહીં હે—તૂ હી મેરે બેરબતસે લફઝોંકો અપર દે
 કેમ કે :- હમ્દ લિખનેકો ફલમ, જિબ્રઈલકા પર ચાહિયે—રોશનાઈકે લિયે ભી આબે કૌપર ચાહિયે
 ઝિંદા અઝલસે તા અબદ મેં અગર રહૂં—યા રબ મેં તેરી હમ્દ તો ફિર ભી ન કર સકૂં
 હમ્દ કા હક્ક હો નહીં સકતા અદા — હમ્દ કો લાઝિમ હે બન જાએ દુઆ
 તેમ છતાં પણ તેની હમ્દ કરું છું કે લખુ છું તો કેવળ એટલા માટે કે :

હમ્દ રબકા વિદ કરતા હૂં — ફિક કો મોતીયોંસે ભરતા હૂં

તુમ્હીં હાકિમે બરાયા તુમ્હીં ફાસિમે અતા યા
 તુમ્હી દાફએ બલાયા તુમ્હીં શાફએ ખતા યા
 કોઈ તુમસા કૌન આયા

અર્થાત : હે મારા પ્યારા આફા! અલ્લાહ તઆલાએ આપને જ તમામ જહાનોના હાકિમ બનાવ્યા છે. (توتى الملك من تشاء. فلا وبرك لا يومنون حتى يحكمون) આપ જ અલ્લાહ તઆલાની તમામ નેઅમતોને વહેંચનારા છો. (الله يعطى وانا قاسم) અલ્લાહના હુકમ તથા ઈઝ્ઝનથી આપની જાત બલકે આપનું નામ પણ મુશ્કેલીઓને ટાળી દે છે.

આપ ખતાઓથી દરગુઝર કરનારા છો અને ઉમ્મતના ગુનાહોને તમારી શફાઅતના નૂરથી ન કેવળ મિટાવનારા છો બલકે નેકીઓમાં તબદીલ કરાવનારા છો. "فأولئك يبذل الله سيئاتهم حسنت" "તો એવાઓની બુરાઈઓને ભલાઈઓમાં બદલી નાખશે." (સૂ. ફુફાન, ૨૫/૭૦) હદીષમાં છે : بذلت سيئاتكم حسنات (મેં તમારી બુરાઈઓને ભલાઈઓમાં બદલી કાઢી) આ સર્વ નેઅમતો હુઝૂર عليه السلامના સબબથી ઉમ્મતને મળી છે. હે મારા આફા તથા મૌલા!

આપ તો બે મિષલ બેમિષાલ તથા લાજવાબ તથા બાકમાલ છો. ભલા આપ જેવું કોણ થઈ શકે છે ! ખુદાએ તો આપનો સાચો પણ નથી બનાવ્યો, કેમ કે સાચામાં કાંઈક અંશે સરખાપણુ હોય છે, પછી આપના જેવા હોવાનો દાવો શૈતાન સિવાય કોણ કરી શકે છે ?! અને આપે તો એ ફર્માવ્યું કે શૈતાનનો રસ્તો પણ રોકી દેવામાં આવ્યો છે. فان الشيطان لا يتغل بى શૈતાન મારા જેવો નથી બની શકતો. જેથી કોઈ શૈતાનથી પણ મોટો જ હશે જે પોતે પોતાને આપના જેવો કહેશે.

બતલાઈયે કોઈ નબીકા દેખા સાચા – સાચેકા ભી હોતા હૈ કિસી જા સાચા
જબ સાચએ નૂરે અજલી વો ઠહરા – પળતા ક્યૂં કર ઝમીં પર ઉસકા સાચા

વો કુંવારી પાક મરયમ વો નફ્ત ફીહ કા દમ
હે અજબ નિશાને આ'ઝમ મગર આમિના કા જયા
વહી સબસે અફઝલ આલા

અર્થાત : બેશક ! હઝરત બીબી મરયમ (કુંવારી, પાક) સલામુલ્લાહ અલૈહાને ત્યાં ઈસા عليه السلام નું વગર બાપના કેવળ ફૂંકના થકી (જે જિબ્રઈલે અલ્લાહના હુકમથી તેમના દામન પર લગાડી) પેદા થવું ઘણો જ આશ્ચર્યજનક કમાલ છે અને એ અલ્લાહ તઆલાની નિશાન ઠરી, પરંતું સૈયદા આમિના તેયબહ તાહિરા رضي الله عنها ને ત્યાં ઈમામુલ અંબિયા عليه السلام ની પેદાઈશ પર મોટા મોટા આશ્ચર્યજનક બનાવો ક્રિસર તથા કિસ્રાના મહેલોના કંગુરાનું તૂટી જવું, સદીઓથી ચાલતી આગનું ઓલવાય જવું, કા'બાનું હરકત કરવું, તારાઓનું ઝુકી જવું, જિન્નોનું સલામ પઢવું, મૂર્તિઓનું થરથરીને પડી જવું, નૂરાની ઝંડાઓને લગાડી દેવું) આ હાલાત તથા બનાવો બતાવે છે કે જો ઈસા عليه السلام કુદરતનું કેવળ નિશાન હતા તો આપણા આફા કુદરતના નિશાને આ'ઝમ હતા.

હેં કા'બાએ કૌનેન રસૂલુષ્ષફલૈન – હેં કિબલએ દારૈન નબીયુલ હરમૈન
ક્યૂં દોનો જહાં ન ઉનકે દરપે માંગે – હેં ફાસિમે કુલ શય જદુલ હસ્નેન

યહી બોલે સિદરાવાલે ચમને જહાં કે થાલે
સભી મૈને છાન ડાલે તેરે પાયેકા ન પાયા
તુઝે ચકને ચક બનાયા

અર્થાત : સિદરતુલ મુન્તહાના સર્વ ફરિશ્તા પોતાના સરદાર હઝરત જિબ્રઈલ عليه السلام સહિત એકી અવાજે પોકારી ઉઠયા કે અમે પૂરા જહાનને ફંફોળી કાઢ્યું છે પરંતું હુઝૂર عليه السلام જેવો મર્તબો તથા મકામ કોઈનો નથી. કારણ એનું એ છે કે એ વહહહૂ લાશરીકલહૂએ પોતાના મહબૂબ عليه السلام ને બેમિષલ તથા બેમિષાલ (અનુપમ તથા અજોડ) બનાવ્યા છે. હઝરત જિબ્રઈલ عليه السلام એ હુઝૂર عليه السلام ની બારગાહમાં એકવાર પોતાનો ફેસલો આ પ્રમાણે સંભળાવ્યો : قبلت الارض مشارقها ومغاربها فلم ارمثلك (اوكم قال عليه السلام)

આફાફહા ગરદીદાઅમ – બિસ્યાર ખૂબિયાં દીદાઅમ લેકિન તૂ ચીઝે દીગરી

હું આખુ વિશ્વ ફર્યો છું, મોટા મોટા હસીન જોયા છે પરંતું આપના જેવો કદી કોઈ નથી જોયો. પણ શું કરવામાં આવે છે કે : નાદાં ઉન્હેં અપને સા કરતે હૈં 'નિયાઝી' (લેકિન) ઝર્ા નહીં હોતા કભી ગૌહર કે બરાબર

કાંડાં ફરુઘકં ફાન્સબં
જો ગદા બના ચૂકે અબ ઉઠો વફતે બખ્શિશ આયા
કરો ફિસ્મત અતાયા

भाग-१ (३४ मजलिसो)

संपादक : हजरत प्वाज अमीर हसन
अला संजरी दहेल्वी رحمة اللہ علیہ

(जावीसमी मजलिस)

अे ज वरसे माडे रजबनी रउमी तारीख मंगण वारे कुदमभोसीनी दोलत डांसल थई. का'भा तथा तेनी ईमारत अने तेनी भराभीनो उल्लेख आव्यो. इमाव्युं के का'भाने भे वार भराभ करवामां आवेल छे. रसूलुल्लाह ुसैल्लै अे इमाव्युं के का'भाने भे वार भराभ करशे, त्रीज्जवार आसमान पर लई जईशुं अने अेवुं आभर जमानामां थशे. त्यार भाद कुयामत रयाय जशे. अने अे रीते थशे के जयारे कुयामत नज्जक आवी जशे तो मूर्तिओने लावशे अने का'भामां राभशे. अने ते कभीलो के जेनुं नाम अवस उशे, तेनी स्त्रीओ आवशे अने ते मूर्तिओ सामे नाय करशे. अे वभते का'भाने आस्मान पर उठावी लेवामां आवशे.

(त्रेवीसमी मजलिस)

अे ज वरसे शाभाननी ११मी तारीख शनिवारे कुदमभोसीनी सआदत डांसल थई. भंढाने सामे भोलावीने इमाव्युं के, तमारे जेईअे के डभेशां ताअत (इमांभरदारी) तथा ईबादतमां मशगूल रडो. अने विदो तथा हुआओ पढवामां मडेनत करो, अने जेईअे के मशाईभनी किताभोना अब्यासमां व्यस्त रडो अने भेकार न रडो. त्यारभाद भास पोताना लिभास वडे मुशररई इमाव्यो अने कुलाड तथा कुतो पडेराल्यो. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

हशत बहिशत

मङ्कूआते प्वाजगाने यिश्त

(रहमतुल्लाहि तआला अलैहिम अजमईन)

मङ्कूआते सुल्तानुल मशाईभ हजरत प्वाज निजामुदीन
अवलिया महबूजे ईलाही رحمة اللہ علیہ

अनुवादक : पटेल शब्बीर अली रउवी दयादरवी

(योवीसमी मजलिस)

★ नियत नेक होवी जेईअे, नहीं तो
सो भेकार छे ★

अे ज मडीनानी रपमी तारीख शनिवारे कुदमभोसीनी सआदत डांसल थई. शभ भेदारी तथा कुआननी तिलावत अने अे गिरोडनी यर्या याली जे मस्जिदमां शभ भेदारी करे छे. भंढाअे अई करी, जे पोताना घरमां शभभेदारी करे तो केवुं छे ? इमाव्युं के पोताना घरमां अेक सीपारो पढवो भेडतर छे अेना करतां के मस्जिदमां भत्मे कुआन करे. अेना पछी कोईनी यर्या याली के जे आगला समयोमां दमिशकनी मस्जिदमां डभेशां शभ भेदार रडेतो डतो अने शयभुल ईस्लामना डोदोनी आशामां आभी रात कुयाम करतो डतो (नईलो पढतो डतो). आ दरम्यान प्वाज जिकुल्लाड बिलभेर आंभमां आसुं भरी लाव्या अने उभान मुभारकथी इमाव्युं, ईंकी दो पडेलां शयभुल ईस्लामीने अने पछी भानकाडने अने त्यार भाद भुदने !

अे दरमियान डिकायत वर्णन करी के अेक शाकभाज वेयनार डता जे रप वरस रोजाथी रह्या अने कोईने अेमना डालनी भभर न पडी, अे डद सुधी के अेमना घरवाणांओने पण भभर न थई के ते

રોઝા રાખે છે. જો ઘરમાં રહેતા તો એ જાહેર કરતા કે દુકાનમાં કોઈ ચીજ ખાય લીધી છે અને જો દુકાનમાં હોતા તો એવું જાહેર કરતા કે ઘરમાં કાંઈક ખાય લીધું છે. ત્યારબાદ ફર્માવ્યું કે નિયત નેક હોવી જોઈએ. કેમ કે લોકોની નજર તો અમલ પર છે પણ ખુદાની નજર નિયત પર છે. નિયત ખુદાની તરફ હોય તો થોડો સરખો અમલ પણ પસંદીદા છે.

આ બારામાં ફિસ્સો સંભળાવ્યો કે દમિશ્કની જામેઅ મસ્જિદમાં વફ્રફ ખૂબ છે. એ જગાનો મુતવલ્લી ઘણો હૈષિયતવાળો હોય છે, જાણે બીજો બાદશાહ હોય. એ રીતે કે જો બાદશાહને માલની જરૂરત હોય તો મુતવલ્લીથી કરજ લે છે. સારાંશ કે એક દુરવેશે એ વફ્રફોની લાલચમાં દમિશ્કની જામેઅ મસ્જિદમાં તાઅત તથા ઈબાદતની શરૂઆત કરી કે કદાચ ખ્યાતિ મળી જાય અને મુતવલ્લીપણુ તેને આપી દે. એક મુદત સુધી તાઅત તથા ઈબાદતમાં મશગૂલ રહ્યો. કોઈએ એનું નામ પણ ન લીધું (ધ્યાન ન ધર્યું) ત્યાં સુધી કે એક રાતે એ દિખાવો કરવાની ઈબાદત પર એણે પ્રાયશ્ચિત કર્યું અને ખુદા તઆલાથી વાયદો કર્યો કે તારી, ખાસ તારી ખાતર જ ઈબાદત કરીશ, આ હોદ્દો મેળવવા નહીં. આ વાયદો કર્યો અને એ જ તાઅત તથા ઈબાદતમાં લાગેલો રહ્યો જે કરતો હતો, એમાં કોઈ કમી ન કરી. નેક નિયત સાથે એમાં લાગેલો રહ્યો. ત્યાર બાદ જ તેને મુતવલ્લીપણાના હોદ્દા માટે બોલાવવામાં આવ્યો. તો બોલ્યો, નહીં! મેં એને ત્યજી દીધેલ છે. ખૂબ જ એની તલબમાં રહ્યો, હવે જ્યારે કે એને ત્યજવાનું નિશ્ચિત કરી લીધું છે તો મને અર્પણ કરી રહ્યા છો ! સારાંશ એ જ પ્રમાણે ખુદાની ઈબાદતમાં મશગૂલ રહ્યો અને એ કામ (મુતવલ્લીપણાની લાલચ)થી ન ખરડાયો.

(પરચીસમી મજલિસ)

માહે મુબારકની નવમી તારીખ જુમ્આના રોજ

કુદમ મુબારકની સઆદતથી મુશરફ થયો. હાજરજનોમાંથી કોઈએ વાત વર્ણવી કે એક શખ્સ ઘણી કાબેલિયતવાળો અને દુરવેશોની ખિદમતનો ઘણો આતુર હતો. તેને મેં કહ્યું કે તમે ખ્વાજાના મુરીદ કેમ નથી થઈ જતા ? તેણે જવાબ આપ્યો કે, હું એકવાર બયઅતની નિયતથી ત્યાં ગયો હતો. ત્યાં મેં ઉમદા કપડાં બિછાવેલાં અને શમ્અઓ સળગતી જોઈએ, તો મારો એતેકાદ (વિશ્વાસ) ડામાડોળ થઈ ગયો. હું પરત ચાલ્યો આવ્યો. ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલ ખૈરએ જ્યારે એ વાત સાંભળી તો હાજરીનની તરફ જોયું અને ફર્માવ્યું, અહીં જામાહાએ ખ્વાબ (કપડાનો ઉમદા પ્રકાર જેને અમીરો વાપરે છે) તથા શમ્અઓ ક્યારે હતી ? ત્યાર બાદ મુસ્કુરાયને ફર્માવ્યું કે, કેમ કે બયઅતની દોલત એની ફિસ્મતમાં ન હતી જેથી એને એવું જ દેખાડવામાં આવ્યું. એ દરમિયાન બંદાએ અર્જ કરી કે જામાહાએ ખ્વાબ (ઉમદા બિછોનાઓ) તથા શમ્અઓ જો હોય તો પણ એતેકાદ શા માટે ખરાબ કરવામાં આવે ? ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું કે અમુકનો એતેકાદ જરા સરખી ચીજથી બદલાય જાય છે અને અમુકનો એતેકાદ મજબૂત હોય છે અને ઈરાદતમાં પૂરી રીતે પુખ્તા હોય છે.

★ પીરના ફર્માનની રક્ષા વિશે ★

પછી પીરના ફર્માનની રક્ષા વિશે વર્ણન આવ્યું. ફર્માવ્યું કે એકવાર શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદ્દીન سِرَّةُ الْغَزْوَةِ એ એક દુઆ હાથમાં રાખેલી હતી અને ફર્માવી રહ્યા હતા કે કોઈ છે જે આ દુઆને યાદ કરી લે ! હું સમજી ગયો કે એમનો હેતુ એ છે કે હું યાદ કરી લઉં. હું આદાબ બજાવી લાવ્યો અને અર્જ કરી, જો હુકમ હોય તો બંદો યાદ કરી લે. તે દુઆ મને અર્પણ કરી આપી. મેં અર્જ કરી કે એકવાર શયખની સામે પઠી લઉં પછી યાદ કરી લઉં. ફર્માવ્યું, પઠો ! જ્યારે મેં પઠી તો એક એઅરાબની સુધારણા કરી કે

આ રીતે પઢો ! મેં જે રીતે શયખે ફર્માવ્યું હતું એ જ રીતે પઢ્યું, જો કે જે રીતે મેં પઢ્યું હતું એ પણ અર્થ ધરાવતુ હતું. સારાંશ એ જ વખતે તે દુઆ મને દિલથી યાદ થઈ ગઈ. મેં અર્જ કરી કે દુઆ યાદ કરી લીધી છે, હુકમ હોય તો પઢું. આદેશ આપ્યો, પઢો ! મેં દુઆ સંભળાવી અને એ એઅરાબ જે શયખે બતાવ્યો હતો એને એ જ રીતે પઢ્યો. જ્યારે શયખની ખિદમતમાંથી બહાર આવ્યો તો મૌલાના બદરુદીન ઈસ્હાક رحمۃ اللہ علیہ એ મને કહ્યું કે તમે સારું કર્યું કે એઅરાબ એ રીતે પઢયા જે રીતે શયખે બતાવ્યા હતા. મેં કહ્યું, જો સીબુલિયહ જે આ ઈલ્મનો શોધક છે અને તે સૌ જેઓ આ ઈલ્મના બાની (સ્થાપક) થયા છે, તેઓ આવે અને મને કહે કે એઅરાબ એ જ પ્રમાણે છે જે રીતે તમે પઢયા હતા, તો પણ હું એ જ પ્રમાણે પઢીશ જેવી રીતે શયખે ફર્માવ્યું છે. મૌલાના બદરુદીને કહ્યું, આ આદબ જે તમે જાળવી રાખો છો એ અમારામાંથી કોઈને પણ મયસ્સર નથી.

પછી પીરની બારગાહના આદાબની ચર્ચા ચાલી. ફર્માવ્યું કે મેં શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદીન رحمۃ اللہ علیہ સાંભળ્યું છે કે મેં મારી પૂરી જિંદગીમાં એક હિંમત મારા પીર શયખ કુત્બુદીન رحمۃ اللہ علیہની સમક્ષ કરી હતી. અને થયું એવું કે એકવાર શયખથી ઈજાઝત માગી કે ચિલ્લો કરું અને ગોશાનશીન થઈ જઉં. શયખ કુત્બુદીન رحمۃ اللہ علیہએ ફર્માવ્યું કે જરૂરત નથી, એનાથી શોહરત (ખ્યાતિ) મળે છે, અને આપણા ખ્વાજગાનથી એવી રિવાયત નથી. મેં જવાબ આપ્યો કે, શયખ પર મારો હાલ રોશન છે કે મારી નિચ્ચત શોહરતની રજ માત્ર પણ નથી, હું શોહરત માટે નથી કહેતો. શયખ કુત્બુદીન ખામોશ થઈ ગયા. ત્યારબાદ હું બાકીની આખી જિંદગી શર્મિદો રહ્યો અને તૌબા કરતો રહ્યો કે આવો જવાબ શા માટે આપ્યો કે જે એમના હુકમ મુજબ ન હતો ?!

જ્યારે આ હિકાયત પૂરી થઈ ગઈ તો ખ્વાજા رحمۃ اللہ علیہએ કિસ્સો સંભળાવ્યો કે મારાથી પણ એકવાર શયખની સામે વિના ઈરાદે એક બહાદુરી થઈ ગઈ હતી. અને એવું થયું હતું કે એક દિવસે અવારિફનો નુસ્ખો શયખની સામે હતો એમાંથી ફ્વાઈદ વર્ણવી રહ્યા હતા. કદાચ એ નુસ્ખો ઝીણા અક્ષરોમાં લખેલો અને કાંઈક અંશે ખરાબ હાલતમાં હતો. શયખ એને વર્ણન કરવામાં કેટલાક અંશે અટકતા હતા. મેં એકવાર એક બીજો નુસ્ખો શયખ નજીબુદીન મુતવક્કિલ رحمۃ اللہ علیہની પાસે જોયો હતો તે મને યાદ આવી ગયો. અર્જ કરી કે શયખ નજીબુદીનની પાસે સહીહ નુસ્ખો છે. કદાચ એ વાત આપ હઝરતને નાપસંદ પડી. થોડા અટકીને ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું, દુરવેશમાં ખામીયુક્ત (કમજોર) નુસ્ખાને સહીહ કરવાની શક્તિ નથી ? એક બે વાર એ જ વાત ઝબાન મુબારક પર આવી અને મારા દિલમાં જરા પણ ખયાલ ન હતો કે કોના બારામાં ફર્માવે છે. જો મેં જાણીબુઝીને એ નિચ્ચત સાથે એ વાત કહી હોત તો મારા બારામાં પણ વિચારતો કે આ વાત મારા સંબંધે છે. જ્યારે બે ત્રણ વાર આ વાત કહી તો મૌલાના બદરુદીન ઈસ્હાક رحمۃ اللہ علیہએ મને કહ્યું કે શયખ આ વાત તમારા બારામાં કહે છે. હું ઉભો થઈ ગયો અને માથુ ઉઘાડુ કરી લીધું અને શયખના કુદમો પર ગબડી પડ્યો અને અર્જ કરી કે અલ્લાહની પનાહ ! જો આ વાતથી મારો હેતુ મખ્દૂમની તરફ ઈશારો રહ્યો હોય. મેં એક નુસ્ખો જોયો હતો એનો ઉલ્લેખ કરી આપ્યો, મારા દિલમાં અન્ય કોઈ ચીજ ન હતી. દરેક રીતે હું માફી ચાહતો હતો પણ નાખુશીની અસર એ જ પ્રમાણે શયખમાં જોતો હતો. ત્યાંથી ઉઠ્યો તો સમજમાં આવતુ ન હતું કે શું કરું. કોઈને એવો દિવસ અને એવો ગમ ન મળે જેવો એ દિવસે મને હતો. મને રડવું આવવા લાગ્યું. બેચેન પરેશાન હાલતમાં બહાર આવ્યો ત્યાં સુધી કે એક કૂવા પર પહોંચ્યો. ચાહતો હતો ખુદને

એ કૂવામાં ફેંકી દઉં, પછી મેં સંયમ રાખ્યો અને પોતાની જાતને કહું કે તું તો ગદાએ મુદ્દા છે, પોતે પોતાને મુદ્દા જ સમજ, પણ આ બદનામી કોઈ અન્ય પર ન જાય.

એ જ અફસોસ તથા પરેશાનીમાં બેકરાર થઈને બહાર જંગલની તરફ નીકળી ગયો અને અંદરને અંદર ગિર્યાઓ ઝારી રૂઠન કાકલૂદી કરતો રહ્યો. ખુદા જ જાણે છે કે એ વખતે મારો શો હાલ હતો. સારાંશ શયખના એક સાહબઝાદા શહાબુદીન લકબધારી હતા. મારા અને તેમના વચ્ચે મહોબ્બતનો સંબંધ હતો. તેમને મારા આ હાલની

બબર પડી. શયખની ખિદમતમાં ગયા અને મારી હાલત સારી રીતે આપની ખિદમતમાં અર્જ કરી. હઝરત શયખે પોતાના પુત્ર મુહમ્મદને મને બોલાવવા મોકલ્યો. હું આવ્યો. માથુ કદમ મુબારકમાં રાખી દીધું. એ વખતે ખુશ થયા. બીજા દિવસે મને સામે બોલાવ્યો અને ખૂબ જ શફકત તથા પ્રેમભાવ દર્શાવ્યો અને આદેશ આપ્યો કે સૌ તમારા હાલના કમાલ માટે કરું છું. આ શબ્દ એ દિવસે મેં હઝરતથી સાંભળ્યો કે પીર મુરીદને સંવારનાર હોય છે. એ વખતે મને ખિલ્ત અતા થઈ અને પોતાના ખાસ લિબાસથી મુશરફ કર્યો. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

પેજ નં. ૪૮ નું ચાલુ..

મારી વાતચીત સાંભળીને હવે તે તદ્દન ખામોશ હતો, સાથોસાથ તે ઊંડા વિચારમાં ડૂબેલો માલૂમ પડ્યો. મેં ફરી તેને ધ્યાનિત કરતાં કહું કે, અઝીઝમ ! ક્યાં સુધી એ પાક હસ્તીઓના બારામાં બદગુમાની પેદા કરવાવાળી ઘડ માથા વિનાની જૂદી વાતોના કારણે હકીકતોથી આંખો બંધ કરીને રાખશો ?

હવે હું તમને એ હકીકત જ બતાવી દઉં જેના કારણે હુઝૂરે અકદસ عليه السلام નો વારસો આપના કોઈ વારસદારને નથી આપવામાં આવ્યો, તે ખુદ જનાબ રિસાલત મઆબ عليه السلام નું આ ફર્માન છે :-

نحن معشر الانبياء لانرث ولانورث. ماتر كنا صدقة

"અમે નબીઓ દુનિયાના વારસામાં ન કોઈના વારસદાર બનીએ છીએ અને ન કોઈ અમારો વારસદાર બને છે. જે માલ સંપત્તિ છોડીએ છીએ તે ઉમ્મત પર સદકો હોય છે."

મેં તેને કહું, અઝીઝમ ! આ તે મજબૂરી હતી

જેના કારણે હઝરત અબૂબક્રથી લઈને હઝરત અલી તથા હઝરત હસન عليه السلام સુધી કોઈ પણ ખલીફાએ બાગે ફિદકને આલે રસૂલનો હક્ક નથી સમજ્યો જેના લીધે તમે આજે તેમની વચ્ચે નફરત નાખવાની કોશિશ કરી રહ્યા છો.

નવયુવાન હવે મારી વાતચીત સાંભળીને પરેશાન તથા શર્મિદો મેહસૂસ થવા લાગ્યો. પછી ખૂબ જ આજીજીપૂર્વક તેણે મને જોયો અને બોલ્યા, આપનો ખૂબ ખૂબ આભાર ! આપે મારી આંખો ખોલી આપી. આજથી હું આ પ્રકારના વાંધાઓ કરવાથી તૌબા કરું છું. હવે હું રબ તઆલાથી પણ વાયદો કરું છું કે હવે પછી હું રસૂલુલ્લાહ عليه السلام ના સહાબીઓના બારામાં મારી સોચને સકારાત્મક બનાવી દઈશ.

મેં એ નવયુવાનને મુબારકબાદ આપી અને એક મહોબ્બતથી ભરપુર મુઆનિકા તથા મુસાફો (ગળે મળી મુસાફો) કર્યો. પછી તે નવયુવાન શુક્રિયા અદા કરીને ચાલ્યો ગયો.

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરાના મેમ્બર બનવા માટે ફક્ત રૂ. ૮૦૦/- મોકલી વર્ષ દરમિયાન છપાતી તમામ કિતાબો મેળવો ! -તંત્રી...

દરેક મુસ્લિમે જાણવો જરૂરી ઈલ્મ

ફાનૂને શરીઅત

(ભાગ-૨)

લેખક : અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપૂરી رحمة الله عليه

અનુવાદક : મહૂમ ઈબ્રાહીમ માસ્તર વેમી ઝંઘારવી

★ ગોશત ખાવાનો તરીકો ★

અને ફર્માવ્યું કે ખાતી વખતે ગોશતને છરીથી ન કાપો, કેમ કે એ અજમીઓનો તરીકો છે. અને દાંતથી તોડીને (ચૂસીને) ખાઓ. કેમ કે એ ખુશગવાર અને પાયન શક્તિ માટે સારું છે. આ વાત તે વખતે જ છે જ્યારે કે ગોશત બરાબર સારી રીતે પાકી ચૂક્યો હોય, હાથ કે દાંતથી તોડીને ખાઈ શકાય એવો હોય. આજકાલ ઘણા મુસલમાન યૂરોપનું અનુકરણ કરતાં છરી, કાંટાથી ખાય છે. એ બુરો તરીકો છે અને છરીથી ગોશત કાપીને ખાવાની જરૂરત ઊભી થાય એટલે કે ગોશત એટલો ઓગળ્યો (પાક્યો) નથી કે હાથથી તોડી શકાય કે દાંતથી ચૂસી શકાય યા દા.ત. આખી રાંગ સેકેલી હોય કે જેના કારણે દાંતથી ચૂસવામાં તકલીફ પડે એમ હોય તો છરીથી કાપીને ખાવામાં વાંધો નથી. આવા પ્રકારના કેટલાક મોકાઓ પર હુઝૂરે અકદસ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ છરીથી ગોશત કાપીને ખાધો છે. એના પરથી આજકાલ જે છરી કાંટાથી ખાવામાં આવે છે તેને દલીલમાં લાવવું સહીહ નથી. (અબૂ દાઉદ)

અને ફર્માવ્યું કે હું ટેકો દઈને ખાવા ખાતો નથી. (બુખારી)

અનસ رضی اللہ عنہ થી મરવી છે કે નબીએ કરીમ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ થાળમાં ખાણુ ખાધું નથી તેમજ નાની નાની પ્યાલીઓમાં ખાધું નથી અને હુઝૂરને માટે

પાતળી ચપાટીઓ પણ પકાવવામાં નથી આવી. બીજી રિવાયતમાં છે કે હુઝૂરે પાતળી ચપાટીઓ જોઈ પણ નથી. હઝરત કતાદા رضی اللہ عنہ થી પૂછવામાં આવ્યું કે કઈ ચીજ પર તે લોકો ખાવા ખાતા હતા? કહ્યું કે દસ્તરખ્વાન પર.

થાળને ઊંચી બેઠક પર મૂકીને જેના પર ઉમરાઓને ત્યાં ખાણુ મૂકવામાં આવે છે કે જેથી ખાતી વખતે ઝૂકવું ન પડે. એના પર મૂકીને ખાવા ખાવું ઘમંડીઓનો તરીકો હતો. જે રીતે આજના સમયમાં કેટલાક લોકો મેજ (ડાયનીંગ ટેબલ) પર ખાય છે, નાની નાની પ્યાલીઓમાં ખાવા ખાવું પણ અમીરોનો તરીકો છે. કેમ કે એમને ત્યાં જુદી જુદી જાતનું ખાણું હોય છે (તેને) નાના નાના વાસણોમાં રાખવામાં આવે છે. (બુખારી)

અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہ કહે છે કે હુઝૂર صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ કોઈ દિવસ ખાણાને એબ લગાડી નથી (અર્થાત ખરાબ કહ્યું નથી). જો ખાવાની ઈચ્છા થઈ તો ખાય લીધું, નહીંતર છોડી દીધું (પરંતુ બુરું કહ્યું નથી). (બુખારી, મુસ્લિમ)

અને ફર્માવ્યું કે એક માણસ માટેનું ખાવા બે માણસ માટે કાફી છે અને બે માણસો માટેનું ખાવા ચાર માટે પૂરતું છે અને ચારનું ખાવા આઠ માટે કાફી છે. (મુસ્લિમ)

અને ફર્માવ્યું કે પોતે પોતાના ખાવાને માપ્યા કરો. તમારે માટે એમાં બરકત થશે. (બુખારી)

અને ફર્માવ્યું કે આદમીએ પેટથી વધારે બુરું બીજુ કોઈ વાસણ નથી ભર્યું. ઈબને આદમ માટે થોડાક લૂકમા (કોળિયા) જ કાફી છે જે એની પીઠને સીધી રાખે. જો વધારે ખાવાની જરૂર હોય (કકડીને ભૂખ હોય) તો ત્રીજા ભાગનું પેટ ખાવા માટે, ત્રીજા ભાગનું પાણી માટે અને ત્રીજા ભાગનું શ્વાસ લેવા માટે. (તિર્મિઝી, ઈબને માજા)

ઈબને ઉમર رضی اللہ عنہ કહે છે કે રસૂલુલ્લાહ

ﷺ એ એક માણસના ઓડકારનો અવાજ સાંભળ્યો, તો ફર્માવ્યું કે તમારી ઓડકાર ઓછી કરો એટલા માટે કે કયામતના દિવસે સૌથી વધારે ભૂખ્યો તે હશે જે દુનિયામાં ખૂબ પેટ ભરે છે.

(તિર્મિઝી)

અસ્મા બિન્તે યઝીદથી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ ﷺ ની ખિદમતમાં ખાવા લાવવામાં આવ્યું. હુઝૂરે અમને પ્રથમ ફર્માઈશ કરી. અમે કહ્યું કે અમને ખ્વાહિશ નથી. ફર્માવ્યું કે ભૂખ અને જૂઠ બંને ચીજોને એકત્ર ન કરો ! અર્થાત ભૂખની વખતે કોઈ ખાવા ખવડાવે તો ખાય લો, એવું ન કહેવું કે ભૂખ નથી. કેમ કે ખાવા ન ખાવું અને જૂઠ બોલવું દુનિયા અને આખેરત બંનેનું નુકસાન છે. કેટલાક તકલ્લુફ કરનારા એવું કરે છે અને ઘણા ગામડીયા લોકો આવા પ્રકારની આદત રાખે છે અને જ્યાં સુધી એમને વારંવાર ખાવાનું કહેવામાં આવે છે ત્યાં સુધી તેઓ ઈન્કાર કરતા રહેશે અને કહેતા હોય છે કે અમને ઈચ્છા નથી. જૂઠ બોલવાથી બચવું જરૂરી છે. (ઈબ્ને માજા)

અને ફર્માવ્યું કે જે માણસ ચાંદી સોનાના વાસણમાં ખાય પીએ છે તે પોતાના પેટમાં જહન્નમની આગ ઉતારે છે. (મુસ્લિમ, અબૂ દાઉદ)

અને ફર્માવ્યું કે જો ખાવામાં માખી પડે તો એને ડૂબાડી પછી બહાર કાઢી ફેંકી દો. કેમ કે એની એક પાંખમાં બીમારી છે અને બીજી પાંખમાં શિફા છે અને તે પોતાની એ બાજુથી (શિફાવાળી પાંખથી) પોતાને બચાવે છે અને જે પાંખમાં બીમારી છે તે પાંખને પ્રથમ ખાવામાં નાંખે છે, પરિણામે આખી (પૂરી) માખીને ડૂબાડી દો. (અબૂ દાઉદ)

★ ક્યારે ખાવું ફર્જ છે ? ★

મસ્અલા : કેટલીક હાલતમાં ખાવું ફર્જ છે અને ખાવા પર સવાબ છે અને ન ખાવા પર અઝાબ.

જો એટલા પ્રમાણમાં જોરથી કકડીને ભૂખ લાગી હોય અને જાણતો હોય કે નહીં ખાઉં તો મરી જવાશે તો જાન બચી જાય એટલું ખાવું ફર્જ છે અને આવી હાલતમાં જો ખાધું નહીં એટલે સુધી કે તે મરી ગયો તો ગુનેહગાર થયો. એટલું ખાવું કે ઊભા રહીને નમાઝ પઢવાની તાકાત આવી જાય અને રોઝો રાખી શકે. એટલે કે ન ખાવાથી એટલો કમજોર થઈ જશે કે ઊભો રહીને નમાઝ નહીં પઢી શકે અને રોઝો નહીં રાખી શકે તો એટલા પ્રમાણમાં ખાય લેવું જરૂરી છે અને એમાં પણ સવાબ છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

★ ખાધા પીધા વિના જાન જવાનો ભય હોય તો ? ★

મસ્અલા : જાન જવાનો અંદેશો હોય એવી હાલતમાં જો હલાલ ચીજ ખાવા માટે ન મળતી હોય તો હરામ ચીજ યા મુરદાર (મરેલું) યા બીજાની ચીજ ખાયને પોતાની જાન બચાવે. અને આવી હાલતમાં એ ચીજોને ખાઈ લેવામાં કોઈ પકડ નહીં થાય બલ્કે ન ખાઈને મરી જવામાં પકડ થશે. જો કે બીજાની ચીજ ખાવા માટે બદલો આપવો પડશે.

(દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા : તરસના કારણે હલાક થવાનો અંદેશો હોય તો કોઈ ચીજને પીને પોતાની જાતને હલાકતથી બચાવવી ફર્જ છે. પાણી નથી અને શરાબ હાજર છે અને ખબર છે કે એને પી લેવાથી જાન બચી જશે, તો જાન જતી રહેવાનો અંદેશો દૂર થાય એટલો પી લે. (દુર્રે મુખ્તાર, રફુલ મુહ્તાર)

મસ્અલા : બીજા કોઈની પાસે ખાવા પીવાની ચીજ છે તો કિંમત આપી ખરીદ કરી ખાય પી લેવી અને તે વેચાતી ન આપતો હોય અને જાન પર આવી બન્યું હોય તો જબરદસ્તીથી ઝૂટવી લે અને જો તેને માટે પણ એવો જ અંદેશો હોય તો થોડીક લઈ લે અને થોડીક એને માટે છોડી દે. (રફુલ મુહ્તાર)

મરઅલા : એક માણસ ઈઝતેરાની હાલતમાં એટલે કે ભૂખથી જાન જવાની હાલતમાં છે તેને બીજો માણસ એમ કહે છે કે આ મારો હાથ કાપી લે અને તેનો ગોશ્ત ખાય લે તો એને માટે ગોશ્ત ખાવાની ઈજાઝત નથી. એટલે એવી હાલતમાં પણ ઈન્સાનનો ગોશ્ત ખાવો મુબાહ નથી. (રફુલ મુહતાર)

★ શરાબ દવા રૂપે પણ જાઈઝ નથી ★

મરઅલા : ખાવા પીવા પર દમ અને ઈલાજનો ક્યાસ ન કરવો અર્થાત ભૂખથી જાન જવાની હાલતમાં મુરદાર અને શરાબને ખાવા પીવાનો હુકમ છે પરંતુ દવાના તોર પર શરાબ જાઈઝ નથી. કેમ કે મરેલાનો ગોશ્ત અને શરાબ યકીની તોર પર ભૂખ અને પ્યાસ મટાડનાર છે અને દવાના તોર પર શરાબ પીવામાં યકીની તોર પર એવું કહી શકાશે નહીં કે રોગ મટી જ જશે. (રફુલ મુહતાર)

★ ખાવામાં માપ હોવું જોઈએ ! ★

મરઅલા : ભૂખથી ઓછુ ખાવું જોઈએ અને પૂરેપૂરી ભૂખ ભરીને ખાવા ખાવું (ખૂબ ખાવું) મુબાહ છે. એટલે કે ન સવાબ છે ન ગુનોહ. વધારે (ખાવાનો)નો મતલબ એ છે કે એટલું બધું ખાવું જેના કારણે પેટ ખરાબ થવાનું ગુમાન હોય. દા.ત. ઝાડા થઈ જશે અને તબિયત બગડશે (બેચેની લાગશે). (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા : જો ભૂખ કરતાં વધારે એટલા માટે ખાધું કે કાલે રોઝો સારી રીતે રાખી શકાશે અને રોઝામાં કમજોરી પેદા નહીં થાય તો કોઈ વાંધો નથી. જ્યારે કે એટલુ વધારે હોય જેના કારણે પેટ ખરાબ થવાનો અંદેશો ન હોય અને એવું માલમ પડતું હોય કે જો વધારે નહીં ખાઉં તો કમજોરી આવશે અને કામ કરવામાં તકલીફ પડશે એ રીતે

જો મહેમાન સાથે ખાય રહ્યો હોય અને એવું જાણે છે કે જો હાથ ખેંચી લઈશ તો મહેમાન શરમાઈ જશે અને તે ભરપેટ ખાઈ શકશે નહીં તો આવી હાલતમાં થોડુંક વધારે ખાવાની ઈજાઝત છે.

(દુર્રે મુખ્તાર)

★ ખાવામાં શું નિચ્યત હોવી જોઈએ ? ★

મરઅલા : ધરાઈને એટલા માટે ખાધું કે વધારે પ્રમાણમાં નવાફિલ પઠી શકાશે અને પઠવા પઠાવવામાં કમજોરી પેદા નહીં થાય અને સારી રીતે કામને અંજામ આપી શકાશે એ મનદૂબ છે અને ધરાઈને એટલું ખાધું કે જેનાથી પેટ ખરાબ થઈ જાય એ મકરૂહ છે. ઈબાદત ગુઝાર માણસને મુબાહ ગણાય એટલું ખાવાનો કે પછી મનદૂબ પ્રકારનું ખાવાનો ઈખ્તિયાર છે. પરંતુ એણે એ નિચ્યત કરવી પડશે કે હું એટલા માટે ખાઉં છું કે ઈબાદત કરવાની શક્તિ પેદા થઈ શકે. આવી નિચ્યતથી ખાવું પણ એક પ્રકારની બંદગી છે. ખાવામાં એની નિચ્યત લિજજત તેમજ એશઆરામ ન હોય કેમ કે એ દુર્ગુણ છે. કુર્આન મજીદમાં કાફિરોની સિફત (ખાસિયત)નું વર્ણન કરતાં એમ કહ્યું છે કે ખાવાથી એમનો મકસદ ફાયદો અને એશઆરામ હોય છે. અને હદીષમાં ખૂબ ખાવાને કાફિરોની સિફત (ખાસિયત) બતાવી છે. (રફુલ મુહતાર)

મરઅલા : જુવાન આદમીને એવો અંદેશો હોય કે જો વધારે ખાઈશ તો શેહવતનો ગલ્બો (વાસનાનો પ્રભાવ) પેદા થશે તો ખાવામાં કમી કરે કે જેથી ગલ્બએ શેહવત ન થાય. પરંતુ એટલી કમી ન કરે કે જેના કારણે ઈબાદતમાં કસૂર પેદા થાય. (આલમગીરી) એ રીતે કેટલાક લોકોને ગોશ્ત ખાવાથી ગલ્બએ શેહવત થાય છે તો તેઓ પણ ગોશ્તમાં કમી કરે. —(કમશ:)

06. ઉમરા કી નિયત કરને કે બા'દ અરકાન અદા કરને સે પેહલે ઓરત કો હેઝ કા ખૂન આ જાએ તો ઉમરા હો જાએગા ? યા ઉસી હાલત મેં ઉમરા કે અરકાન અદા કરેગી ?

અવામી ગલતફેહમિયા
 ઓર ઉનકા
શરહ હલ
 (નજમી દારુલ ઉફતા-આમોદ)

હવ્તો : 30

ઉમરા કી નિયત કરને કે બા'દ અરકાન અદા કરને સે પેહલે અગર ઓરત કો હેઝકા ખૂન આ જાએ તો અબ વોહ કયા કરે, ઈસકે હવાલે સે બહોત સે લોગ શક શુબહે મેં મુબતલા રહતે હૈં. બા'ઝ સમઝતે હૈં કે અબ ઉમરા ખત્મ હો ગયા, બા'ઝ સમજતે હૈં કે હેઝ કી હાલત હી મેં ઉમરા કે અરકાન અદા કર લિયે જાએ, યે દોનો ખયાલાત ગલત હૈં. ઐસી ઓરત કે બારે મેં શરીઅત કા હુકમ યે હૈં કે વોહ પાક હોનેકા ઈન્તિઝાર કરે જબ પાક હો જાએ તો તહારત કી હાલતમેં તમામ અફઆલે ઉમરા અદા કરકે ઉમરા મુકમ્મલ કરે. યાદ રહે કે હેઝ કી હાલતમેં તવાફ કરના, બલકે મસ્જિદે હરામ શરીફ મેં દાખિલ હોના જાઈઝ નહીં, લિહાઝા અગર ઓરતને હેઝ કી હાલત હી મેં તવાફ ઓર ઉમરા કે બકિયા અરકાન અદા કર લિયે તો ઉસકા ઉમરા અદા હો જાએગા. મગર ગુનેહગાર હોગી. નીઝ ઉસ પર લાઝિમ હોગા કે જબ તક મક્કાએ મુકર્મા મેં હૈં પાકી કી હાલત મેં ઉસ તવાફ કો દોબારા કરે ઓર અગર તવાફ દોબારા કિયે બગૈર વતન ચલી ગઈ તો વાજિબ કે તર્ક કે સબબ ઉસ પર દમ લાઝિમ હોગા.

"બહરૂરઈક" મેં હૈં :-

ان الحيض يتعلق بالأحكام: الرابع عشر يحرم الطواف من جهتين دخول المسجد وترك الطهارة له.
 (البحر الرائق، ج: 1، ص: 336، دار الكتب العلمية، بيروت)

❖ અઝ : હમરત મુફતી સાબિર નજમી મિસ્લાહી (સદર મજલિસે કુઝા ઈદારા શરઈયહ-ભરૂચ, C/O. દારુલ ઉલૂમ બરકાતે પ્વાજા-આમોદ, જિ. ભરૂચ)

યા'ની : "બેશક ! વોહ અહકામ જો હેઝ સે તઅલ્લુકુ રખતે હૈં, ઉનમેં સે ચોદહવાં યે હૈં કે : હાલતે હેઝ મેં દો સબબ સે તવાફ હરામ હો જાતા હૈ, મસ્જિદ મેં દાખિલ હોને ઓર તહારત કે ન પાએ જાને કી વજહ સે."

"મનાસિકે મુલ્લા અલી ફારી" મેં તવાફ કે વાજિબાત બયાન કરતે હુએ ફર્માયા :-

الاول الطهارة عن الحدث الاكبر والاصغر---ثم اذا ثبت ان الطهارة عن النجاسة الحكيمية وواجبة فلو طاف معها يصح عندنا. (مناسك ملا على قارى، ص: 213، مطبوعه مكة المكرمة)

યા'ની : "તવાફ કે વાજિબાત મેં સે પેહલા વાજિબ યે હૈં કે હદથે અસ્ગર યા'ની બેવૂઝૂ હોને ઓર હદથે અકબર યા'ની હેઝો નિફાસ ઓર જનાબત સે પાક હો.....ફિર જબ યે ધાબિત હો ગયા કે નજાસતે હુકિમયા સે પાક હોના વાજિબ હૈં તો અગર ઉસને ઉસી હાલતમેં તવાફ કિયા તો તવાફ અદા હો જાએગા."

"મુહીતે બુરહાની" મેં હૈં :-

اذا طاف للعمرة محدثا او جنباً فما دام بمكة يعيد الطواف لان الطواف ركن العمرة كطواف الزيارة في الحج وان رجع الى اهله ولم يعد ففي المحدث يلزمه الشاة وفي الجنب --وفي الاستحسان يكفيه شاة.
 (البحر الرائق، ج: 3، ص: 453، مطبوعه بيروت)

યા'ની : "અગર કિસીને ઉમરે કા તવાફ બેવૂઝૂ યા જનાબત કી હાલત મેં કિયા તો જબ તક મક્કા મકર્મા મેં હૈં (પાકી કી હાલત મેં) દોબારા તવાફ કરે. ક્યું કે તવાફ ઉમરે કા રૂકન હૈં જૈસા કે હજજ મેં તવાફે ઝિયારત હોતા હૈં ઓર અગર દોબારા તવાફ કિયે બગૈર અપને ઘર કો લોટ ગયા તો એક દમ લાઝિમ હોગા. યા'ની એક બકરી યા બકરે કી કુર્બાની કરના લાઝિમ હોગા."

"मुझ्ती अली अस्गर अतारी" अपनी किताब "२७ वाजिबाते उज्ज" में इमते हैं :-

"अगर किसीने तमाम या अकपर इरे उमरे के तवाफ में जनाबत, हैज या निफास की डालत में किये तो मक्का मुकर्रमा में रहते हुअे पाकी की डालत में ईआदा करना वाजिब है और अगर बेवुजू डालत में किये तो पाकी की डालत में ईआदा करना मुस्तडब है, ईआदा न किया तो मजकूरा तमाम सूरतों में अक दम देना लाजिम डोगा." (२७ वाजिबाते उज्ज, सफ़ा: १ पर)

१०. उमरा मुकम्मल होने के बाद मक्कासे मीक़ात के बाहर कहीं ग़ियारत के लिये गया (जैसे ताईफ़ शरीफ़) तो वापस मक्का शरीफ़ आते वक़्त क्या अहराम पहनना जरूरी है ?

कई डज़रात अैसे हैं के उमरा या उज्ज मुकम्मल होने के बाद ताईफ़ शरीफ़ या किसी और जगह मीक़ात के बाहर जाते हैं फिर मक्का शरीफ़ वापस डोते हुअे बगैर अहराम के आते हैं और ये समजते हैं के उमरा या उज्ज का ईरादा नहीं है तो अहराम पहनने की क्या जरूरत है, ये सोच और अमल शरई अेअूतेबार से गलत है. डुकमे शरअ ये है के मीक़ात के बाहर से मक्का पाक या डुदूहे डरम में किसी ली गर्जसे आनेवाले के लिये जरूरी है के वोड मक्का पाक में उज्ज या उमरा के अहराम के साथ दाबिल डो और उसकी अदाईगी करके अपने अहराम से बाहर डो, अगरये वोड उज्ज या उमरा करने के ईरादे से न आया डो, लिडागा मीक़ात के बाहर से आने वाले के लिये मीक़ात से बगैर अहराम के गुजरना, नाजाईजो गुनाह है और जो शप्स मक्का शरीफ़ में ईस तरड बगैर अहराम के दाबिल डो जाअे, उस पर वाजिब है के मीक़ात पर आकर अहराम बांधे, अगर वही से बांध लिया, तो मीक़ातसे बगैर अहराम के दाबिल डोने के सभब अक दम या'नी छोटे जानवरकी कुर्बानी

लाजिम डोगी और अगर मीक़ात पर आकर अहराम न बांधा, बडके वतन वापस यला गया तो उस पर अक उज्ज या उमरा वाजिब डो गया, अगर उसी साल ईर्ज या नफ़ल उज्ज या नफ़ल या वाजिब उमरा, अल्गर्ज किसी क़िस्मका उज्ज या उमरा कर ले तो ये मीक़ात से बगैर अहरामके गुजरने से लाजिम डोनेवाला उमरा ली अदा डो जाअेगा, अलग से उस के लिये नियत करके उमरा करना लाजिम नहीं डोगा और दम ली मआफ़ डो जाअेगा. और अगर उसी साल उज्ज उमरा नहीं करता तो आईदा भास उस वाजिब डोनेवाले उमरा की नियतसे ही उज्ज या उमरा अदा करना जरूरी डोगा, या'नी वोड अहराम में ये नियत करेगा के "बगैर अहराम के मक्का शरीफ़ में दाबिल डोने की वजड से मुज पर जो उमरा लाजिम डुवा था मैंने उसके अहरामकी नियत की," ईस तरड भास नियत के साथ उमरा अदा करके वोड ईससे बरी डोगा, वरना बगैर अदाईगी के ये उमरा मआफ़ नहीं डोगा. और न दम वगैरा ईसका बदल बन सकता है.

"बडारे शरीअत" में है : मीक़ात के बाहर से जो शप्स आया और बगैर अहराम मक्का मोअज़्जमा को गया तो अगर ये न उज्जका ईरादा डो, न उमरा का मगर उज्ज या उमरा वाजिब डो गया, फिर अगर मीक़ात को वापस न गया, यही अहराम बांध लिया तो दम वाजिब है और मीक़ात को वापस जाकर अहराम बांधकर आया तो दम साक़ित और मक्का मुअज़्जमा दाबिल डोने से जो उस पर उज्ज या उमरा वाजिब डुवा था, उसका अहराम बांधा और अदा किया तो भरियुज़्जिम्मा डो गया. यूं ही अगर उज्जतुर्लस्लाम या नफ़ल या मन्नत का उमरा या उज्ज जो उस पर था, उसका अहराम बांधा और उसी साल अदा किया जब ली भरियुज़्जिम्मा डो गया और अगर उस साल अदा न किया तो उस से भरियुज़्जिम्मा न डुवा जो मक्का में

જાને સે વાજિબ હુવા થા" (બહારે શરીઅત, જિલ્દ : ૧, હિસ્સા : ૬, સફહા : ૧૧૮૧)

૧૧. હાલતે એહરામ મેં બદનકે કિસી હિસ્સે સે ખૂન નિકલ જાએ તો કયા દમ દેના લાઝિમ હોગા ?

બા'ઝ અવામ મેં ઈસ તરહકી ગલત ફેહમી પાઈ જાતી હૈ કે અગર હાલતે એહરામ મેં બદન કે કિસી હિસ્સે સે ખૂન નિકલ જાએ તો દમ દેના યા'ની છોટે જાનવરકી કુર્બાની કરના લાઝિમ હો જાતા હૈ, શરીઅત મેં ઈસકી કોઈ હકીકત નહીં. હાલતે એહરામ મેં ખૂન નિકલને સે દમ લાઝિમ નહીં હોતા, ન હી કોઈ ઓર કફફારા લાઝિમ હોતા હૈ. જેસા કે "બહારે શરીઅત" મેં ઉન ચીજોં કા બયાન હૈ જો એહરામ મેં જાઈઝ હૈ યાની ઉનકી વજહસે એહરામ પર કોઈ અષર નહીં પળતા, ઉન્હી મેં યે બયાન ભી હૈ :

"(હાલતે એહરામ મેં) દુબંલ યા ફુન્સી તોળ દેના, ખત્ના કરના, ફરહ (યા'ની રગ સે ખૂન નિકલવાના). (બહારે શરીઅત, જિલ્દ : ૧, હિસ્સા : ૬, સફહા : ૧૦૮૧)

(૧૦) ફસમ ઓર મન્નતકે બારે મેં ગલત ફેહમિયાં ઓર ઉનકા શરઈ હલ

૦૧. કયા માં કી ફસમ, બાપકી ફસમ ખાના સહીહ હૈ ?

મુઆશરે મેં યે તરીકા બહોત ઝયાદા રાઈજ હૈ કે મા-બાપકી ફસમ ખાતે હૈ ઓર ઈસ મેં કોઈ હરજ નહીં સમજતે, હાલાં કે શરઈ એતબારસે દેખા જાએ તો ગલત હૈ. હુકમે શરઅ યે હૈ કે અલ્લાહ પાક કે નામ ઓર સિફાતકે અલાવા કિસી ઓર જાત યા ચીઝકી ફસમ ખાના, નાજાઈઝ ઓર ગુનાહ હૈ, ક્યૂં કે યે ગૈરે ખુદાકી ફસમ હૈ ઓર ઈસ તરહ ગૈરે ખુદાકી ફસમ ખાને સે બહોત સારી અહાદીષ મેં મના ક્રિયા ગયા હૈ, યુનાંચે એક હદીષે પાક મેં હૈ : અલ્લાહકે

નબી ﷺ ને ફર્માયા :-

"رکن النذر هو الصیغة الدالة عليه وهو قوله : "لله عز شأنه علي كذا، أو علي كذا، أو هذا هدي. أو صدقة، أو مالي صدقة. أو ما أملك صدقة. ونحو ذلك -" (بدائع الصنائع، ج: ٦، ص: ٣٢١. کتاب النذر، دار الحديث، القاهرة)

યાની : બેશક ! અલ્લાહ પાક તુમ્હે અપને બાપ દાદા કી ફસમ ખાનેસે મના ફર્માતા હૈ, જો શપ્સ ફસમ ખાએ તો વોહ અલ્લાહ પાકકી ફસમ ખાએ યા ચુપ રહે.

એક દૂસરી હદીષે પાક મેં હૈ : અલ્લાહકે રસૂલ ﷺ ને ઈર્શાદ ફર્માયા : "બુતોંકી ઓર અપને બાપ-દાદાકી ફસમ ન ખાઓ." (સહીહ મુસ્લિમ, સફહા : ૮૮૫, હદીષ : ૧૬૪૮)

લિહાઝા મા-બાપ યા કિસી ઓર ગૈરે ખુદાકી ફસમ ખાને સે પહેંઝ ક્રિયા જાએ.

૦૨. બાત બાત પર ફસમ ખાના, જેસા કે બા'ઝ લોગોંકી આદત હોતી હૈ, કયા ઈસમેં કોઈ હરજ નહીં ?

બા'ઝ લોગોંકી આદત હોતી હૈ કે બાત બાત પર ફસમ ખાતે હૈ ઓર યે સમજતે હૈ કે ઈસ મેં કોઈ હરજ નહીં, જબ કે શરઈ તોર પર દેખા જાએ તો યે સોચ ગલત હૈ. શરીઅતને બાત બાત પર ફસમ ખાને સે મના ફર્માયા હૈ ઓર જહાં અશદ્ ઝરૂરત હો વહીં ફસમ ખાને કી તા'લીમ કી હૈ, યુનાંચે "બહારે શરીઅત" મેં હૈ :-

"ફસમ ખાના જાઈઝ હૈ મગર જહાં તક હો કમી બેહતર હૈ ઓર બાત બાત પર ફસમ ખાની ન ચાહિયે. ઓર બા'ઝ લોગોં ને ફસમ કો તકયા કલામ બના રખા હૈ (યા'ની દોરાને ગુફ્તગૂ બાર બાર ફસમ ખાનેકી આદત બના રખી હૈ) કે ફરહો બે ફરહ (યાની ઈરાદા હો યા ન હો) ઝખાન સે (ફસમ) જારી હોતી હૈ ઓર ઈસકા ભી ખયાલ નહીં રખતે કે બાત સરચી હૈ યા જૂટી, યે સખ્ત મઅયૂબ (યાની બહોત બુરી બાત) હૈ."

(બહારે શરીઅત, જિલ્દ : ૨, હિસ્સા : ૮, સફહા : ૨૮૮)

ઓગળ : આપ શાહી ખાનદાનથી

સંબંધ રાખવા છતાં ઘણા જ મહાન મર્તબાવાળા બુઝુર્ગ થયા છે. અને આપની કિતાબોમાં મિર્ઝતુલ હુકમા એ ઘણી મશહૂર કૃતિ છે. તદ્ઉપરાંત આપને અગણિત બુઝુર્ગોથી નિયાઝનો શરફ હાંસલ રહ્યો, જેમાં હઝરત અબૂ તુરાબ બખ્શી તથા હઝરત યહ્યા મઆઝ જેવી મહાન હસ્તીઓ પણ સામેલ છે. અને જ્યારે આપ નીશાપુર પહોંચ્યા તો હઝરત અબૂ હફસે પોતાની અઝમત તથા

બુઝુર્ગીના છતાં આપનો એહતેરામ કરતાં ફર્માવ્યું કે હું જેમને "ઈબા" (પગો સુધીનો કુર્તો)માં તલાશ કરતો હતો તેને "કૃબા" (આગળથી ખુલેલો કોટ)માં પામ્યા.

હાલાત : આપ સંપૂર્ણ ચાલીસ વરસો સુધી સૂતા નથી અને જ્યારે આંખો ઊંઘથી ભારે થવા લાગતી તો મીઠું ભરી લેતા. પણ ચાલીસ વરસો પછી જ્યારે આપ એકવાર સૂતા તો અલ્લાહ તઆલાને ખ્વાબમાં જોઈને અર્ઝ કરી કે હે અલ્લાહ ! મેં તને જાગૃતાવસ્થામાં તલાશ કર્યો પણ ખ્વાબમાં પામ્યો. નિદા આવી કે આ જાગૃતાવસ્થામાં રહેવાનો બદલો છે. ત્યારબાદથી આપે સૂવાને એટલા માટે પોતાનો નિયમ બનાવી લીધો કે કદાચ ફરી બુદા પાકનો જલ્વો જોવા મળે. અને પોતાના ખ્વાબ પર આપ એટલા પ્રમાણમાં નાઝ કરતા હતા કે ફર્માવ્યા કરતા કે જો આ ખ્વાબના બદલામાં મને બંને આલમ પણ અતા કરવામાં આવે તો પણ કબૂલ કરીશ નહીં.

જ્યારે આપને ત્યાં પુત્ર જનમ્યો તો તેના સીના પર લીલા અક્ષરોમાં અલ્લાહ ﷻ લખેલું હતું પરંતુ જ્યારે સમજદારીની ઉમરે પહોંચ્યો તો ખેલકૂદમાં મશગૂલ રહીને બરબત (વાજિંત્ર) પર ગીત ગાયા કરતો હતો. જેથી રાતના સમયે જ્યારે એક મહોલ્લામાંથી ગાતો ગાતો પસાર થયો તો એક નવી

દુલ્હન જે પોતાના પતિની પાસે સૂતેલી હતી તે બેચેનીપૂર્વક ઉઠીને બહાર જોવા લાગી. એ અરસામાં પતિની આંખ ખુલી તો પત્નીને પોતાની પાસે ન પામીને ઉઠ્યો અને પત્ની પાસે પહોંચીને એ છોકરાને સંબંધીને કહ્યું કે કદાચ હજી તારી તૌબાનો સમય નથી આવ્યો. એ સાંભળીને છોકરાએ એ શબ્દોથી પ્રભાવિત થઈને કહ્યું કે, યફીનન ! સમય આવી ચૂક્યો છે ! અને આવું કહીને તે વાજિંત્ર તોડી નાખ્યું અને એ જ દિવસથી ઝિકે

ઈલાહીમાં મશગૂલ થઈ ગયો અને કમાલના દરજા સુધી પહોંચ્યો. એના પિતા કહ્યા કરતા હતા કે જે મફામ મને ચાલીસ વરસોમાં હાંસલ ન થયો તે સાહબઝાદાને ચાલીસ દિવસોમાં મળી ગયો.

કિરમાનના રાજાએ આપની પુત્રીની સાથે નિકાહ કરવાનો પયગામ મોકલ્યો તો આપે ત્રણ દિવસની મોહલત તલબ કરી અને ત્રણ દિવસોમાં મસ્જિદની આસપાસ એ નિચ્યતે ચક્કર મારતા રહ્યા કે કોઈ કામિલ દુરવેશ મળી જાય તો હું તેણીના તેની સાથે નિકાહ કરી આપું. જેથી ત્રીજા દિવસે એક બુઝુર્ગ ખુલૂસ દિલે મસ્જિદમાં નમાઝ પઢતા મળી ગયા. તો આપે પૂછ્યું કે શું તમે નિકાહ કરવાની ઈચ્છા ધરાવો છો ? તેમણે કહ્યું કે હું ઘણો જ કંગાળ હાલતવાળો છું તો મારી સાથે કોણ પોતાની પુત્રીના નિકાહ કરી શકે છે ? પરંતુ આપે ફર્માવ્યું કે હું મારી પુત્રી તમારા નિકાહમાં આપું છું. જેથી આપસની રઝામંદીથી નિકાહ થઈ ગયા. અને જ્યારે સાહબઝાદી પોતાના પતિ પાસે પહોંચી તો જોયું કે એક કૂજામાં પાણી અને સૂકી રોટીનો ટુકડો રાખેલો છે. અને જ્યારે પતિને પૂછ્યું કે, આ શું છે ? તો તેમણે કહ્યું કે અડધું પાણી અને અડધી રોટી કાલે ખાય લીધી હતી અને અડધી આજના માટે બચાવી રાખી હતી. આ સાંભળીને

□ અઝ : હઝરત શયખ ફરીદુદ્દીન અતાર رحمة الله عليه □ અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી-દયાદરવી

જ્યારે પત્નીએ પોતાનાં માબાપને ત્યાં જવાની ખ્વાહિશ કરી, તો પતિએ કહ્યું કે હું તો પહેલેથી જ જાણતો હતો કે શાહી ખાનદાનની પુત્રી ફકીર સાથે ગુઝારો નથી કરી શકતી. પરંતું પત્નીએ જવાબ આપ્યો કે એ વાત નથી, બલકે હું તો મારા પિતાથી એ શિકાયત કરવા ચાહું છું કે તેમણે મને એ વાયદો કર્યો હતો કે હું તારો નિકાહ કોઈ મુત્તફી સાથે કરી રહ્યો છું. પણ હવે મને માલૂમ પડ્યું કે મારો નિકાહ તો એવી વ્યક્તિ સાથે કરી દેવામાં આવ્યો છે જે ખુદા પર ફાનેઅ (ફનાઅત કરનાર) નથી અને બીજા દિવસ માટે ખાવા બચાવીને રાખે છે જે તવક્કુલથી તદ્દન વિરુદ્ધ છે, જેથી આ ઘરમાં ક્યાં તો હું રહીશ ક્યાં તો રોટી રહેશે.

હઝરત અબૂ હફસે આપને લખ્યું કે જ્યારે મેં મારા અમલ, નફસ તથા ગુનાહો પર નજર કરી તો નિરાશાઓ સિવાય કાંઈ ન મળ્યું. આપે જવાબમાં લખ્યું કે મેં આપના પત્રને મારા દિલના માટે આઈનો બનાવી રાખ્યો છે કેમ કે જો નફસથી મુખ્લિસપણે નિરાશા થશે તો ખુદા તઆલાથી આસ થશે. અને જ્યારે ખુદાથી આસ હશે તો ડર પેદા થશે, અને જ્યારે ડર પેદા થશે તો નફસની તરફથી નિરાશા ઉદ્ભવશે તો ખુદાની યાદ પણ થઈ શકશે. અને ખુદાની યાદ સંપૂર્ણ થશે તો બેનિયાઝી પેદા થશે, અને બેનિયાઝી પછી જ ખુદાનો વસ્લ (મિલાપ) થઈ શકે છે.

હઝરત યહ્યા બિન મઆઝ આપના ગાઢ મિત્રોમાંથી હતા. જેથી જ્યારે બંનેવ એક જ શહેરમાં ભેગા થયા તો હઝરત યહ્યાએ પોતાની વઅઝની મજલિસમાં આપને પણ દાવત આપી પરંતુ આપ ગયા નહીં. અને જ્યારે એક દિવસ હઝરત યહ્યાને ત્યાં પહોંચ્યા તો એક ખૂણામાં છુપાઈને બેસી ગયા. એ વખતે હઝરત યહ્યા વઅઝ કહેવામાં મશગૂલ હતા, પરંતું અચાનક ઝબાન બંધ થઈ ગઈ તો આપે કહ્યું કે આ મજલિસમાં કદાચ મારાથી પણ બેહતર કોઈ વાઈઝ મૌજૂદ છે જેના તસરુફે મારી જીભ બંધ કરી આપી છે. એ સાંભળીને આપ સામે આવ્યા અને ફર્માવ્યું કે હું આ જ કારણે આપની વઅઝની મજલિસમાં શરીક થવા ચાહતો ન હતો.

આપના ઈર્શાદો : આપ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે અહલે ફઝ્લનો ફઝ્લ અને અહલે વિલાયતની વિલાયત એ જ વખત સુધી કાયમ રહી શકે છે જ્યાં સુધી તેઓ પોતાના ફઝ્લ તથા વિલાયતને ફઝ્લ તથા વિલાયત નથી ગણતા. ફર્માવ્યું કે ફક ખુદાનો એક રાઝ છે અને જ્યાં સુધી ફકીરો એને ગુપ્ત રાખે છે ત્યાં સુધી અમીન હોય છે, અને રાઝ ખોલી નાખ્યા બાદ તેમનો ફક ઈનવી લેવામાં આવે છે. ફર્માવ્યું કે સિદ્ફની ત્રણ નિશાનીઓ છે : પ્રથમ દુનિયાથી નફરત પ્રદર્શિત કરવું, બીજું મખ્લૂકથી દૂરી, ત્રીજું ખ્વાહિશો પર ગલ્બો હાંસલ કરવો. ફર્માવ્યું કે ખૌફે ઈલાહીનો ભાવાર્થ એ છે કે હમેશાં ડરેલા રહેવું છે. અને સૌથી મોટો ડરનાર તે છે જે દિખાવા માટે અલ્લાહના હક્કોને પૂર્ણ ન કરતો હોય. ફર્માવ્યું કે સબ્રની ત્રણ નિશાનીઓ છે : ફરિયાદ ત્યજી દેવી, સિદ્ફે રઝા અને રઝાની ફબૂલિયત. ફર્માવ્યું કે મારું દષ્ટાંત તે જીવતા મરઘા જેવું છે જેને સીખ પર લગાડીને આગમાં રાખી દેવામાં આવે અને ચો તરફથી આગ સળગાવવામાં આવે.

વફાત : આપના વિસાલ બાદ હઝરત અલી સૈરજીની આપની કબર પર ફકીરોને ખાણુ વહૈચ્યા કરતા હતા. એકવાર તેમણે દુઆ કરી કે, યા અલ્લાહ ! અત્યારે કોઈ મહેમાનને મોકલી આપ જેથી હું તેની સાથે ખાવા ખાઉં. જેથી એ જ વખતે એક કૂતરો આવી ગયો. પરંતું આપે તેને ઘુત્કારીને ભગાડી મૂક્યો. તેના જતાં જ ગયબી નિદા આવી કે પોતે જ મહેમાનની તમન્ના કરો છો અને જાતે જ મહેમાનને ઘુત્કારી આપો છો ! આ નિદા સાંભળીને આપ બેચેનીપૂર્વક કૂતરાની શોધમાં નીકળી પડ્યા. અને ખૂબ જ તલાશ પછી જ્યારે તે એક જંગલમાં મળી ગયો તો આપે ખાવા તેની સામે રાખી દીધું પરંતું તેણે ન ખાધું. જેના કારણે શર્મિદગીનો એહસાસ કરતાં આપે તૌબા કરી. તૌબા પછી હવે કૂતરાએ કહ્યું કે આપે ઘણું જ સારું કર્યું, નહીં તો શાહ કિર્માનીના મઝારથી હટીને આ પ્રકારની હરકત કરત તો ભૂલી ન શકાય તેવી સજાને પાત્ર બનતા.

કર્યો) અને બંનેવ આંખોની વચ્ચે બોસો આપ્યો.

હદીષ-૧૬ : અબૂ દાઉદે ઝારેઅ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે જ્યારે કબીલા અબ્દુલ કૈસનુ કુટુંબ હુઝૂર عليه وسلم ની ખિદમતમાં આવ્યું હતું ત્યારે પણ તે પ્રતિનિધિમંડળમાં જ હતા. કહે છે કે જ્યારે અમે મદીનામાં પહોંચ્યા તો અમારી મંજિલોથી જલ્દી જલ્દી હુઝૂર عليه وسلم ની ખિદમતમાં ઉપસ્થિત થતા અને હુઝૂર عليه وسلم ના દસ્તે મુબારક અને પગ મુબારકને બોસો આપતા.

હદીષ-૧૭ : અબૂ દાઉદે ઉમ્મુલ મોમિનીન આઈશા رضي الله عنها થી રિવાયત કરી કે હઝરત ફાતિમા رضي الله عنها જ્યારે હુઝૂર عليه وسلم ની ખિદમતમાં હાજર થતાં તો હુઝૂર عليه وسلم તેમની તરફ ઉભા થઈ જતા અને તેમનો હાથ પકડતા અને તેમને બોસો આપતા પછી પોતાની જગ્યાએ બેસાડતા. અને હુઝૂર عليه وسلم તેમને ત્યાં તશરીફ લઈ જતા તો તે ઉભાં થઈ જતાં અને હુઝૂર عليه وسلم ના હાથને પકડી લેતાં અને બોસો આપતાં અને પોતાની જગ્યાએ બેસાડતાં.

હદીષ-૧૮ : અબૂ દાઉદે બરાઅ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે જ્યારે અબૂબક સિદીક رضي الله عنه શરૂ શરૂમાં મદીના આવ્યા હતા ત્યારે હું તેમની સાથે તેમને ત્યાં ગયો. હઝરત આઈશા رضي الله عنها તાવમાં આડા પડેલાં હતાં. હઝરત અબૂબક તેમની પાસે ગયા અને પૂછ્યું, બેટી કેવું છે ?! અને તેમના ગાલ પર બોસો આપ્યો.

હદીષ-૧૯ : તિર્મિઝીએ સફવાન બિન અસ્સાલ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે બે યહૂદી હુઝૂર عليه وسلم ની ખિદમતમાં ઉપસ્થિત થયા અને સવાલ કર્યો કે ઉઘાડી નવ નિશાનીઓ કઈ છે ? હુઝૂર عليه وسلم એ ફર્માવ્યું : (૧) અલ્લાહની સાથે કોઈને શરીક ન કરો (૨) ચોરી ન કરો (૩) ઝિના ન કરો (૪) જેની જાનને અલ્લાહે હરામ કરી તેને ના હક્ક કૃત્લ ન કરો (૫) અને જે

જુમથી મુક્ત હોય તેને બાદશાહની પાસે કૃત્લ માટે ન લઈ જાવ (૬) જાદૂ ન કરો (૭) વ્યાજ ન ખાવ (૮) પરહેઝગાર સ્ત્રી પર ઝિનાનો આક્ષેપ ન મૂકો (૯) લડાઈના દિવસે મોઢું ફેરવીને ન નાસો અને ખાસ કરીને તમે યહૂદીઓના શનિવારના સંબંધે હદથી આગળ ન વધો. જ્યારે હુઝૂર عليه وسلم એ આવું ફર્માવ્યું તો એમણે હુઝૂર عليه وسلم ના હાથ અને કદમોને બોસો આપ્યો.

હદીષ-૨૦ : અબૂ દાઉદે અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર رضي الله عنه થી રિવાયત કરી, કહે છે કે અમે હુઝૂર عليه وسلم ની નિકટ ગયા અને હાથને બોસો આપ્યો.

હદીષ-૨૧ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અબૂ સઈદ ખુદરી رضي الله عنه થી મરવી છે કે જ્યારે બની કુરેઝા પોતાના કિલ્લા પરથી સઅદ બિન મુઆઝ رضي الله عنه ના હુકમ પર ઉતર્યા. હુઝૂર عليه وسلم એ સઅદ رضي الله عنه ની પાસે એક માણસ મોકલ્યો અને તે ત્યાંથી નજીકમાં હતા. જ્યારે મસ્જિદની પાસે આવી ગયા તો હુઝૂર عليه وسلم એ અન્સારથી ફર્માવ્યું, પોતાના સરદારની પાસે ઉભા થઈને જાવ.

હદીષ-૨૨ : બયહકીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી. કહે છે કે રસૂલુલ્લાહ عليه وسلم મસ્જિદમાં બેસીને અમારી સાથે વાતો કરતા. જ્યારે હુઝૂર ઉભા થતા અમે પણ ઉભા થઈ જતા અને એટલીવાર સુધી ઉભા રહેતા કે હુઝૂર عليه وسلم ને જોઈ લેતા કે અમુક અઝવાજે મુતહ્હરાતના મકાનમાં તશરીફ લઈ ગયા.

હદીષ-૨૩ : તિર્મિઝી વ અબૂ દાઉદે મુઆવિયા رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ عليه وسلم એ ફર્માવ્યું, જેની એવી ખુશી હોય કે લોકો મારી તાઝીમ માટે ઉભા રહે તે પોતાનું ઠેકાણુ જહન્નમમાં બનાવી લે.

હદીષ-૨૪ : અબૂ દાઉદે અબૂ ઉમામા رضي الله عنه થી

રિવાયત કરી. કહે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ અસા (લાકડી) પર ટેક લગાડીને બહાર તશરીફ લાવ્યા. અમે હુજૂર ﷺ માટે ઉભા થઈ ગયા. ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, આવી રીતે ઉભા ન થયા કરો જેવી રીતે અજમી ઉભા થયા કરે છે કે એમનામાં અમુક લોકો અમુક બીજાની તાઝીમ કરતા રહે છે.

એટલે કે અજમીઓના ઉભા થવામાં જે તરીકો તે બુરો છે, તે રીતે ઉભા રહેવાની મનાઈ છે. અને તે એ છે કે એક માલદાર બેઠેલો હોય છે અને કેટલાક લોકો તાઝીમના કારણે તેમની નિકટ ઉભા રહે છે. બીજી સ્થિતિ જાઈઝ ન હોવાનું કારણ એ છે કે પોતે પસંદ કરતા હોય કે મારા માટે લોકો ઉભા થતા રહે અને કોઈ ઉભુ ન થાય તો ખરાબ જાણે કે હિંદુસ્તાનમાં હજુ પણ ઘણી જગ્યાએ રિવાજ છે કે અમીરો, માલદારો, જમીનદારો માટે તેમની પ્રજા ઉભી થઈ જાય છે, અને ઉભી ન થાય તો મારપીટ સુધીની નોબત આવી જાય છે. આ જ રીતે તકબ્બુર કરનાર અને જુલમ કરનારના સંબંધે મુઆવિયા رضی اللہ عنہ વાળી હદીષમાં ધમકીઓ આવી છે. અને જો તેમની તરફથી એવું ન હોય, બલકે તે ઉભો થનાર તેને તાઝીમના પાત્ર સમજીને ધવાબ માટે ઉભો થાય છે અથવા આજીજના કારણે કોઈના માટે ઉભા થાય છે તો એ નાજાઈઝ નથી બલકે મુસ્તહબ છે.

મસ્અલા-૧ : મુસાફો સુન્નત છે અને તેનો સવાબ તવાતુર (વધુ હદીષો)થી છે. અને હદીષોમાં તેની ઘણી ફઝીલતો આવેલી છે. એક હદીષ છે કે જેણે પોતાના મુસલમાન ભાઈથી મુસાફો કર્યો અને હાથને હલાવ્યા તેના સર્વ ગુનાહ ધોવાઈ જશે. જેટલી વખત મુલાકાત થાય એટલી વખત મુસાફો કરવો મુસ્તહબ છે.

મુતલકન (સર્વથા) જવાઝ (જાઈઝ હોવું) એ બતાવે છે કે ફજર અને અસરની નમાઝ પછી જે અધિક જગ્યાએ મુસાફો કરવાનો મુસલમાનોનો

રિવાજ છે એ પણ જાઈઝ છે. અને અમુક કિતાબોમાં તેને બિદઅત કહેવામાં આવે છે તેનાથી મુરાદ બિદઅતે હસના (સારી બિદઅત) છે.

(દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૨ : જે રીતે ફજર અને અસર બાદ મુસાફો કરવો જાઈઝ છે તેમ બીજી નમાઝો પછી પણ મુસાફો કરવો જાઈઝ છે. કારણ કે અસ્લ મુસાફો કરવો જાઈઝ છે તો કોઈપણ સમયે કરી શકીએ છીએ, જ્યાં સુધી શરીઅતે મુતહ્હરાથી મનાઈ ધાબિત ન થાય.

(રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૩ : મુસાફો એને કહેવાય કે એક શખ્સ પોતાની હથેળીને બીજાની હથેળી સાથે મેળાપ કરવો, કેવળ આંગળીઓને ટચ કરવાનું નામ મુસાફો નથી. સુન્નત એ છે કે બંનેવ હાથોથી મુસાફો કરવામાં આવે અને બંનેવ હાથના વચ્ચે કોઈ કપડુ ન હોય. (રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૪ : મુસાફાનો એક તરીકો એ છે જે બુખારી શરીફ વગેરેમાં અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઉદ رضی اللہ عنہથી મરવી છે કે હુજૂરે અફદસ ﷺનો હાથ મુબારક તેમના બંનેવ હાથની વચ્ચે હતો એટલે કે દરેકનો એક હાથ બીજાના બંનેવ હાથોની વચ્ચે હોય. બીજો તરીકો જેને અમુક ફુકહાએ બયાન કર્યું અને તેની નિસ્બત પણ તે કહે છે કે હદીષથી સાબિત છે, તે એ છે કે દરેક પોતાનો જમણો હાથ બીજાના જમણા હાથથી અને ડાબો ડાબાથી મિલાવે અને અંગૂઠાને દબાવે કે અંગૂઠામાં એક રગ છે કે તેના પકડવાથી મહોબ્બત પેદા થાય છે. (રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૫ : મુસાફો સુન્નત છે કે જ્યારે બે મુસલમાન એકબીજાને મળે તો પહેલાં સલામ કરે, તેના પછી મુસાફો કરે અને વિદાયના સમયે પણ સામાન્ય રીતે મુસાફો કરે છે તેનું સુન્નત હોવાનું વિસ્તૃત રૂપે મારી નજરથી પસાર નથી થયું પરંતું અસલ મુસાફાનો જવાઝ (જાઈઝ હોવું) હદીષથી

સાબિત છે તો આને પણ જાઈજ સમજવામાં આવશે.

મસ્અલા-૬ : મુઆનિકા કરવું (ગળે મળવું) પણ જાઈજ છે જ્યારે કે ફિત્નાનો ડર અને શેહવતનો અંદેશો ન હોય. તો જરૂરી છે કે જેનાથી મુઆનિકો કરવામાં આવે તે કેવળ તેહબંદ (લુંગી) અથવા લેંગો પહેરેલો ન હોય બલકે જભ્મો અથવા શેરવાની પણ પહેરેલો હોય અથવા ચાદર ઓઢેલ હોય એટલે કે કપડું વચ્ચે આડ હોય (ઝયલઈ) હદીષથી સાબિત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ મુઆનિકો કર્યો. (સુનને અબૂ દાઉદ)

મસ્અલા-૭ : ઈદોની નમાઝ પછી મુઆનિકાની પરંપરા છે, અને આ પણ ખુશીને પ્રદર્શિત કરવાનો એક તરીકો છે, આ મુઆનિકા પણ જાઈજ છે જ્યારે કે ફિત્નાનો અંદેશો ન હોય. દા.ત. અમરદ ખૂબસૂરતથી મુઆનિકો કરવો કે આ ફિત્નાની જગ્યા છે.

મસ્અલા-૮ : બોસો આપવો શેહવતની સાથે હોય તો નાજાઈજ છે અને ઈકરામ અને ઈજજતના માટે હોય તો થઈ શકે છે. કપાળ પર બોસો પણ આ જ શરતોની સાથે જાઈજ છે. હઝરત અબૂબકર સિદીક રઝી અલેહીસલ્વાતુ વાલેઝ્ઝાલમીની બંનેવ આંખોની વચ્ચે બોસો લીધો અને સહાબા તથા તાબઈન રઝી અલેહીસલ્વાતુ વાલેઝ્ઝાલમીની પણ બોસો આપવો સાબિત છે.

મસ્અલા-૯ : અમુક લોકો મુસાફો કર્યા પછી જાતે પોતાનો હાથ ચૂમ્યા કરે છે એ મકરૂહ છે, આવું ન કરવું જોઈએ. (ઝયલઈ)

મસ્અલા-૧૦ : આલિમે દીન અને આદિલ બાદશાહના હાથને બોસો આપવો જાઈજ છે, બલકે તેના કદમ ચૂમવા પણ જાઈજ છે. બલકે જો કોઈ આલિમે દીનથી એવી ઈચ્છા કરે કે તમે પોતાના હાથ અને કદમ મને આપો કે હું બોસો આપું તો તેના કહેવા પ્રમાણે તે આલિમ પોતાના હાથ પગ બોસા માટે તેની

તરફ આગળ ધરી શકે છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા-૧૧ : સ્ત્રીએ સ્ત્રીના મોઢા અથવા ગાલ પર મુલાકાત અથવા વિદાયના સમયે બોસો આપ્યો તો એ મકરૂહ છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા-૧૨ : આલિમ અથવા કોઈ મોટાના સામે જમીનનો બોસો આપવો હરામ છે, જેણે આવું કર્યું અને જે તેના પર ખુશ થયો તે બંનેવ ગુનેહગાર છે. (ઝયલઈ)

મસ્અલા-૧૩ : બોસાના પાંચ પ્રકારો છે : (૧) બોસએ રહમત જેવી રીતે કે વાલિદૈનનું ઔલાદને બોસો આપવો. (૨) બોસએ શફકત એટલે કે ઔલાદનું વાલિદૈનને બોસો આપવું. (૩) બોસએ મહોબ્બત જેવી રીતે કે એક શખ્સ પોતાના ભાઈના કપાળ પર બોસો આપે. (૪) બોસએ તહિય્યન એટલે કે મુલાકાતના સમયે એક મુસલમાન બીજા મુસલમાનને બોસો આપે. (૫) બોસએ શેહવત એટલે કે પુરુષ પોતાની સ્ત્રીને બોસો આપે. (૬) અને એક પ્રકાર બોસએ દિયાનત છે, જેવું કે હજરે અસ્વદને બોસો. (ઝયલઈ)

મસ્અલા-૧૪ : મુસ્હફ એટલે કે કુર્આન મજીદનો બોસો લેવો પણ સહાબાએ કિરામના કરવાથી સાબિત છે. હઝરત ઉમર રઝી અલેહીસલ્વાતુ વાલેઝ્ઝાલમી દરરોજ સવારે બોસો આપ્યા કરતા હતા અને કહેતા કે આ મારા રબનો અહદ અને તેની કિતાબ છે. અને હઝરત ઉસ્માન રઝી અલેહીસલ્વાતુ વાલેઝ્ઝાલમી પણ મુસહફને બોસો આપતા અને મોઢાથી મસ કરતા. (દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા-૧૫ : સજદએ તહિય્યત એટલે કે મુલાકાતના સમયે ઈજજત, તાઝીમ માટે કોઈને સજદો કરવો હરામ છે, અને ઈબાદતના મકસદથી હોય તો સજદો કરવાવાળો કાફિર છે કે ગેરે ખુદાની ઈબાદત કુફ છે. (રદુલ મુહતાર) - (કમશઃ)

મસ્અલા-૭

રસૂલે ખુદા નો ગયબનો ઈલ્મ કિતાબ (૧૫) સુન્નતની-રોશનીમાં

અઝ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદીન રઝવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

★ હદીષ થકી ઈલ્મે ગયબની સાબિતી ★

ખૂબ જ અતિ અધિક પ્રમાણમાં મુબારક હદીષોથી એ સાબિતી મળે છે કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺને ખુદા પાકની અતાથી ગયબી ઈલ્મો હાંસલ થાય છે.

આ હદીષો બે પ્રકારની છે : (અ) અમુકથી ઉમૂમી તથા કુલ્લી તૌર પર આપના માટે ઈલ્મે ગયબ હાંસલ હોવું સાબિત થાય છે. (બ) અને અમુકથી ખાસ, ખાસ, જુઝવી (આંશિક શાખાકીય) બાબતોમાં ઈલ્મે ગયબ હાંસલ હોવું સાબિત થાય છે.

★ કુલ્લી તથા ઉમૂમી હદીષો ★

પહેલાં અમે ઉમૂમી હદીષો વર્ણવીએ છીએ :

હદીષ-૧ : "હઝરત હુઝૈફા رضي الله عنه વર્ણવે છે કે નબી કરીમ ﷺએ અમને ખુલ્બો આપ્યો તો કુયામત સુધી ઉપસ્થિત થનારી સર્વ ચીજોનું વર્ણન કરી આપ્યું. જેણે યાદ રાખ્યું તેને ખબર છે અને જેણે યાદ ન રાખ્યું તે અજ્ઞાન છે." (સહીહ બુખારી, ૨/૮૭૭)

આ જ સહીહ હદીષ સહીહ મુસ્લિમ શરીફમાં આ શબ્દોમાં છે : "હઝરત હુઝૈફા رضي الله عنهથી રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ અમારી વચ્ચે (ખુલ્બો

આપવા) ઉભા થયા, તો આપે એ સમયથી કુયામત સુધી જે કંઈ થવાનું હતું સર્વ વર્ણવી આપ્યું. જેણે યાદ રાખ્યું એને તો યાદ છે અને જે ભૂલી ગયો, ભૂલી ગયો." (સહીહ મુસ્લિમ, ૨/૩૮૦, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

આ હદીષથી સાબિત થયું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺને ખુલ્બો આપવાના સમયથી કુયામત સુધીના સર્વ ما يكون ભાવિના ગયબી ઈલ્મો હાંસલ છે.

હદીષ-૨ : રસૂલુલ્લાહ ﷺના સહાબી અબૂ ઝયદ અમ્મ ઈબને અખ્તબ رضي الله عنه વર્ણવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફજરની નમાઝ પઢાવી અને મિમ્બર પર હાજર થઈને અમને ઝહોર સુધી ખુલ્બો આપ્યો. પછી મિમ્બરથી ઉતર્યા અને નમાઝ પઢાવી. પછી મિમ્બર પર જઈને ખુલ્બો આપવા લાગ્યા ત્યાં સુધી કે અસરનો સમય આવી ગયો. પછી મિમ્બરથી ઉતર્યા નમાઝ પઢાવી. ત્યાર બાદ ફરી મિમ્બર પર તશરીફ લઈ ગયા અને ખુલ્બો આપતા રહ્યા ત્યાં સુધી કે સૂરજ ડૂબી ગયો.

હુઝૂર નબીયે રહમત ﷺએ એ દરમિયાન મકાન વમા યકૂન (ભૂત, વર્તમાન, ભાવિ)ની ખબર આપી દીધી. તો અમારામાં અધિક ઈલ્મ તેને છે જેને અધિક યાદ રહ્યું." (ઉપર મુજબ)

આ હદીષથી સાબિત થયું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ સર્વ માકાન વમા યકૂન (ભૂત, વર્તમાન, ભાવિ)ના ગયબોને જાણનારા છે.

અને આ નબુવ્વતનો મોજિજો છે કે આપે ઘણા જ ટૂંકા સમયમાં પોતાના સહાબીઓને માકાન વમા યકૂન (ભૂત, વર્તમાન, ભાવિ)ની ખબર આપી દીધી જે આપના એક ગુણ જવામિઉલ કલામ (સમૃદ્ધ વાણી)નો ફયૂઝાન છે.

હદીષ-૩ : "બેશક ! અલ્લાહે દુનિયાને મારી સમક્ષ કરી આપી તો હું એને તથા કુયામત સુધી એમાં

જે કાંઈ થવાનું છે સૌને એ રીતે જોઈ રહ્યો છું જેમ કે મારી આ હથેળીને જોઈ રહ્યો છું. આ ફાઈનાતનો મુશાહેદો (નિરીક્ષણ)એ રોશનીના સબબથી છે જે અલ્લાહે પોતાના નબી માટે રોશન કરી જેવી રીતે મારાથી પહેલાં અંબિયાએ કિરામ عَلَيْهِمُ السَّلَام માટે રોશન કરી. (અલ મોઅજમુલ કબીર લિલ્ ઈમામિતિબ્રાની, ૧૩/૩૧૯, મુસ્નદે અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર ઈબ્ને ખતાબ, કાહિરા)

આ હદીષે પાકથી સાબિત થયું કે :-

(અ) અલ્લાહ سُبْحَانَهُ એ આ દુનિયા અને કુયામત સુધી જે કાંઈ એમાં થશે સૌને હુઝૂર صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ની નજરો સમક્ષ કરી આપ્યું તો આપ પોતાના હાથની હથેળીની જેમ સર્વ મા કાન વમા યકૂન (ભૂત, વર્તમાન, ભાવિ)નો દીદાર કરે છે, જેથી આપ અલ્લાહની અતાથી હાઝિર તથા નાઝિર છે.

(બ) પહેલાંના અંબિયાએ કિરામ عَلَيْهِمُ السَّلَام ને પણ અલ્લાહ سُبْحَانَهُ એ "માકાન વમા યકૂન"ના ગયબો અતા કર્યા હતા અને સર્વ કાંઈ એમની નજરો સમક્ષ કરી આપ્યું હતું.

આ હદીષમાં إِنَّ اللَّهَ قَدَرَفَعِي الدُّنْيَا તથા شِبْهِي مِنَ اللَّهِ جَلَاهُ لِنَبِيِّهِ ના શબ્દો અંબિયા (નબીઓ)ના ગયબી ઈલ્મો અતાઈ (રબના આપેલા) હોવા પર સ્પષ્ટપણે દલીલ પૂરી પાડે છે. તો શું આ રબનો અર્પણ કરેલ (રબનો અતિયો) શિક છે ?

આ ત્રણેવ હદીષો સંયુક્તપણે એ હકીકત ઉઘાડી કરે છે કે હુઝૂર સૈયદે કાઈનાત صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ સહાબાએ કિરામ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ ને દુનિયાની શરૂઆતથી અંત સુધીની હાલતો વર્ણવી આપી. ત્યાં સુધી કે કુયામત અને જન્નત તથા જહન્નમમાં જતા સુધીના સર્વ ગયબો બતાવી દીધા.

★ કુયામતનો સમય ન બતાવવાનો સબબ ★
એ ગયબોમાં સૌથી મહત્વનો ઈલ્મ "કુયામતનો

ઈલ્મ" છે, એના બારામાં નબી અકરમ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને કુઆને હકીમમાં વારંવાર આદેશ આપવામાં આવેલો છે કે તેનો નિશ્ચિત સમય બતાવવામાં ન આવે, કેમ કે વિવિધ આયતોમાં આ સ્પષ્ટતા છે કે "કુયામત અયાનક આવશે" દા.ત. આ આયતો જુઓ :-

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا اِيْحَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

"ત્યાં સુધી કે જ્યારે એ (કાફિરો) પર અયાનક આવી ગઈ, બોલ્યા : હાય ! અફસોસ ! એના પર કે એને માનવામાં ઉણપ વર્તી. (સૂ. અ-આમ, ૬/૩૧)

أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

"શું (મુશ્રિક) એનાથી નીડર થઈ બેઠા કે અલ્લાહનો અઝાબ તેમને આવીને ઘેરી લે અથવા કુયામત તેમના પર અયાનક આવી જાય અને તેમને ખબર ન હોય." (સૂ. યૂસુફ, ૧૨/૧૦૭)

وَلَا يَرَأِي الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

"અને કાફિર આ (કુઆન અથવા ઈસ્લામ ધર્મ)ના બારામાં હમેશાં શકમાં રહેશે, ત્યાં સુધી કે કુયામત એમના પર અયાનક આવી જશે."

(સૂ. હજ, ૨૨/૫૫)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

"જાલિમ શાની રાહ જોવામાં છે, પણ કુયામતની કે તેમના પર અયાનક આવી જશે અને તેમને ખબર ન થશે." (સૂ. ઝુહરફ, ૪૩/૬૬)

بَل تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

"બલકે કયામત એમના (કાફિરો) પર અયાનક આવી પડશે, તો તેમને બેહવાસ (ભાન વગરના) કરી દેશે પછી તેઓ એને ફેરવી શકશે અને ન તેમને મોહલત આપવામાં આવી. (સૂ. નિસાઅ, ૨૧/૪૦)

આ વિષયની અન્ય પણ આયતો છે અને એ સૌથી એ સાબિત થાય છે કે કયામત કાફિરો પર અયાનક આવી પડશે કે એમને એની ખબર નહીં હોય.

આ આયતોને નાઝિલ કરીને માલિકિ યોમિદીન رضي الله عنه એ આદેશ આપી દીધો કે કયામતના નિશ્ચિત સમય તથા સનના બારામાં ખબર આપવામાં ન આવે. કેમ કે સમય તથા સનના નિશ્ચિત થઈ ગયા બાદ કયામતનું આવવું بَغْتَةً અથવા "અયાનક" ન હશે, ન તો બેખબરીમાં થશે.

એ જ કારણે અમીને વહીયે ઈલાહી હઝરત સૈયદના જિબ્રઈલે અમીન عليه السلام એ જ્યારે કયામતનો સમય પૂછ્યો તો આપે લા-ઈલ્મી (અજ્ઞાનતા) જાહેર નથી કરી બલકે પુર અસ્રાર (રહસ્યમય) અંદાઝમાં કયામતના સમયને પ્રદર્શિત કર્યો. આપના આદેશ મુબારક : مَا السُّؤْلِ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّأْلِ એ જ જાહેર થાય છે. છતાં સરકાર عليه السلام એ કયામતની નિશાનીઓ એ રીતે વર્ણવી આપી છે કે તેને લક્ષમાં રાખીને હઝરત ઈસા عليه السلام ના નુઝૂલ પછી લોકોને એ અંદાઝો થઈ જશે કે ફલાણા સમય સુધીમાં સૂર ફૂંકવામાં આવશે. સહીહેન વગેરેની હદીષોથી આ બાબત ખૂબીપૂર્વક જાહેર છે.

હદીષ-૪ : રસૂલુલ્લાહ عليه السلام એ અયન (ખરેખર) જન્મત તથા અયન જહન્નમ જોઈ

"હઝરત અસ્મા બિન્તે અબૂ બક સિદીક رضي الله عنها વર્ણન છે કે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ عليه السلام નમાઝે ખુસૂફ તથા સૂર્ય ગ્રહણની નમાઝથી ફારિગ થયા તો આપે અલ્લાહની હમ્દો ધના કરી, પછી ફર્માવ્યું :

"મોં આ સ્થળે એ સર્વ ચીજો જોઈ લીધી જેને પહેલાં જોઈ ન હતી, ત્યાં સુધી કે જન્મત તથા જહન્નમને પણ જોઈ લીધાં." (સહીહ બુખારી : ૧/૧૪૪, ૧/૧૪૬, ૧/૩૧, ૧/૧૮, મજલિસે બરકાત)

આ હદીષમાં شيء શબ્દ નકરા છે જે "નફી" (નકાર) હેઠળ આવેલો છે અને આવો નકરા આમ હોય છે અને શબ્દ شيء (શયઉન) શબ્દમાં આમ પણ ખૂબ જ પ્રમાણમાં ઉમૂમ (સામાન્ય પણ) છે. ઈમામ શમ્સુદીન મુહમ્મદ કિર્માની رحمته الله عليه શરહે સહીહ બુખારીમાં લખે છે : (અર્થ) : શબ્દ شيء (શયઉન) આમથી પણ વધુ આમ છે, પછી તે નકરા પણ છે જે નફી બાદ આવેલ છે. (અને આવો નકરા આમેય આમ હોય છે.)

જેથી من شيء સામાન્યપણામાં સર્વ ચીજો સામેલ છે, ત્યાં સુધી કે અલ્લાહ તઆલાનો દીદાર પણ સામેલ છે, જેવું કે અમે નજીકમાં જ એની સ્પષ્ટતા પણ રજૂ કરીશું.

અહીંથી જાણવા મળ્યું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام સર્વ વર્તમાન, ભૂત, ભાવિના કેવળ જાણનારા જ ન હતા બલકે ખુદાએ ફદીર વ બસીરે આપને એ સર્વ ચીજો બતાવી પણ આપી હતી. -(કમશઃ)

‘બરકાતે પ્વાજા’ માસિકને

ઝિંદા રાખવા ગાહકો વધારો

પ્યારા દીની ભાઈઓ ! બહેનો ! વર્તમાન પુર કિતન દૌરમાં દીન તથા ઈમાનની સલામતી માટે અફીદા બાબતે બાતિલ ફિક્કાઓ વહાબી, દેવબંદી, શીઆ, ગૈર મુકુલ્લિદ, ફાદયાની વગેરેની ડંકાની ચોટ પર રદ કરી ઈમાનની રક્ષા કરતુ તેમજ અમલોની સુધારણા માટે દિલને પીગળાવનારા લેખો કુર્આન, હદીષ, બુઝુર્ગોના વાણી તથા વર્તનોનો ચિતાર, વાકિઆ રજૂ કરી અસરકારક લખાણો પેશ કરતા આપના પ્યારા આ માસિક માટે સુન્નિયતનું દર્દ રાખી દરેક ગ્રાહક પોતાની કોશિશોથી પોતાનાં સગાં, મિત્રો કે સંબંધી વર્તુળમાં જરૂર નવા ગ્રાહકો ઉભા કરી સવાબે દારૈનના હક્કદાર બને એવી નમ્ર અપીલ છે. -તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા (માસિક)

(કાર્યાલય)

બેહરે મઅરૂફો સરી મઅરૂફ દે બેખૂદ સરી
જુન્દે હક્ક મેં ગિન જુનેંદે બાસફા કે વાસ્તે

ઓળખ : હજરત મઅરૂફ કર્ખી મશાઈખે મુતકદ્દિમીન (આગલા શયખો)માંથી છે અને હજરત સરી સકતી રહ્મૈલ્લાહીના ઉસ્તાદ તથા મુશિદ છે. આપનો સંબંધ અવ્વલ તબકા (પ્રથમ વર્ગ)થી છે. આપનું નામ મુબારક અસદુદ્દીન, મશહૂર નામ "મઅરૂફ કર્ખી" અને કુન્નિયત અબૂ મહફૂઝ છે. આપના પિતાનું નામ ફીરોઝ છે. આપની ગણના અગ્રગણ્ય મશાઈખમાં થાય છે. આપ અવલિયા અલ્લાહના સાત સિલસિલાઓના પેશવા છે. તરીકતમાં આપનો મકામ ઘણો જ ઉચ્ચ છે. આપની વાણી રહસ્યોથી ભરપૂર છે. આપ સમયના આરિફોના સરદાર હતા, અને આપની કરામતો તથા રિયાઝતો મશહૂર છે. (નફહાતુલ ઉન્સ ઉદ્દ, પેજ-૧૮૬)

જન્મ મુબારક : આપનો જન્મ હિ.સ. ૧૫૬માં કર્ખ સ્થળે થયો. (હાશિયા નફહાતુલ ઉન્સ, પેજ-૧૮૭, દાનિશ પબ્લિશિંગ કંપની, દરયાગંજ-દિલ્હી)

તા'લીમો તર્બિયત : આપની જાહેરી તથા બાતિની તા'લીમો તર્બિયત હજરત મૂસા કાઝિમ, હજરત ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા અને હજરત દાઉદ તાર્થ રહ્મૈલ્લાહીની બિદમતમાં થઈ. હબીબ રાઈથી પણ આપ ઈરાદત તથા અકીદત

ધરાવતા હતા અને એમનાથી પણ ખિલાફતનો ખિક્કો પામ્યો. અને એ જ પ્રમાણે આપની તા'લીમ બાનવાદએ રસૂલની મહત્વની યાદગાર હજરત ઈમામ અલી રઝા રહ્મૈલ્લાહી (હિ.સ. ૧૫૩-૨૦૩)ની બારગાહમાં થઈ અને આપની જ બારગાહમાં સુલૂક, મઅરેફત, ઈલ્મો તથા હિકમતની મંઝિલો પાર પાડી અને ખિલાફતથી સરફરાઝ કરવામાં આવ્યા. (કશ્ફુલ મહજૂબ, પેજ-૧૭૮, મશાઈખે ફાદરિયા રઝવિયહ, પેજ-૧૭૭)

પોતાના સમયની તે મહાન ઈલ્મી તથા રૂહાની હસ્તીઓની તા'લીમો તર્બિયત અને પોતાની જિંદો જેહાદથી મઅરૂફ કર્ખી રહ્મૈલ્લાહીએ શરીઅત તથા તરીકતમાં ઉચ્ચ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી લીધું હતું. આ રીતે આપ ઈમામે તરીકત તથા શરીઅતના પેશવા બની ગયા હતા.

પારંભિક હાલાત : શરૂઆતમાં આપ ગૈર મુસ્લિમ હતા. બચપનથી જ આપના દિલ તથા જિગરમાં ઈસ્લામની તડપ અને જોશ તથા અકીદત મૌજૂદ હતી. આપ મુસલમાન બાળકોની સાથે નમાઝ પઢતા અને મબાપને ઈસ્લામ પ્રતિ આકર્ષિત કરતા રહ્યા. આપના માબાપ નસરાની હતાં એટલા માટે તેમણે એક ઈસાઈ શિક્ષક પાસે આપને તા'લીમ હાંસલ કરવા મોકલી આપ્યા. એ શિક્ષકે પ્રથમ આપને સવાલ કર્યો કે બેટા, એ બતાવો કે તમારા ઘરમાં કેટલા માણસો છે? આપે કહ્યું, મારી માતા અને મારા પિતા અને હું કુલ ત્રણ માણસો છીએ. શિક્ષકે કહ્યું કે તમે કહો કે ત્રણ માણસો (ત્રણમાંનો ત્રીજો). આપ ફર્માવે છે કે કુફની હાલતમાં પણ મારી ગૈરતે એ ગવારા ન કર્યું કે એક સિવાય બીજાને પુકારું એટલા માટે મેં તરત જ ના પાડી દીધી અને એના જવાબમાં એવું કહેતો રહ્યો (هو الله احد هو الله احد) (અલ્લાહ એક છે! અલ્લાહ એક છે!) એના પર શિક્ષકે મને મારવાનું શરૂ કર્યું. તે જેટલી સખ્તીથી મારતો હું એટલી જ હિંમતભેર ઈન્કાર કરતો. છેવટે લાયાર થઈને તેણે મારાં માબાપને કહ્યું, એને કેદ કરી દો! ત્રણ દિવસ

સુધી કેદમાં રહ્યો. દરરોજ એક રોટી મળતી હતી પણ મેં તેને સ્પર્શ પણ ન કર્યો. પછી હું ત્યાંથી ભાગીને સીધો હજરત અલી બિન મૂસા રઝા رضي الله عنهની ખિદમતમાં હાજર થઈને ઈસ્લામથી મુશરફ થઈ ગયો અને તેમનાથી બચાવ તથા ખિલાફત પણ હાંસલ કરી. પણ મારી જુદાઈથી માબાપને સખત દુઃખ થયું કેમ કે હું મા બાપનો એકલો એક જ પુત્ર હતો. કહેવા લાગ્યાં, તે જ્યાં પણ ગયો છે અમારી પાસે પરત આવે. તે જે ધર્મ ચાહે અપનાવે, અમે પણ તેની સાથે અમારો ધર્મ બદલી નાખીશું. જ્યારે કેટલાક અરસા પછી આપ ઘરે પરત થયા તો આપના અહવાલથી પ્રભાવિત થઈને મા બાપ પણ મુસલમાન થઈ ગયાં, અને એક મુદત સુધી આપ હજરત દાઉદ તાઈ رضي الله عنهની ખિદમતમાં રહીને બાતિની ફયઝથી સૈરાબ (તૃપ્ત) થતા રહ્યા. (તઝકેરતુલ અવલિયા, પેજ-૨૦૬, દિલ્હી, ખઝીનતુસ્સૂફિયા, ૨/૭૬)

ગરીબોની પરવરિશ : આપને ગરીબો તથા યતીમોથી લાગણી હતી. હજરત સરી સક્તી رضي الله عنه વર્ણવે છે કે મેં ઈદના દિવસે આપને ખજૂરો વીણતા જોયા તો પૂછ્યું કે, હુઝૂર ! આપ શું કરી રહ્યા છો ? આપે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે મેં આ છોકરાને રડતો જોયો તો તેને પૂછ્યું કે તમે શા માટે રડો છો ? એ બાળકે જવાબ આપ્યો કે હું યતીમ છું અને આજે ઈદનો દિવસ છે. સૌ લોકોએ નવા કપડાં પહેરેલાં છે અને મારી પાસે કાંઈ જ નથી. આપે કહ્યું કે હું ખજૂરો એટલા માટે વીણી રહ્યો છું કે જેથી તેને વેચીને આ બાળકને અખરોટ ખરીદી આપુ કે જેથી તે એનાથી રમે અને એમાં મશગૂલ થવાથી રડે નહીં. હજરત સરી સક્તી رضي الله عنهએ કહ્યું કે હું એ કામ અંજામ આપું છું જેથી આપ બેફિકર રહો. હું તે છોકરાને મારી સાથે લઈને કપડાંની દુકાને પહોંચ્યો અને તેને નવાં કપડાં ખરીદીને પહેરાવ્યાં, તો આ કામથી મારા દિલમાં એક નૂર પેદા થયું અને મારી હાલત કાંઈ અલગ થઈ ગઈ. (મસાલિકુસ્સાલિકીન, ૧/૨૮૭, મશાઈબે ફાદરિયા, પેજ-૧૭૮)

દરેક સમયે બાવુઝૂ રહેવું : એક દિવસ આપનું વુઝૂ તૂટી ગયું તો આપે એ જ વખતે તયમ્મુમ કરી લીધું. લોકોને અર્ઝ કર્યું કે, હુઝૂર ! દજલા નદી સામે છે છતાં તયમ્મુમ કેમ કરી રહ્યા છો ? આપે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે શક્ય છે દજલા નદી સુધી પહોંચતાં પહોંચતાં મારો દમ નીકળી જાય. (ઉપર મુજબ, પેજ-૨૮૮, ખઝીનતુલ અસ્ફિયા, ૧/૭૭)

આપના વિનમ્ર સ્વભાવના કારણે વૃદ્ધા વલિય્યા બની ગઈ : એકવાર આપે દજલા નદીના કિનારે કુર્આન શરીફ તથા કપડાં વગેરે રાખીને ગુસ્લ કરવાનું શરૂ કર્યું. એ જ વખતે એક વૃદ્ધા આવી અને આપના સામાનને લઈને નાસવા માંડી. આપે તેણીનો પીછો કર્યો અને એક જગ્યાએ રોકીને કહ્યું, કાંઈ વાંધો નહીં ! હું તમારો ભાઈ મઅરૂફ કર્ખી છું. શું તમારો કોઈ પુત્ર, ભાઈ કે પતિ છે જે કુર્આન શરીફ પઢે ? તે વૃદ્ધાએ કહ્યું કે નહીં ! તો આપે ફર્માવ્યું કે કુર્આન શરીફ મને આપી દો અને કપડાં લઈ લો, મેં દુનિયા તથા આખેરતમાં દરેક જગ્યાએ તમને માફ કર્યાં. એ સાંભળીને વૃદ્ધાને એટલી શરમ આવી કે તેણીએ તૌબા કરી અને આપની બરકતથી વલિય્યા તથા મુત્તકિય્યા બની ગઈ.

(તઝકેરતુલ અવલિયા, પેજ-૨૦૭)

કોરડાઓ વડે નફસની સુધારણા ! : હજરત મઅરૂફ કર્ખી رضي الله عنه એટલા મહાન તથા ઉચ્ચ મર્તબા પર બિરાજમાન હોવા છતાં પોતાના રબની બારગાહમાં ખૂબ જ ગિર્યાઓ ઝારી (રૂદન આજીજી) કરતા અને કદી કદી આપ પોતાના હાથ મુબારકમાં કોરડા લઈને પોતાને મારતા અને એવું કહેતા, "હે મારા નફ્સ ! તું ઈબ્લાસ અપનાવ જેથી તું મુક્તિ પામી શકે. (મશાઈબે ફાદરિયા, રઝવિય્હ, બરકાતિયા, પેજ-૧૭૮)

ઈબાદત તથા રિયાઝત : અલ્લાહની ઈબાદત, અલ્લાહની નિકટતા તથા હક્કની પેહચાનનો બેહતરીન ઝરીયો છે. સૈયદના મઅરૂફ

કર્ષીની એ આદત હતી કે આપ નવાફિલની અધિક્તાથી બચતા, બલકે એવી ઈબાદત કરતા જેનો ઈલ્મ કેવળ મહબૂબ તથા મુહિબની વચ્ચે હોતો. હિલ્યતુલ અવલિયામાં મુહમ્મદ બિન ઈસ્હાકથી મરવી છે કે મેં ઓબૈદ બિન મુહમ્મદને કહેતાં સાંભળ્યું કે અમે લોકો મોટાભાગે અબૂ મહફૂઝની મજલિસમાં હાજર થતા હતા. મોટાભાગે હઝરત મઅરૂફ કર્ષી ગૌરો ફિક્કમાં મશગૂલ રહેતા પછી અચાનક રડવા પીટવા લાગતા. ઈબને મુહમ્મદ વધુમાં કહે છે કે અમારા જેવાઓમાં કોઈ પણ ગૌરો ફિક્કના સમંદરનો એમના કરતાં મોટો તરવૈયો ન હતો, અને મેં કદી તેમને નફ્લ પઢતાં નથી જોયા, અલબત્ત કેવળ જુમ્આના દિવસે બે હલકી રકાતો (નફ્લ) પઢતા હતા. આ રિવાયતથી એ જાણવા મળ્યું કે આપ નવાફિલની પાબંદી ઓછી કરતા હતા અને આયતે કરીમા

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (અને આસ્માનો તથા જમીનની પેદાઈશમાં ચિંતન કરે છે. સૂરએ આલે ઈમરાન, ૩/૧૯૧)ના હેઠળ ચિંતન મનન અધિક કરતા અને રડવા પીટવાનું પણ અધિક કરતા. (હિલ્યતુલ અવલિયા, ૮/૪૦૯, દારુલકુતુબુલ ઈલ્મિયા, બૈરૂત, લેબનાન)

આપ સાઈમુદ્દહર પણ હતા પણ આપ શરીઅતના સહારે મખ્લૂકની દિલ જોઈ (દિલ ખુશ કરવું) પણ કરતા. હઝરત મઅરૂફ કર્ષીના ભાઈ ઈસા વર્ણવે છે કે મૃત્યુના સમયની બીમારીમાં હઝરતની પાસે એક શખ્સ આવ્યો અને તેણે કહ્યું, હે અબૂ મહફૂઝ ! મને તમારા રોજાની ખબર આપો ! આપે (આપની ઈબાદતને છુપી રાખવાના હેતુથી) કહ્યું, હઝરત સૈયદના ઈસા عليه السلام એ પ્રમાણે રોજા રાખ્યા કરતા હતા. તેણે ફરી કહ્યું, તમારા રોજા વિશે વર્ણન કરો ! ફર્માવ્યું, દાઉદ عليه السلام એના જેવા રોજા રાખ્યા કરતા હતા. તેણે ફરી અર્જ કરી, તમારા રોજા વિશે વર્ણવો ! ફર્માવ્યું, સરવરે કાઈનાત عليه السلام એ પ્રમાણે રોજા રાખ્યા કરતા હતા. એ શખ્સ ન રોકાયો અને ફરી પૂછ્યું, તો આપે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, મારી દરેક

સવાર રોજાની હાલતમાં થાય છે, પરંતુ ખાવા માટે દા'વત આપવામાં આવે તો (મખ્લૂકના દિલને ખુશ કરવા માટે) ખાય લઈ છું અને કોઈને મારા રોજાના બારામાં નથી કહેતો. (સિફતુસ્સુફૂહ, ૨/૨૧૧, બૈરૂત)

આપ સાઈમુદ્દહર હોવાની સાથોસાથ કષીરુલ બુકા (અલ્લાહના ડર તથા યાદમાં ખૂબ રડનાર) પણ હતા જેથી આપની ગિર્યાઓ ઝારી (રૂદન તથા આજીજી)ના વિશે આ બનાવ સિફતુસ્સુફૂહમાં છે. ફાસિમ બિન મુહમ્મદ બગદાદીએ વર્ણવ્યું કે હઝરત મઅરૂફ કર્ષીને મેં સવારના સમયે ગિર્યાઓ ઝારીની સાથે આ શેઅર પઢતા સાંભળ્યા : (અર્થ) : ગુનાહો મારાથી શું ચાહે છે કે તેમણે મને વ્યસ્ત કરી રાખ્યો છે અને મારાથી દૂર નથી થતા. ખુદાયા ! જો તું મને તારી રહમતમાં લઈ લે તો ગુનાહ મને નુકસાન નથી પહોંચાડી શકતા, અને હું ઘણો જ વૃદ્ધ થઈ ચૂક્યો છું.

અલ્લાહુ અકબર ! આ ગિર્યાઓ ઝારી અને આ ખુદાનો ડર જે વર્ણવેલ બનાવોમાં જોવા મળે છે તે ખૂબ ઓછો જોવા મળે છે અને એ પવિત્ર હસ્તીઓમાં જોવા મળે છે જેઓ તસવ્વુફના આસ્માનના સંપૂર્ણ ચાંદ અને વિલાયતના બાગના ગુલે લાલા છે. (ઉપર મુજબ, પેજ-૨૧૨, બૈરૂત)

આપના બારામાં એ પણ આવ્યું છે કે આપનો કોઈ સમય ઝિક્રે ઈલાહીથી ખાલી રહેતો ન હતો. એના વિશે આ હિકાયત હિલ્યતુલ અવલિયામાં છે કે એક હજામ હઝરત મઅરૂફ કર્ષીની મૂછો કાપી રહ્યો હતો અને આપ અલ્લાહની તસ્બીહ તથા તહમીદમાં વ્યસ્ત હતા (જેના કારણે મૂછો પકડમાં આવી રહી ન હતી) હજામે અર્જ કરી, હું આપની મૂછો કાતરી રહ્યો છું અને આપ તસ્બીહ પઢી રહ્યા છો ! આપે જવાબમાં કહ્યું, હે નાઈ ! તું તારું કામ કરી રહ્યો છે અને હું મારું કામ ન કરું ! (હિલ્યતુલ અવલિયા, ૮/૪૦૫)

આ બનાવ પછી આપની ઈબાદતની અતિ અધિક્તા માટે અધિક કોઈ દલીલની જરૂરત નથી. (કમશ:)

**સાચા
ઈબ્રાહીમી
કોણ ?!**

અઝ :
**મોલાના ઝહીર
મિરબાદી**
(નિગરાં : સુન્ની
દા'વતે ઈસ્લામી
જંબુસર)

આજકાલ કેટલાક એવા તત્વો તથા ગુમરાહ ભેજાંઓ નીકળેલાં છે જેઓ યહૂદી તથા ઈસાઈને પણ આપણા ભાઈ તથા ઈમાનવાળા (Believers) કહીને તેમનાથી ઈમાની ભાઈચારો સાબિત કરવા કોશિશ કરે છે, જેમ કે "મોલાના તાહિર મિન્હાજી" તેમજ અન્ય સઉદીઓ વિશે પણ જાણવા મળેલ છે. હુઝૂર ﷺ ના એલાને નબુવ્વત બાદ આપણા નબી ﷺ પર જે ઈમાન નથી લાવ્યા કે ન લાવે તેઓ કદાપિ ઈમાનવાળા (Believers) નથી. કેટલાક તેમને ઈબ્રાહીમી કહીને આપણા "ભાઈ ભાઈ" સમજાવવા જાય છે, પણ આવો ! આ લેખમાં એ ગુમરાહીને કુર્આની આયતો તથા હદીષો થકી દૂર કરીને ગુમરાહોની ગુમરાહીથી બચીએ અને સત્યને સમજીએ. —તંત્રી બરકાતે પ્વાજા માસિક

**★ સુલેહ કુલ્લી માટે સીરતે ઈબ્રાહીમ
ﷺ માં નસીહત ★**

આજે ઘણા બધા મુસલમાન એવા જોવા મળે છે જેઓ પોતે પોતાને મુસલમાન તો કહે છે પણ કોઈ બદમઝહબ તથા બેદીનને બાતિલ સમજવા અને તેમના બાતિલ ઠરાવવાને તથા તેમની રદ કરવાને પસંદ નથી કરતા અને એવું કહેતા જોવા મળે છે કે કેવળ મુસલમાન હોવું પૂરતું છે, કોઈને બાતિલ અથવા બદઅફીદા ન કહેવું જોઈએ. તો એવા સર્વ લોકો માટે સીરતે ઈબ્રાહીમ ﷺ માં સ્પષ્ટ નસીહત મૌજૂદ છે

કે મુસલમાન થતા પહેલાં દરેક બાતિલથી જુદા થવું જરૂરી છે. જો કોઈ પણ પ્રકારનું બાતિલપણ જોવામાં આવ્યું તો તેને માટે મુસલમાનિયતનું સંબોધન જ લાગુ થશે નહીં. હઝરત ઈબ્રાહીમ ﷺ ની હનીફિત એટલે બાતિલ તથા બાતિલપરસ્તો સાથે વર્તાવ, તેમનાથી વિમુખતા તથા બેઝારી અને બરાહીમી ઉસ્વા (અનુકરણીય આચરણ) જોવું હોય તો કુર્આન મજીદ પઢો, અલ્લાહ ﷻ ઈશાદ ફર્માવે છે :

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ

"બેશક ! તમારા માટે સારી પયરવી (અનુસરણ) હતી ઈબ્રાહીમ અને તેમના સાથેવાળાઓમાં." (સૂ. મુમ્તહીના, ૬૦/૪)

યાદ રાખશો, હુઝૂર ﷺ ની પયરવી તો મુત્લકન દરેક મુસલમાન પર લાઝિમ છે, અન્ય અંબિયાની પયરવી ખાસ અમલોમાં છે તે પણ ત્યારે જ્યારે કે અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ હુકમ આપ્યો હોય.

★ ગુંગો શૈતાન કોને કહેવાય ?! ★

હવે જુઓ, તમામ ઈમાનવાળાઓને હઝરત ઈબ્રાહીમ ﷺ અને તેમના સાથેવાળાની પયરવી (અનુસરણ)નો હુકમ આપવામાં આવી રહ્યો છે. સવાલ એ પેદા થયો કે કઈ ચીજમાં અનુસરણ કરે ? તો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝતે ઈશાદ ફર્માવ્યો :
"إِذْ قَالَ الْإِبْرَاهِيمُ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ الْقِبْلَةَ يَٰ رَبِّ فَأَنْزَلْنَاهُ إِلَيْنَا وَالْقِبْلَةَ يَٰ رَبِّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ الَّذِي بَارَكْنَا لِقَوْمِكَ بِهِ وَأَبْرَاهِيمَ نَسَبْنَا لَكَ فِيهِ الْقِبْلَةَ" (સૂ. મુમ્તહીના, ૬૦/૪) એટલે કે પોતાની ફૌમને, પોતાના નજીકનાં સગાં સંબંધીઓને કહું. જાણવા મળ્યું કે જ્યારે બોલવાની વારી આવી તો પોતાની ફૌમ પોતાનાં સગાસંબંધીઓ અને નજીકનાં સગાં જોઈને ચુપ નથી રહ્યા બલકે બોલ્યા. તો જ્યારે બોલવાની વારી હોય તો જરૂર બોલવું જોઈએ, કેમ કે હકના પ્રદર્શનના મોકા પર જે બંદો ચુપ રહે છે તેને "ગુંગો

શૈતાન" કહેવામાં આવેલ છે. ઈબ્રાહીમ عليه السلام અને તેમની સાથેવાળા બોલ્યા તો શું બોલ્યા ? **إِنَّا بُرَّءٌ وَمِنْكُمْ !** હે બાતિલ અફીદો ધરાવનારાઓ ! અમે તમારાથી બેઝાર છીએ. એટલે કે અમારો તમારી સાથે કોઈ સંબંધ નથી કેમ કે તમે બાતિલ પર છો. જાણવા મળ્યું કે બાતિલના બારામાં યુપ રહેવું, બલકે બાતિલને હક્કવાળાઓના સમાન સમજવું કદાપિ ઉસ્વએ ઈબ્રાહીમી (ઈબ્રાહીમ عليه السلام નું આચરણ) નથી બાતિલના રદમાં બોલવું પર ઈબ્રાહીમી આચરણ (તરીફો) છે અને અમલી રીતે તેમનાથી સંબંધ ન રાખવું પણ ઉસ્વએ ઈબ્રાહીમી છે.

અહીં એક ખાસ વાત એ પણ છે કે બાતિલ (નાહક્ક) પર જે ફૌમ હતી કેવળ તેમનાથી જ દૂરી તથા બેઝારી પ્રદર્શિત નથી કરી, બલકે ફર્માવ્યું : **"وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ"** બેઝાર તથા સંબંધ વિનાના છીએ જેમને અલ્લાહ સિવાય તમે પૂજો છો." (સૂ. મુન્તહીના, ૬૦/૪) એટલે કે મૌખિક રીતે (ફૌલન) તથા અમલી રીતે તમારાથી તથા તમારા જૂઠા મઅબૂદોથી બેઝારી પ્રદર્શિત કરીએ છીએ. એનાથી પણ જાણવા મળ્યું કે જેમનાથી બેઝારી પ્રદર્શિત કરવાની છે એમનાથી બેઝારી પ્રદર્શિત કરવી એ ઉસ્વએ ઈબ્રાહીમી છે. અને જેઓ બદઅફીદગી બદમઝહબી તથા બાતિલ પરસ્તીમાં લાગેલા છે તેમનાથી કેવળ બરાઅત તથા બેઝારીને જ પ્રદર્શિત કરવાનું નથી બલકે ફર્માવ્યું : **كُفْرًا بِكُمْ** "અમે તમારા મુન્કર થયા." (સૂ. મુન્તહીના, ૬૦/૪) એટલે ઉઘાડા શબ્દોમાં અમે તમારો ઈન્કાર કરી રહ્યા છીએ, ભલે તમારી પાસે માલ તથા દોલત, મર્તબો તથા હોદ્દો, સત્તા તથા સલ્તનત સર્વ કાંઈ છે છતાં પણ અમે તમારી હામાં હા નહીં મિલાવીએ, ન તો યુપ રહીશું. આગળ ફર્માવ્યું : **"وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ"** અને અમારા

તથા તમારામાં દુશ્મની તથા અદાવત જાહેર થઈ ગઈ." (સૂ. મુન્તહીના, ૬૦/૪) અહીં તે લોકો ધ્યાન આપે જેઓ ફૌમમાં એ ગુમરાહિયત ફેલાવે છે કે "મહોબ્બત સૌથી છે અને દુશ્મની કોઈનાથી નથી." જો અદાવત તથા દુશ્મની કોઈનાથી નથી તો પછી હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام કોના માટે ફર્માવી રહ્યા છે ? અલ્લાહ તઆલાના દુશ્મનોથી દુશ્મની રાખવી એટલી જ જરૂરી છે જેટલી મુસલમાનો સાથે મહોબ્બત રાખવી જરૂરી છે. હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام એ તો અદાવત **وَبُغْضًا** ને **وَبَدَأَ** ની સાથે વર્ણવ્યું, એટલે કે હમેશાં હમેશાં માટે અદાવત તથા દુશ્મની રહેશે. **"حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَّاهُ"** "જ્યાં સુધી તમે એક અલ્લાહ પર ઈમાન લાવો." (સૂ. મુન્તહીના, ૬૦/૪) રસ્સીને મજબૂતીથી પકડવી કે કદી ન ખુલે, એ શું છે ? અલ્લાહ તઆલા ઈશ્દ ફર્માવે છે :-

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"તો જે શૈતાનને ન માને અને અલ્લાહ પર ઈમાન લાવ્યા તેમણે ઘણી મજબૂત ગાંઠ પકડી જેની કદી ખુલવાનું નથી. અને અલ્લાહ સાંભળનાર જાણનાર છે." (સૂ. બકરહ, ૨/૨૫૬)

★ નબીથી નિકટતાવાળા કોણ ? ★

સીરતે ઈબ્રાહીમ عليه السلام માં એક નસીહત એ પણ મૌજૂદ છે કે નબીથી નઝદીકી તેને મળે છે જે નબીની ઈતાઅત તથા ફર્માબરદારી કરે છે. એટલા માટે હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام ની નજીક કયા લોકોને અલ્લાહ **رَضِيَ** એ ઠરાવ્યા :-

"إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ"

લોકો કરતાં ઈબ્રાહીમથી અધિક નજીક તે હતા જેઓ એમના અનુયાયી (અનુસરનારા) થયા. (સૂ. આલે ઈમરાન, ૩/૬૮) જાણવા મળ્યું કે નબીની ઈતાઅત (આજ્ઞાપાલન) તથા ફર્માબરદારી બંદાને નબીની નજીક કરી દે છે. હઝરત ફતાહા રઝી અલ્લેએ ઉપરોક્ત આયતે મુબારકાની તફસીરમાં ફર્માવે છે : "ઈબ્રાહીમ عليه السلامથી નજદીકીવાળા તે લોકો છે જેમણે તેમના દીનનું અનુસરણ કર્યું, તેમની સુન્નતોનું અનુસરણ કર્યું, તેમના તરીકા તથા ફિતરતનું અનુસરણ કર્યું." (દુર્રે મન્હૂર)

હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત અલ્લામા મુફતી અહમદ યારખાં નઈમી رحمۃ اللہ علیہ આ આયતે મુબારકાની તફસીર કરતાં લખે છે : "નબીથી કુર્બ (નજદીકી) તેમની ઈતાઅત (આજ્ઞાપાલન)થી હાંસલ થાય છે, ન કે કેવળ તેમની ઔલાદ હોવાથી. કિન્આન હઝરત નૂહ عليه السلامની નજીક ન થઈ શક્યો (કેમ કે કાફિર હતો) (નૂરુલ ઈફાન) એટલા માટે અલ્લાહના રસૂલ عليه وسلمએ હઝરત મઆઝ رضي الله عنهને ફર્માવ્યું : "બેશક ! લોકોમાં મારાથી સૌથી અધિક નજીક મુત્તફી એટલે પરહેઝગાર (ખુદાથી ડરનારા) છે, તે જેઓ પણ હોય અને જ્યાંથી પણ હોય." એટલે કે કોઈ પણ બિરાદરીથી સંબંધ ધરાવતા હોય તથા કોઈ પણ ઈલાકાથી સંબંધ ધરાવતા હોય પણ જો તેઓ મુત્તફી તથા પરહેઝગાર છે તો મારી નજીક છે.

હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત અલ્લામા મુફતી અહમદ યારખાં નઈમી رحمۃ اللہ علیہ આ ફર્માને આલીના અમુક હેતુઓ વર્ણવતાં જણાવે છે : "આ ફર્માને આલીના કેટલાક હેતુઓ હોય શકે છે : એક એ કે, હે મઆઝ ! તમે આ જાહેરી વિરહથી ગમ ન કરો, તફવો તથા પરહેઝગારી અપનાવો તો જ્યાં પણ હશે, મારી પાસે મારાથી નજીક જ રહેશે.

બીજું એ કે કયામત સુધી મુસલમાન તકવા પરહેઝગારી થકી મારાથી નજીક થઈ શકશે, ભાષા

તથા વતન, જાતી (બિરાદરી) અમારાથી નજીક કરવા માટે પૂરતાં નથી.

ત્રીજું એ કે મારાથી મુત્તસિલ જે ખલીફા બનશે હઝરત અબૂબકક સિદીક رضي الله عنه મારાથી ખૂબ જ નજીક હશે. (કેમ કે કુર્આન મજીદમાં અલ્લાહ તઆલાએ તેમને મુત્તફીઓના ઈમામ દર્શાવ્યા છે) તમે એમને જોઈ લીધા કરજો એમના રૂપસારમાં મારો જમાલ જોશો. (અશિઅહ વ મિક્ફાત) અમુક હુઝૂર عليه السلامના સગા મક્કામાં રહીને હુઝૂરથી દૂર રહ્યાં, જેમ કે અબૂ લહબ. અમુક દૂર રહીને હુઝૂરથી નજીક રહ્યા, જેમ કે હઝરત ઉવૈસ કરની. યાદ રાખશો કે તફવો ઘણા પ્રકારનો છે, જેવો તકવો એવો હુઝૂર عليه وسلمથી કુર્બ. (મિઅતુલ મનાજીહ)

અલ્લાહના રસૂલ મુસ્તફા જાને રહમત عليه وسلم પોતાના કુરેશ ખાનદાનને સંબોધતાં ફર્માવે છે : હે કુરેશના લોકો ! રસૂલુલ્લાહ عليه وسلمથી સૌથી અધિક નિકટના લોકો મુત્તફી એટલે પરહેઝગાર છે, તો તમે પણ એ માર્ગ એટલે તફવા થકી મારા નજીકવાળા બનો. અને યાદ રાખો ! ક્યાંક એવું ન બને કે લોકો તો મારી પાસે અમલો લઈને આવે અને તમે કેવળ દુનિયા લઈને મારી પાસે આવો. જો એવું કરશો તો હું મારો ચહેરો તમારાથી ફેરવી લઈશ. પછી અલ્લાહના રસૂલ عليه وسلمએ કુર્આન મજીદની આયતે મુબારકા તિલાવત કરી :

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِأِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٥﴾

"બેશક ! ઈબ્રાહીમની સૌથી અધિક નજીક એ લોકો છે જેમણે એમની પયરવી (અનુસરણ) કરી. અને આ નબી એમની નજીક છે, અને તે લોકો નજીક છે જેઓ ઈમાન લાવ્યા, અને અલ્લાહ મો'મિનોનો વાલી છે." (સૂ. આલે ઈમરાન, ૩/૬૮) - (કમશ):

મસ્જિદ સંબંધી મસાઈલ

અને

ઈમામ અહમદ
રઝા عليه السلام

કાર્યાલય

ઈમામો ઈશકો મહબ્બત મુજદિદે દીનો મિલ્લત, આ'લા હઝરત અલ્લાજ અશ્શાહ ઈમામ અહમદ રઝાખાં عليه السلامની ઝાતે ગિરામી આજે ઈસ્લામી જગત માટે ઓળખની મોહતાજ નથી. આપ એવા આલિમો રબ્બાની હતા જે એકી સમયે મુહદિષ, મુફ્સિર, ફકીહ અને મોહતાત (સાવધાન) આલિમ હોવાની સાથોસાથ મુસ્લિમ ઉમ્મતના મહાન મુસ્લેહ (સુધારક) અને દાઈ (દાવત આપનાર) પણ હતા. અને સૌથી વધીને એ કે આપની પૂરી જિંદગી સુન્નત તથા શરીઅતની આઈનાદાર (પ્રતિબિંબ) અને ઈશકે રસૂલની જીવતી જાગતી તસ્વીર હતી. આપે ખુદાની મખ્લૂકની રુશ્દો હિદાયતના માટે પચાસથી વધુ ઈલ્મો વિદ્યાઓ પર ૧૧૦૦ થી અધિક કિતાબો લખી અને ૨૦૦ થી અધિક કિતાબોની શરહો તથા હાશિયા લખ્યા જેનાથી આજે એક જહાન ફયઝયાબ થઈ રહ્યો છે. એ જ કારણે સમયના અગ્રગણ્ય ઉલમા તથા બુઝુર્ગોએ તથા આપની સમકાલિન ઈલ્મી શખ્સિયતોએ આપની મહાન ખિદમતોનો ન કેવળ સ્વીકાર કર્યો બલકે "અલ્લાહની નિશાનીઓમાંની નિશાની" અને ૧૪ સદીના મુજદિદ સ્વીકાર્યા છે.

આપે જેવી રીતે પોતાના જમાનામાં માથુ ઉઠાવી રહેલી સર્વ અમલી તથા અક્રીદા સંબંધી ખરાબીઓના

પ્રતિકારની કોશિશ કરી, તેવી જ રીતે મસ્જિદોની સુધારણા પર પણ ખાસ્સુ જોર આપ્યું જેના માટે આપના લખાણો અને ફતવાઓ ન્યાયી સાક્ષી છે. પણ અફસોસ ! આજે મુસલમાન એનાથી એકદમ ગાફેલ છે, એટલા માટે નીચેના લખાણમાં અમે વિવિધ વિષયો હેઠળ મસ્જિદની ઈસ્લાહના સંબંધે આ'લા હઝરતનાં લખાણો રજૂ કરીએ છીએ કે જેથી મસ્જિદના વ્યવસ્થાપકો, ઈમામો તેમજ અન્ય મસ્જિદોથી સંકળાયેલાઓ ફયઝ પામવાની સાથોસાથ પોતાની હાલતોની સુધારણા કરી શકે.

★ મસ્જિદ દરેક સ્થિતિમાં સ્થાપકના નામે રહેશે ★

અમારી જાણમાં કલકત્તા શહેરમાં ઘણી બધી એવી મસ્જિદો છે જેમનાં નામ નવેસરથી બાંધકામ બાદ લોકોએ મસ્જિદોના સ્થાપકોનાં નામ બદલીને બીજા કરી દીધાં છે, જ્યારે કે એ જાઈજ નથી. આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે કે, મસ્જિદ કુયામત સુધી અસલ બાની (સ્થાપક)ના નામથી રહેશે ભલે તેને તોડી પાડવામાં આવે અથવા શહીદ થઈ ગયા બાદ બીજીવાર બાંધકામ અન્ય લોકો કરે. સવાબ એમના માટે પણ છે, પણ પાયો નાખનાર વકફ કરનાર માટે ખાસ છે, કેમ કે અસલ મસ્જિદ તો જમીન છે, ઈમારત તો વિશેષતા છે, અને વિશેષ માળખાને દોહરાવનાર અસલની જેમ નથી થઈ શકતો.

(ફતવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૨૫૭)

★ મસ્જિદમાં નેક કામ માટે ચંદો કરવો અને આલિમનું વચઝ કહેવું ★

કેટલાક લોકોના દિમાગમાં એ લગત માન્યતા ઘર કરી ચૂકી છે કે, "મસ્જિદમાં કોઈ ગરીબનુ સવાલ કરવું જાઈજ નથી એટલા માટે મદરસાના માટે ચંદો કરવો અથવા એના માટે એલાન કરવું પણ દુરુસ્ત

નથી. એ જ પ્રમાણે ઈમામના હોવા છતાં કોઈ બીજા આલિમનું વઅઝ કહેવું દુરુસ્ત નથી ભલે તકરીર કરવાની કાબેલિયત ન ધરાવતો હોય." જ્યારે કે આ સહીદ નથી. જુઓ આ'લા હઝરત عليه السلام શું ફર્માવે છે : "મસ્જિદમાં નેક કામ માટે ચંદો કરવો જાઈઝ છે જ્યારે કે શોર તથા હંગામો ન થાય. ખુદ સહીદ હદીષોથી એનું જાઈઝ હોવું સાબિત છે. મસ્જિદમાં વઅઝની પણ ઈજાઝત છે જ્યારે કે તે વાઈઝ, આલિમે દીન સુન્ની સહીહુલ અફીદા હોય અને નમાઝનો સમય ન હોય. અને આ બંને બાબતોને કે મુન્કિરાત (મના કરેલ બાબતના)થી ખાલી હોય તો મુતવલ્લી અથવા અન્ય કોઈ મના નથી કરી શકતું."

(ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૩૬૧)

★ મસ્જિદોમાં મુતવલ્લીનું પ્રમાણિક હોવું જરૂરી ★

કુઆને પાક આપણને એ માન્યતા આપે છે કે અલ્લાહની મુકર્મ તથા અફઝલ તે વ્યક્તિ છે જે મુતકફી તથા પરહેઝગાર હોય. પરંતું આપણે મુસલમાનોનું દુભાગ્ય કહો કે આપણે તકવા પરહેઝગારીને છોડીને કેવળ માલ દૌલતને મોટાઈનો સબબ સમજી લીધેલ છે. આ જ કારણે દુનિયવી મામલાઓની જેમ વર્તમાનકાળમાં મસ્જિદો તથા મદ્રસાઓમાં પણ એવા જ લોકો મુતવલ્લી તથા વ્યવસ્થાપક નિમવામાં આવે છે જેઓ ખૂબ માલદાર તથા સંપત્તિવાન હોય, ભલે નમાઝ ન પઢતા હોય અને અંગત મામલાઓમાં દગો, પ્રપંચમાં સપડાયેલા હોય. એના અનુસંધાનમાં આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : "આ (મુતવલ્લી)ના માટે પ્રમાણિક હોવું, કાર્ય ક્ષમતાવાળા હોવું શર્ત છે, માલદાર હોવું જરૂરી નથી." (ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૨૫૮)

★ અપ્રમાણિક મુતવલ્લી હોવું દુરુસ્ત નથી ★

અપ્રમાણિક જેની અપ્રમાણિકતા જાહેર હોય તેને

મુતવલ્લી કે મુન્તઝિમ (વ્યવસ્થાપક) બની રહેવાનો કોઈ હક્ક નથી. એના બારામાં આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : "દુરે મુખ્તારમાં છે :-

وينزع وجوباً ولو الواقف فغيره أولى لو غير مأمون

અપ્રમાણિક મુતવલ્લીને વકફના વાલીપણાથી વાજિબપણે કાઢી નાખવામાં આવશે. (બઝઝાઝિયહ) ભલે તે ખુદ વકફ કરનાર હોય, તો પછી ગૈર વાકિફને (જેણે વકફ પણ નથી કર્યું તેને) અપ્રમાણિકતાવાળો હોવાની સ્થિતિમાં અધિક અંશે (મુતવલ્લીપણાથી) કાઢી નાખવો વાજિબ થશે." (ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૫૮૮)

★ જરૂરત વિના મસ્જિદનું નવુ બાંધકામ જાઈઝ નથી ★

શહેરમાં ઘણી ઝડપભેર લોકોનો એ મિજાઝ બની રહ્યો છે કે પડોશી મહોલ્લાની મસ્જિદ નવી બની રહી છે તો અમારી મસ્જિદ પણ નવી બનવી જોઈએ ! જો તે ત્રણ માળની છે તો અમારી ચાર માળની હોવી જોઈએ, ભલે જૂની ઈમારત મજબૂત તથા અડગ જ કેમ ન હોય, અને નમાઝો માટે ઘણી બધી ગુંજાઈશ કેમ ન હોય. જ્યારે કે એ સરાસર ગલત તથા નાજાઈઝ છે. જુઓ આ'લા હઝરત عليه السلام શું ફર્માવે છે : "અને જો મસ્જિદ એટલા માટે શહીદ કરી કે અહીં નવેસરથી તેનું બાંધકામ કરાવે, તો જો આ કામ જરૂરત વિના અને યોગ્ય શરઈ કારણ વિના છે તો બેકાર, નિરર્થક તથા મસ્જિદની બેહુર્મતી તથા માલની બખાઈ છે, અને આ બધું નાજાઈઝ છે. (ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૩૫૪)

★ મસ્જિદમાં એતેકાફવાળા સિવાય કોઈનું સૂવું જાઈઝ નથી ★

રોજ રોજનો અનુભવ છે કે ઘણા લોકો દરરોજ બપોરના સમયે અથવા આમ જ મસ્જિદમાં સૂઈ જતા

હોય છે, એવા લોકો વિશે આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : સહીહ રાજેહ એ છે કે મોઅતફિક (એતેકાફવાળા) સિવાય કોઈને મસ્જિદમાં સૂવાની ઈજાઝત નથી. દુરે મુખ્તાર વગેરેમાં છે કે : كره النوم فيه الا للمعتكف "મસ્જિદમાં ગૈર મોઅતફિક માટે સૂવું જાઈઝ નથી." (ફતાવા રઝવિય્હ, મુતજિમ, ૨૪/૪૩૪)

★ મસ્જિદમાં નાસમજ બાળકોનું જવું અને મોઅલ્લિમનું વળતર લઈને પઢાવવું જાઈઝ નથી ★

કોઈએ સવાલ કર્યો કે શું નાસમજ બાળકોનું મસ્જિદમાં જવું તેમજ વળતર લઈને મોઅલ્લિમનું તેમને પઢાવવું જાઈઝ છે કે નહીં? આ મસ્અલાનો જવાબ આપ આ પ્રમાણે આપે છે : મસ્જિદમાં નાસમજ બાળકોએ જવાની મનાઈ છે. હદીષમાં છે : "તમારી મસ્જિદોને નાસમજ બાળકો અને પાગલોથી મેહફૂઝ રાખો. ખાસ કરીને જો પઢાવનાર વળતર લઈને પઢાવતો હોય તો અધિક અંશે નાજાઈઝ છે કે હવે દુનિયવી કામ થઈ ગયું અને દુનિયાની વાતના માટે મસ્જિદમાં જવું હરામ છે."

(ફતાવા રઝવિય્હ, મુતજિમ, ૨૪/૪૩૪)

★ મસ્જિદમાં સવાલ કરવો જાઈઝ નથી ★

સામાન્યતઃ ગરીબો તથા મિસ્કીનો ફર્જ નમાઝો પછી પોતાની ગરીબી તથા લાયારીનો ઉલ્લેખ કરીને લોકોથી મદદ માગે છે, જ્યારે કે મસ્જિદની અંદર સવાલ કરવો જાઈઝ નથી. આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે, મસ્જિદમાં પોતાના માટે માગવું જાઈઝ નથી અને એવાને આપવાથી પણ ઉલમાએ મના કર્યું છે, ત્યાં સુધી કે ઈમામ ઈસ્માઈલ ઝાહિદ عليه السلام એ ફર્માવ્યું, જે મસ્જિદના સાઈલને એક પૈસો આપે તેણે જોઈએ કે સિતેર પૈસા અલ્લાહ

તઆલાના નામ અધિક આપે કે જેથી એ એક પૈસાનો કફ્ફારો થાય. અને કોઈ બીજાના માટે માગવું અથવા મસ્જિદ કે અન્ય કોઈ દીની જરૂરત માટે ચંદો કરવો જાઈઝ અને સુન્નતથી સાબિત છે.

(ફતાવા રઝવિય્હ, મુતજિમ, ૨૪/૪૧૮)

★ મસ્જિદના ઈમામમાં જરૂરી ખૂબીઓ (ગુણો) ★

ઈમામ કેવળ પંજગાના નમાઝોનો જ અમીન નથી બલકે અલ્લાહની બારગાહમાં ફૌમનો પ્રતિનિધિ હોય છે, એટલા માટે જરૂરી છે કે તે આલિમ ફાઝિલ હોવાની સાથોસાથ સારી આદતો તથા ખાસિયતોનો પયકર હોય. આ મસ્અલામાં આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : "મસ્જિદનો ઈમામ સહીહુલ અફીદા, સહીહુત્ તહારત, સહીહુલ્ ફિરાઅત, ગૈર ફાસિક્કે મુઅલિન (ઉઘાડે છોગે હરામ કામ કરનાર) ન હોય, નમાઝ તથા પાકીના મસ્અલાઓનો જાણકાર હોવો જોઈએ. એનામાં એવી કોઈ વાત ન હોય જેનાથી જમાઅતની કમી તથા નફરત પેદા થાય."

(ફતાવા રઝવિય્હ, મુતજિમ, ૨૪/૪૧૮)

★ ફાસિક્કની ઈમામત દુરુસ્ત નથી ★

વર્તમાનકાળમાં ઘણા એવા લોકો ઈમામતથી જોડાયેલા છે જેમની દાઢી એક મુઢીથી ઓછી છે અથવા તેઓ કોઈ એવા કામમાં પડેલા છે જેને શરીઅતે ફિસ્ક (ગુનોહ) ઠરાવેલ છે, જેથી તે જરૂર ફાસિક્ક છે અને તેમની ઈમામત કોઈ રીતે દુરુસ્ત નથી. પરંતુ તેઓ તોડ જોડ થકી જબરદસ્તી ઈમામતના સ્થાને જોડાયેલા રહેવા ચાહે છે. એવાઓના સંબંધે આ'લા હઝરત عليه السلام ની માન્યતા જોઈ લો. ફર્માવે છે : ફાસિક્કે મુઅલિન (ઉઘાડે છોગે હરામ કામ કરનાર)ને ઈમામ બનાવો ગુનોહ છે અને તેની પાછળ નમાઝ મકરૂહે તહરીમી છે કે પઢવી મના

છે અને પટી લીધી તો દોહરાવવી વાજિબ છે."

(ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૪૩૧)

★ મસ્જિદ બની ગયા બાદ એમાં દુકાન કે ઈમામ માટે કમરો બનાવવો જાઈઝ નથી ★

મસ્જિદનો ખર્ચ પૂરો કરવા માટે અમુક મસ્જિદના જિમ્મેદારો મસ્જિદની નવી ઈમારતના બાંધકામના સમયે તેની નીચે ભોયરું (નીચલો માળ) બનાવીને તેને ભાડે આપી રહ્યા છે. એ પણ જોવામાં આવી રહ્યું છે કે મસ્જિદની અમુક જગા કાઢીને દુકાનો બનાવવામાં આવી રહી છે જ્યારે કે એ કોઈ રીતે સહીદ નથી. એના બારામાં આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : મુતવલ્લીને મસ્જિદની હદ અથવા મસ્જિદની ફનામાં દુકાનો બનાવાનો અધિકાર નથી કેમ કે મસ્જિદને જ્યારે દુકાન કે રહેઠાણ બનાવી લેવામાં આવે તો તેનો એહતેરામ ખતમ થઈ જાય છે કે જે નાજાઈઝ છે અને ફનાએ મસ્જિદ કેમ કે મસ્જિદના તાબે છે જેથી એનો હુકમ પણ એ જ થશે જે મસ્જિદનો છે.

(ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૩૫૨)

આ મસ્અલા પર પ્રકાશ વેરતાં એક અન્ય સ્થળે આ'લા હઝરત عليه السلام લખે છે : "જે જમીન મસ્જિદની થઈ ચૂકી તેના કોઈ હિસ્સા કોઈ ભાગને ગૈર મસ્જિદ કરી દેવું ભલે મસ્જિદથી સંબંધિત જ કોઈ ચીજ હોય હરામે ફતઈ છે. قال الله تعالى وان المساجد لله (અલ્લાહ તઆલાએ ફર્માવ્યું : મસ્જિદો અલ્લાહ તઆલાની છે.) એક લીટી પછી લખે છે : હવે મસ્જિદની ફર્શને દુકાનો કરવા ચાહે છે એ હરામ અને સખત હરામ છે. એ દુકાનોમાં બેસવું હરામ થશે, એમનાથી કોઈ ચીજ ખરીદવા માટે જવું હરામ થશે. ફનાએ મસ્જિદમાં દુકાનો કરવાને તો ઉલમાએ મના કર્યું, ન કે મઆઝલ્લાહ ! નફસે મસ્જિદ (અસલ મસ્જિદ)માં. બઝઝાઝિયા અને દુર્

لا يجوز ان يتخذ شئ منه مستعراً .
"મસ્જિદના કોઈ ભાગને ભાડુ મેળવવા માટે આપવો જાઈઝ નથી. (ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૪૮૨)

આ જ મસ્અલા પર પ્રકાશ વેરતાં એક અન્ય સ્થાને લખે છે : "હા! મસ્જિદનો પાયો નાખતા પહેલાં તમામે મસ્જિદિયત (મસ્જિદનો ભાગ નક્કી કરતા પહેલાં) નીચે મસ્જિદના માટે દુકાનો અથવા ઉપર ઈમામના માટે માળ બનાવે અને ત્યારબાદ તેને મસ્જિદ કરે તો જાઈઝ છે, અને જો મસ્જિદ બનાવીને બનાવવા ચાહે ભલે મસ્જિદની દિવાલનો કેવળ ઈશારો એમાં લે અને કહે કે મારી પહેલેથી આ નિયત હતી તે કદાપિ સ્વીકાર્ય ન કરીશું અને એ ઈમારતને તોડી પાડીશું."

(ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૪૩૨)

જરૂરત વિના નીચેના મંઝિલાને છોડીને મસ્જિદના ઉપરના મંઝિલા પર નમાઝ પઢવી દુરુસ્ત નથી. ગરમીના જમાનામાં મોટાભાગે એવું થાય છે કે વીજળી ન રહેવાની સ્થિતિમાં નમાઝ મસ્જિદની છત પર અદા કરવામાં આવે છે કે જે સહીહ નથી. આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : "મસ્જિદની છત પર જરૂરત વિના જવું મના છે, જો તંગીના કારણે નીચેનો ભાગ ભરાય ગયો તો ઉપર નમાઝ પઢે એ જાઈઝ છે. અને જરૂરત વિના દા.ત. ગરમીના કારણે પઢવાની ઈજાઝત નથી. كمنص عليه في الفتاوى عالمگیریه -

(ફતાવા રઝવિયહ, મુતજિમ, ૨૪/૪૩૯)

★ ઈમામતમાં વારસાગત નથી, જે નમાઝનો પાઠંદ નથી તે ઈમામ નથી બની શકતો ★

અભણતા અને ઈલ્મે દીનથી દૂરીના કારણે કેટલાક લોકોએ એવું સમજી લીધું છે કે ઈમામતમાં પણ વારસો લાગુ પડે છે ! જેથી ઈમામના મૃત્યુ બાદ એમના પુત્રોમાંથી કોઈને ઈમામ બનાવવો જોઈએ,

તેની દાઢી પૂરી હોય કે ન હોય, ચાહે કુઆન સહીહ ન પઢતો હોય અને શરીઅતના હુકમો વિશે જાણકારી ન ધરાવતો હોય, છતાંય તે જ ઈમામ બનશે. જ્યારે કે આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : "ઈમામતમાં વારસો લાગુ નથી થતો." પછી એક લીટી બાદ લખે છે : "જે નમાઝનો પાબંદ ન હોય તે ઈમામતને લાયક નથી. તેને બરતરફ કરવો વાજિબ છે.

(ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૨૪/૪૭૭)

★ તાલીમ પામેલાની મૌજૂદગીમાં અનપઢને ઈમામ નિયુક્ત કરવું ★

ઈલાકાવારી સંબંધ અથવા સમાન સિલસિલા (મશરબિયત)ના હોવાને સબબે અથવા સગાઈ સંબંધ અથવા કોઈ સિફારિશના આધાર પર તાલીમ પામેલાની મૌજૂદગીમાં ગૈર તાલીમ પામેલાને ઈમામ નિયુક્ત કરવો કોઈ રીતે દુરુસ્ત નથી. પરંતું બદકિસ્મતીથી આજકાલ એનો રિવાજ વધતો જઈ રહ્યો છે. આ'લા હઝરત عليه السلام ફર્માવે છે : જો મુતવલ્લી જાણી જોઈને જાણવા છતાં અફઝલના હોવા છતાં ગૈર અફઝલને (મફઝૂલને) ઈમામ નિયુક્ત કરે તો તે આ હદીષ હેઠળ આવે છે કે : "જેણે દસ શખ્સો પર એવાને અફસર (ઉપર) બનાવ્યો કે શરઈ દષ્ટિએ એનાથી બેહતર એમનામાં મૌજૂદ હતો, તો તેણે અલ્લાહ, રસૂલ તથા મુસલમાન સૌની ખયાનત કરી." (ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૨૪/૫૬૭)

★ મસ્જિદમાં કાફિરનું જવું જાઈઝ નથી ★

ઈલેક્શનના જમાનામાં વોટ માગવા માટે અથવા સામાન્ય દિવસોમાં એકતા પ્રદર્શિત કરવા માટે રાજકારણી લીડરો સાથે જોડાયેલા મુસલમાનોની દાવત પર રાજકારણી નેતાઓ મસ્જિદમાં આવ્યા કરે છે. જ્યારે કે તેમને મસ્જિદે બોલવવું અને મસ્જિદમાં તેમનું પ્રવચન કરાવવું જાઈઝ નથી. જુઓ, આ'લા હઝરત عليه السلام આ મસ્અલામાં શું ફર્માવે છે :

"કાફિરનું એમાં (મસ્જિદમાં) જવું પણ બેઅદબી છે." જેવું કે અલ્લાહ તઆલાની તૌફીકથી એની તેહફીક અમે અમારા ફતાવામાં કરી આપી છે. અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

(ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૨૪/૩૪૭)

★ મસ્જિદને ગંદકીથી બચાવવી જરૂરી છે ★

મસ્જિદને હુઝૂરે અકરમ عليه السلام એ દરેક રીતની ગંદકી, નાપાકી તથા દુર્ગંધથી સાફ રાખવાનો હુકમ આપ્યો છે, પણ વ્યવસ્થાપકો તથા મુસલ્લી (નમાઝી) હઝરાત વર્તમાનકાળમાં આ બાબતથી મુજરિમાના હદ સુધી ગફલતનો શિકાર છે. જુઓ આ'લા હઝરત عليه السلام એના બારામાં શું ફર્માવે છે : "મસ્જિદને દુર્ગંધથી બચાવવી વાજિબ છે જેથી મસ્જિદમાં કેરોસીન સળગાવવું હરામ છે તથા મસ્જિદમાં દીવાસળી (ગંધકવાળી) સળગાવવી હરામ છે."

(ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૨૪/૨૩૨)

ત્યારબાદ થોડી લીટીઓ પછી આ હદીષ :-

من اكل من هذه الشجرة الخبيثة فلا يقرب من مصلانا

જે ગંદા ઝાડમાંથી ખાય લે એટલે કાચો પ્યાજ અથવા કાચુ લસણ, તે અમારી મસ્જિદ પાસે ન આવે." પછી આ હદીષ નકલ કરી : "એ ખયાલ ન કરો કે જો મસ્જિદ ખાલી છે તો એમાં કોઈ દુર્ગંધને દાખલ કરવું એ વખતે જાઈઝ હોય કે કોઈ માણસ નથી જે એનાથી તકલીફ પામશે. એવું નથી બલકે ફરિશ્તા પણ એનાથી તકલીફ પામે છે જેનાથી માણસ તકલીફ પામે છે. નાપાકી (ગંદકી)થી બચાવવું ફર્જ છે. (ફતાવા રઝવિયહ મુતજિમ, ૨૪/૨૩૩)

મસ્જિદના વાતાવરણને ખુશનુમા (સુગંધીદાર) તથા પાકીઝા રાખવાના સંબંધે એક અન્ય જગાએ આ'લા હઝરત عليه السلام લખે છે : અમુક લોકોના વા સરવામાં સખત દુર્ગંધ હોય છે, અમુકને બદહજમીના વગેરે કારણે ટેમ્પરરી રીતે આ વાત હોય છે. એમાં લોકોએ એવા સમયે મસ્જિદમાં બેસવું જ જાઈઝ નથી,

કેમ કે દુર્ગધથી મસ્જિદને બચાવવું વાજિબ છે. હદીષમાં છે : જે વાતથી માણસોએ તકલીફ પહોંચે છે એનાથી ફરિશ્તાઓ પણ તકલીફ પામે છે." (સહીહ મુસ્લિમ, કિતાબુલ મસાજિદ)

(ફતાવા રઝવિય્હ મુતજિમ, ૨૪/૨૮૮)

★ મસ્જિદમાં દુનિયવી વાતોનો હુકમ ★

જેવી રીતે ઘણી બધી ખરાબીઓ મુસ્લિમ સમાજમાં આવી ગઈ છે એવી જ રીતે એક મહાન આફત એ છે કે મસ્જિદોમાં લોકો આપસમાં ભેગા થઈને દુનિયવી વાતો કરે છે, બલ્કે યુગલી, ગીબત તથા ગાળ ગલોચથી પણ પરહેઝ નથી કરતા. એના બારામાં આ'લા હઝરત ફર્માવે છે : "મસ્જિદમાં દુનિયાની મુબાહ (ન સવાબ ન ગુનોહ એવી) વાતો કરવા માટે બેસવું નેકીઓને એવી રીતે ખાય જાય છે જેવી રીતે કે આગ લાકડીને. ફત્હુલ કદીરમાં છે : "મસ્જિદમાં મુબાહ વાત પણ મકરૂહ છે અને તે નેકીઓને ખાય

જાય છે." પછી ઈસ્બાહના હવાલાથી નફલ ફર્માવે છે : "બેશક ! તે નેકીઓને ખાય જાય છે જેમ કે આગ લાકડીને ખાય જાય છે." ગમ્તુલ ઓયૂનમાં ખઝાઈનુલ ફિક્હથી છે : "જે મસ્જિદમાં દુનિયાની વાત કરે અલ્લાહ તઆલા તેના ૪૦ વરસના અમલો બેકાર કરી આપે છે."

પછી થોડીક લીટીઓ બાદ લખે છે : "સુબ્હાનલ્લાહ ! જ્યારે મુબાહ તથા જાઈઝ વાત કરવા શરઈ જરૂરત વિના મસ્જિદમાં બેસવા પર આ આફતો છે તો હરામ તથા નાજાઈઝ કામ કરવાનો શું હુકમ હશે ?! (ફતાવા રઝવિય્હ મુતજિમ, ૨૪/૩૧૨)

આ મસાઈલ ઉપરાંત આપ એ મસ્જિદની સુધારણા સંબંધી ઘણું બધું લખ્યું છે જેમણે વધુ વિગત જાણવી હોય તે ફતાવા રઝવિય્હ, મુતજિમ ભાગ-૨૪નો જરૂરી અભ્યાસ કરે. (સુન્ની દાવતે ઈસ્લામી ત્રિમાસિક, જુલાઈ-સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૯, બહવાલા : નુકૂસે ફિક્હે રઝા, મકતબા તયબાહ-મુંબઈ)

અણમોલ કિતાબ મંગાવો

❀❀ ફાનૂને શરીઅત ❀❀

(ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨) (કુલ-૭૪૦ પેજીસ)

:: લેખક ::

અલ્લામા શમ્સુદીન જોનપૂરી رحمۃ اللہ علیہ

:: અનુવાદક ::

હાફેઝ મૂસા વેમી / ઈબ્રાહીમભાઈ વેમી

હદીયો : એક સેટના રૂ. ૨૫૦/-

જેમાં અક્રીદા, તહારત, નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, કુર્બાની, તલાક, અપ્લાક્રિયાત સંબંધી મસાઈલ દર્શાવેલા છે.

ઈલ્મે દીન શીખવું ફર્જ છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો જ છે જેથી મુસલમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરૂષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેઠાં ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્આન તથા હદીષના પરથી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તઆલા સૌને નેક તૌફીક આપે. આમીન.

પ્રકાશક

સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-દયાદરા

મુ. પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمۃ اللہ علیہ નો કરેલ કુર્આન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હઝરત સૈયદ નઈમુદીન મુરાદાબાદી رحمۃ اللہ علیہ ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::

સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા,

તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત,

ફોન : ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

કમ્બુલ ઈમાન વ
ખઝાઈનુલ ઈરફાન

(ગુજરાતી તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمۃ اللہ علیہ

હદિયો : રૂ. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૧૦૦ અલગ)

બાગે ફિદક વિશે

શીઆના દુષ્પ્રચારનો પર્દાફાશ !

રજૂકર્તા : મૌલાના સૈયદ મન્સૂર આલમ રઝવી
(કોશીકલાં-મથુરા)

એક શીઆ પોતાના મસ્લકના એતબારથી ઘણા જ ઈલ્મી ઘરાનાથી સંબંધ ધરાવતો હતો. તેની પાસે ખાસ્સી જાણકારી પણ હતી. તેના કહેવા પ્રમાણે કે મારા આ સવાલોનો જવાબ કોઈ મોલ્વી પાસે નથી ! મેં જ્યારે તેની સાથે મુલાકાત કરી તો તેની દરેકે દરેક અદાથી જાણે ઉલમાથી, ત્યાં સુધી કે સહાબાએ કિરામથી પણ નફરત તથા તિરસ્કારની ઝલક ઉઘાડી હતી.

મેં મેજબાન હોવાની હૈષિયતથી ઘણા જ અખ્લાક સાથે તેને બેસાડયો, થોડીવાર ખબર અંતર પૂછ્યા બાદ વાતચીત શરૂ થઈ ગઈ. તેનો પ્રથમ સવાલ જ તેના હિસાબે ખૂબ જ જાનદાર હતો, અને તે એ કે, તમે અબૂબક (رضی اللہ عنہ)ને નબીના ખલીફા શા માટે માનો છો ? અમે તો અબૂબક સિદ્દીક (رضی اللہ عنہ)ને રસૂલુલ્લાહ ﷺના ખલીફા એટલા માટે નથી માનતા કે તેમણે સૈયદાએ કાઈનાત, ખાતૂને જન્મતને તેમનો હક્ક આપ્યો ન હતો, બલકે તેમનો હક્ક પચાવી પાડ્યો હતો.

મેં કહ્યું, જરા ખુલીને બોલો જે તમો કહેવા ચાહો છો, અને એ હક્કની સ્પષ્ટતા કરી આપો કે તે હક્ક કયો હતો ? તે કહેવા લાગ્યો, "તે બાગે ફિદક જે હુઝૂરે વારસામાં છોડયો હતો તે હુઝૂર ﷺનાં સાહબઝાદી હઝરત ફાતિમા رضی اللہ عنہાને મળવાનો હતો, પરંતું તે

બાગ તેમને અબૂબકએ આપ્યો ન હતો. આ કેવળ મારો દાવો જ નથી બલકે મારી પાસે આ દાવા પર દરેક મસ્લકની કિતાબોથી એવી વજની દલીલો મૌજૂદ છે જેમને તમારો કોઈ આલિમ જૂઠલાવી નથી શકતો." આ વાત તેણે ઘણા જ ભરપૂર વિશ્વાસ તથા મજબૂત અંદાઝમાં કહી. વધુમાં તેણે કહ્યું કે, મારી વાતની સાબિતીના માટે એ જ પૂરતું છે કે એ બાગે ફિદક આજ પણ સઊદી હુકૂમતના તાબા હેઠળ છે અને તે હુકૂમતી ખર્યા માટે વકૂફ છે. આ એ વાતની દલીલ છે કે આ જ સુધી આલે રસૂલને તેમનો હક્ક નથી મળ્યો. હવે તમે જ બતાવો કે જેમણે આલે રસૂલની સાથે આવું કર્યું હોય અમે તેમને કેવી રીતે રસૂલુલ્લાહ ﷺનો ખલીફા સ્વીકારીએ ?

મેં તેની વાતચીત ઘણી જ ધીરજ તથા ખૂબ જ સંયમપૂર્વક સાંભળી અને તેનો વાંધો સાંભળીને મેં પૂછ્યું કે તમારો સવાલ પૂરો થઈ ગયો કે કાંઈક બાકી છે ? તે કહેવા લાગ્યો, મારો સવાલ સંપૂર્ણ થઈ ગયો છે, હવે આપ જવાબ આપો.

મેં કહ્યું કે તમે હુઝૂર ﷺના પછી પ્રથમ ખલીફા કોને માનો છો ? તે કહેવા લાગ્યો, અમે મૌલા અલીને ખલીફા બિલા ફરલ (ડાયરેક્ટ) માનીએ છીએ. મેં કહ્યું કે અવામ તથા ખાસ લોકોના જાન માલ તથા તેમના હક્કોની રક્ષા એ ખલીફતુલ મુસ્લિમીનની જિમ્મેદારી હોય છે, કોઈ બીજાની નહીં. મને તમારા પર આશ્ચર્ય થઈ રહ્યું છે કે ખલીફા બિલા ફરલ તો હઝરત અલી رضی اللہ عنہને માની રહ્યા છો અને વાંધો હઝરત અબૂબક رضی اللہ عنہ પર કરી રહ્યા છો ! ક્યાં તો અબૂબકને પ્રથમ ખલીફા માનો પછી તમારો તેમના પર વાંધો ઉઠાવવાનું કાંઈક અંશે જાઈઝ પણ થશે, નહીં તો જેને આપ પ્રથમ ખલીફા માનો છો તેમના પર આ વાંધો પણ કરી શકો છો કે આપની બિલાફતના જમાનામાં ખાતૂને જન્મતનો હક્ક શાથી મારવામાં આવ્યો ?

મારી વાત સાંભળીને તેને આશ્ચર્યનો એક ઝટકો લાગ્યો, પણ સાથોસાથ તેણે ખુદને સંભાળતાં કહ્યું, જી! વાત અસલમાં એ છે કે અમારે ત્યાં મૌલા અલીની જાહેરી ખિલાફત ત્રણ ખલીફાઓ પછી શરૂ થઈ છે એટલા માટે અમે તેમની (ત્રણેવ ખલીફાઓની) ખિલાફતને બળપૂર્વક મેળવેલી (ગસબ) માનીએ છીએ. એટલે કે તમારા ત્રણેવ ખલીફાએ મૌલા અલીની ખિલાફતને જાહેરી રીતે પચાવી પાડી હતી. એટલા માટે મૌલા અલી તો એ વખતે મજબૂર હતા, તો તે આ હક્ક કેવી રીતે આપી શકતા હતા ?

તેની આ તાવીલ સાંભળીને મેં કહ્યું, અઝીઝમ ! મારા આશ્ચર્યમાં આપે અધિક વધારો કરી આપ્યો છે. એક તરફ તો આપનો એ અફીદો છે કે મૌલા અલી મુશ્કિલ કુશા છે, અજબની વાત છે કે એમના જ ઘરની એકના બાદ એક મુશ્કેલી તમે વર્ણવી દીધી, એટલે કે તેમના પત્ની મોહતરમાનો હક્ક મારવામાં આવ્યો પરંતુ એ મજબૂર હતા, અને તે મુશ્કિલ કુશા હોવા છતાં તેમની મુશ્કિલ કુશાઈ ન કરી શક્યા. પછી તેમનો પોતાનો હક્ક (ખિલાફતનો) પચાવી પાડવામાં આવ્યો પરંતુ તે ખુદ પોતાની મુશ્કિલ કુશાઈ પણ ન કરી શક્યા ! જેથી ક્યાં તો તેમની મુશ્કિલ કુશાઈનો ઈન્કાર કરી દો, અને જો તેમને મુશ્કિલ કુશા માનો છો તો આ મનઘડત વાતો કહેવાનું છોડી દો કે તાકાતવાળાઓએ તેમના હક્કો પચાવી પાડ્યા હતા.

બીજી વાત એ છે કે જો ધારો કે તમારી આ વાત માની પણ લેવામાં આવે કે ત્રણેવ (અબૂબક, ઉમર, ઉષ્માન) સહાબીઓએ તેમની ખિલાફત પચાવી પાડી હતી, તો હવે સવાલ એ છે કે ત્રણેવ ખલીફાઓ પછી જ્યારે હઝરત અલી رضي الله عنه જાહેરી ખિલાફત મળી ગઈ અને તેમની શહાદત પછી તેમના જ સાહબઝાદા હઝરત

હસન رضي الله عنه ખલીફા બન્યા તો શું એ વખતે તેમણે બાગે ફિદક લઈ લીધો હતો ?

જ્યારે આપના કહેવા પ્રમાણે તે ત્રણેવ ખલીફાના જમાનામાં પચાવી પાડવામાં આવેલ હતો, પણ હવે એમની જ હુકૂમત હતી જેમનો હક્ક પચાવી પાડવામાં આવ્યો. પરંતુ તેમણે પોતાની હુકૂમત હોવા છતાં તે હક્કને શા માટે છોડી આપ્યો હતો ? આજે પણ આપના કહેવા મુજબ તે સહીદી હુકૂમતના કન્ટ્રોલમાં છે, તો ભાઈ એ બાગ જેમનો હક્ક હતો જ્યારે તેમણે છોડી આપ્યો છે તો તમે પણ મહેરબાની કરીને એ ફિરસાઓને છોડી દો. અને જો તમારો વાંધો હઝરત અબૂબક પર છે કે તેમની જાહેરી ખિલાફતમાં આલે રસૂલને બાગે ફિદક કેમ ન મળ્યો ? તો એ જ વાંધો આપનો હઝરત અલી પર પણ થશે કે તેમની જાહેરી ખિલાફતમાં આલે રસૂલને બાગે ફિદક કેમ ન મળ્યો ?

મારી વાત સાંભળીને તે કાંઈ વિચારવા લાગ્યો, પણ મેં તે જ ઘડી એને એક અધિક સવાલ કરી આપ્યો કે, હવે એ બતાવો કે વારસો કેવળ ઔલાદને જ મળે છે કે પત્નીઓ તથા બીજા વારસદારોને પણ મળે છે ? તો કહેવા લાગ્યો, પત્નીઓ તથા અન્ય વારસદારોને પણ મળે છે. મેં કહ્યું, તો પછી તમારો વાંધો કેવળ હઝરત ફાતિમા رضي الله عنهاના બારામાં શા માટે છે ? હુઝૂર عليه وسلمની પાક બીવીઓના બારામાં તમે કેમ ન કહ્યું, કે તેમને પણ વારસાથી વંચિત રાખવામાં આવી છે ?! જાણે છે કે પાક બીવીઓમાં હઝરત અબૂ બક رضي الله عنهનાં સાહબઝાદી હઝરત આઈશા رضي الله عنها અને હઝરત ઉમર رضي الله عنهનાં સાહબઝાદી હઝરત હફસા رضي الله عنها પણ છે. તમે રસૂલ عليه وسلمના ખલીફાઓ પર આ આક્ષેપ દોહરાવતા પહેલાં કદી ન વિચાર્યું કે જો તેમણે નબી عليه وسلمનાં સાહબઝાદીને હુઝૂર عليه وسلمનો વારસો નથી આપ્યો તો પોતાની સાહબઝાદીઓને પણ તો એનાથી વંચિત રાખેલ છે.

વધુ પેજ ૧૯ પર.

બરકાતે પ્વાજની

ટપાલ..૭૭૭૭

જશને શોહદાએ કર્બલા"ના ઈજતેમાઓ

જંબુસર : તા. ૮-૭-૨૦૨૪ સોમવારે ઈશાની નમાઝ બાદ મસ્જિદે આઈશા (મેહફૂઝ નગર) ખાતે "જશને શોહદાએ કર્બલા" મનાવાયો જેમાં સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના મુબલ્લિગો મૌલાના જાબિર નજમીએ કુર્આનની કિરાઅત તથા નઅતે પાક તથા મન્કબત પેશ કરી તથા મૌલાના જાબિર રૈહાનીએ કુર્આનનો તર્જૂમો પેશ કર્યો. ત્યારબાદ જનાબ મૌલાના મુબારકહુસૈન સાબરીએ સુન્નતનો દર્સ આપ્યો છેવટમાં મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)એ હઝરાત ઈમામ હસન તથા ઈમામ હુસૈન رضي الله عنهما થી મહોબ્બત સહાબા કેવી રીતે રાખતા હતા તેના પર શાનદાર બયાન કરી અહલે બયતથી મહોબ્બતનો દર્સ આપ્યો હતો.

દયાદરા : ખાતે મુહર્રમ શરીફની પહેલી તારીખથી દસમી સુધી ઈશા બાદ નૂરાની મસ્જિદ ઉર્ફે મુપ્તારુલ મસાજિદમાં મેહફિલે દુરૂદ શરીફ બાદ યાસીન શરીફનો ખત્મ થયો. રવિવાર તા. ૧૪-૭-૨૦૨૪ ઈશા બાદ મસ્જિદમાં શોહદાએ કર્બલાની યાદમાં વાકિયાતે કર્બલાની સાથોસાથ હુસૈની કિરદારની સમજ આપતું બયાન હઝરાત મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)એ કર્યું. સોમવારે ઈશા બાદ નઅતો મન્કબતનો પ્રોગ્રામ થયો જેમાં પેશ ઈમામ જનાબ ફારી મકસૂદ અશરફી કાવીવાલા સાહબે પોતાના અનોખા અંદાઝમાં નઅતો મન્કબત પેશ કરી. મંગળવારે ઈશા બાદ મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી સાહબનું બયાન તથા મંગળવાર સવારમાં મસ્જિદ યૌમે આશૂરા નિમિત્તે યાદે શોહદાએ કર્બલા મનાવાયો. નઅતો મન્કબત બાદ મૌલાના ઝહીર

મિસ્બાહીએ બયાન કર્યું. ત્યારબાદ દરેકે પોતાની રીતે બે રકાત નફ્લ પઢી બાદમાં દુઆએ આશૂરા પઢાવવામાં આવી. ત્યારબાદ દુઆ સલાતો સલામ પર પ્રોગ્રામ ખત્મ થયો. ત્યારબાદ ન્યાઝ કમિટી તરફથી ન્યાઝ વહેંચવામાં આવી.

બોડેલી : ખાતે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી થકી દારુલ ઉલૂમ આ'લા હઝરત, મસ્જિદે રઝામાં તા. ૭-૭-૨૦૨૪ થી ૧૬-૭-૨૦૨૪ મુહર્રમના દસ દિવસ શોહદાએ કર્બલાની યાદમાં ઈશા બાદ પ્રોગ્રામો થયા જેમાં સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના મુબલ્લિગો થકી અનુક્રમે બે દિવસ હઝરત મૌલાના અલ્તાફ નજમી (બોડેલી), એક દિવસ હાફિઝ અબ્દુરહીમ બરકાતી-આમોદ, મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી બે દિવસ, મુફતી સાબિર નજમી મિસ્બાહી-આમોદ એક દિવસ, મૌલાના અલ્તાફ મિસ્બાહી-ભરૂચ એક દિવસ, બે દિવસ ઉખ્માનગની નૂરી, છેલ્લા દિવસે અખ્તર રઝા મદની વગેરે થકી નઅત, મન્કબત તથા શાનદાર બયાનો થયાં.

જુનાગઢ : ખાતે ૧૦ મુહર્રમ શરીફ, તા. ૧૭-૭-૨૦૨૪ બુધવાર બપોરના ૧ વાગ્યાથી ૩ વાગ્યા સુધી મસ્જિદે રઝા ખાતે ઝિક્રે શહાદતે ઈમામે આલી મુકામ رضي الله عنه નો શાનદાર પ્રોગ્રામ થયો જેમાં શહજાદએ ખલીફાએ મુફતીયે આ'ઝમે હિંદ, પીરે તરીકત હુઝૂર ગુલઝારે મિલ્લત હઝરત મૌલાના ગુલઝાર અહમદ નૂરી સાહબે (સજજાદાનશીન : ખાનકાહે રઝવિયહ નૂરીયહ, મસ્જિદે રઝા) શાને ઈમામે હુસૈન رضي الله عنه પર ઈમાન અફરોઝ બયાન કર્યું હતું. તેમજ છેવટમાં વિવિધ તબરૂકાતની ઝિયારત પણ કરાવવામાં આવી હતી.

તદ્ઉપરાંત ભરૂચ શહેર તથા જિલ્લાની બલ્કે ગુજરાતભરની અનેક મસ્જિદોમાં શોહદાએ કર્બલાની યાદમાં પ્રોગ્રામો થયા તેમજ શરબત તથા નિયાઝ પણ ખવડાવવામાં આવી હતી.

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરાના લેટેસ્ટ પ્રકાશનો મંગાવો

- ❑ (કિતાબ) તા'ઝીમે નબી ﷺ તથા બારગાહે ઈલાહીમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની ઈજત સહીહ હદીષોની રોશનીમાં : (પેજ : ૫૨)
- ❑ (કિતાબ) શફાઅત કુર્યાન તથા સુન્નતની રોશનીમાં (પેજ : ૩૨)
આ બંને કિતાબોના લેખક : મોહકિફકે મસાઈલે જદીદા હમરત અલ્લામા મુફતી મુહમ્મદનિઝામુદીન રઝવી બરકાતી (સદર : દારુલ ઈફતા જમિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)
- ❑ (કિતાબ) ૧૯૫૭માં ભરૂચમાં થયેલ જમાઅતે રઝાએ મુસ્તફાની કોન્ફ્રન્સ (પેજ : ૨૮)
ખિતાબ : હુઝૂર મુહદિધે આ'ઝમે હિંદ સૈયદ મુહમ્મદ અશરફી જુલાની رحمة الله عليه
- ❑ (કિતાબ) ગૈર મુકત્લિદોની ગુમરાહીઓથી સાવધાન (પેજ : ૪૦)

ચારેવ કિતાબોના અનુવાદક / સંપાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી

નોંધ : ચારેવ કિતાબો મફત મંગાવવા માટે Mo. 94274 64411 નંબર પર મેસેજ કરશો.
(૨જી. પોસ્ટ કે આંગડિયાથી મંગાવવા Rs. 50/- મોકલવાના રહેશે)

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરાના મેમ્બર બનવા માટે
ફક્ત રૂ. ૮૦૦/- મોકલી વર્ષ દરમિયાન છપાતી તમામ કિતાબો મેળવો ! -તંત્રી...

બેંક ઓફ
બરોડા

A/c. No. 3462010000303
Razvi Kitab Ghar

IFSC Code :
BARBODAYADR
પાંચમો અંક ઝિરો છે.

Phone pay
Google pay

Mo. 9427464411

WhatsApp No.

Mo.9664521477

:: ઈન્તેકાલ પુરમલાલ ::

❑ મુંબઈ : બુલબુલે બાગે મદીના, વિશ્વ વિખ્યાત નઅતપ્વાં રુકને મજલિસે શૂરા આલમી તેહરીક સુન્ની દાવતે ઈસ્લામી હમરત ફારી અલ્લાજ મુહમ્મદ રિઝવાન ખાન (માજી પ્રિન્સિપાલ : હાશમિયા સ્કૂલ-મુંબઈ)નાં વાલિદા મોહતરમાનો તા. ૪-૭-૨૦૨૪ જુમેરાત, ૪ મુહર્રમ શરીફ હિ.સ. ૧૪૪૬ના રોજ ઈન્તેકાલ થયો. ૨૦૦ કરીમ તેના પ્યારા હબીબ عليه السلامના સદકામાં સહાબા, એહલે બયત, ઈમામ હસનો હુસૈન عليهما السلامના સદકામાં મહૂમોની કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે, જન્નતુલ ફિરદોસમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને સબ્હે જમીલ અતા કરે. (આમીન) ❑ નબીપુર : ખાતે મેહબૂબ અહમદ ઘાસવાલાનો ભરૂચ મુકામે તા. ૫-૬-૨૦૨૪, જુમેરાત ૨૭, ઝી ફઅદા, હિ.સ. ૧૪૪૫ના રોજ ઈન્તેકાલ થયો જેમની દફનવિધિ નબીપુર કબ્રસ્તાન કરવામાં આવી. ❑ જાંબિયા : લુસાકા ખાતે હાજી આરિફભાઈ બોમ્બેવાળા (મુશ્તાક અકુજી દયાદરાવાળા)ના સાળાનો તા. ૩-જુલાઈ ૨૦૨૪, બુધવાર ૩-મુહર્રમુલ હરામ, હિ.સ. ૧૪૪૬ના રોજ ઈન્તેકાલ થયો. ❑ દયાદરા : ખાતે તા. ૨૦-૬-૨૦૨૪, ૧૩ ઝીલ હજજ હિ.સ. ૧૪૪૫ જુમેરાતના રોજ વલીભાઈ ઈસ્માઈલ સેફલીનો ઈન્તેકાલ થયો. ૨૦૦ કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ عليه السلامના સદકામાં મહૂમોની કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે, જન્નતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, ચાહકોને સબ્હે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મહૂમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે પ્વાજ-આમોદ તથા દયાદરા મસ્જિદ ખાતે કુર્યાન/યાસીન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફિરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે પ્વાજ (માસિક)

ઓગષ્ટ-૨૦૨૪

50

બરકાતે પ્વાજ

